

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě jednal v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Muchy a přísedících Ing. Vladimíra Adamce a Ing. Luďka Frgaly a v hlavním líčení dne 11.3.2013 rozhodl **t a k t o** :

Obžalovaní

1) Petra S.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

2) Petr S.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, od 17.7.2012 ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

jsou vinni,

že

1)

obžalovaný Petr S.

od přesně nezjištěného období roku 2009 do konce roku 2011, na různých místech xxx, zejména na ulici xxx, tedy v místě svého trvalého bydliště a na ulici xxx, tedy v bytě užívaném obžalovanou Petrou S. a poškozeným Romanem F., aniž byl držitelem povolení k zacházení s návykovými látkami podle § 4 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, s vědomím, že se jedná o psychotropní a omamné látky a ačkoliv mohl vědět, že jejich aplikací může dojít ke způsobení smrti, pravidelně, z dosud nezjištěného zdroje, si opatřoval jednak drogu pervitin, obsahující psychotropní látku metamfetamin a jednak recepty předepisující lék Codein, obsahující omamnou látku Codein, které následně neoprávněně prodával dalším uživatelům drog, konkrétně

Romanu F., nar. xxx, jemuž

v období od roku 2009 do 29.10.2011, přestože byl obeznámen s jeho zdravotními problémy, v důsledku nichž byl prakticky po celé uvedené období upoután na lůžko, neschopen chůze, na základě jeho telefonických žádostí, prodal v desítkách případů blíže nezjištěné množství pervitinu, při každém uskutečněném prodeji, k němuž docházelo dvakrát týdně, nejméně jednu dávku této drogy v hodnotě 200,- Kč,

obžalované Petře S., nar. xxx, jíž

v období od roku 2009 do 31.10.2011, po předchozích telefonických objednávkách Romana F., opakovaně, nejméně v 10-ti případech, předal blíže nezjištěné množství pervitinu, při každém uskutečněném prodeji vždy nejméně jednu dávku této drogy v hodnotě 200,- Kč s tím, že obžalovaná Petra S. takto získaný pervitin předala k užití Romanu F., který si jej následně nitrožilně aplikoval, přičemž po jeho aplikaci dne 31.10.2011 došlo u Romana F. k rozvoji otoku mozku při ovlivnění organismu pervitinem, což vedlo, ve spojení s dlouhodobým a pravidelným užíváním této drogy a s celkově špatným zdravotním stavem zahrnujícím rozsáhlé proleženiny, zánět měkkých tkání spodiny a lalůčkový zánět plic až k jeho úmrtí dne 4.11.2011, a dále v tomtéž období, opět po předchozích telefonických objednávkách Romana F., prodal výše jmenované v desítkách případů blíže nezjištěný počet receptů znějících na cizí jména a předepisujících vždy tři balení léku Codein s tím, že obžalovaná Petra S., po uplatnění receptu v lékárnách nacházejících se na různých místech města Havířova,

takto získaný lék Codein předala k užití Romanu F., který si jej následně nitrožilně aplikoval,

Leoně N., nar. xxx, jíž

v období od letních měsíců roku 2010 do ledna roku 2011, během náhodných setkání, prodal ve dvou případech blíže nezjištěné množství pervitinu, při každém uskutečněném prodeji vždy jednu dávku této drogy v hodnotě 200,- Kč s tím, že Leona N. si takto získaný pervitin následně aplikovala,

Adamu Z., nar. xxx, jemuž

v období od letních měsíců roku 2011 do konce roku 2011, po předchozích telefonických objednávkách, prodal v desítkách případů blíže nezjištěné množství pervitinu, při každém uskutečněném prodeji vždy nejméně jednu dávku této drogy v hodnotě 200,- Kč, případně dvě dávky v hodnotě 300,- Kč s tím, že Adam Z. si takto získaný pervitin následně aplikoval,

příčemž

pervitin, chemicky definovaný jako metamfetamin, je uveden v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a

Codein je uveden v příloze č. 2 zákona číslo 167/1998 Sb., o návykových látkách jako omamná látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o omamných látkách.

2)

obžalovaná Petra S.

od přesně nezjištěného období roku 2009 do 31. října 2011, v xxx, na ulici xxx, tedy v místě svého trvalého bydliště, aniž byla držitelem povolení k zacházení s návykovými látkami podle § 4 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, s vědomím, že se jedná o psychotropní a omamné látky a ačkoliv mohla vědět, že jejich aplikací může dojít ke způsobení smrti, opakovaně na základě žádosti jiných osob opatřovala od obžalovaného Petra S. jednak drogu pervitin, obsahující psychotropní látku metamfetamin a jednak

recepty předepisující lék Codein, obsahující omamnou látku Codein, které následně neoprávněně předávala dalším uživatelům drog, konkrétně

Adamu Z., nar. xxx, jemuž

v období od konce roku 2009 do roku 2011 předala v desítkách případů blíže nezjištěné množství pervitinu, při každém uskutečněném prodeji vždy jednu dávku této drogy v hodnotě 200,- Kč, a dále

Romanu F., nar. xxx, jemuž

v období od roku 2009 do 31.10.2011, přestože byla obeznána s jeho zdravotními problémy, v důsledku nichž byl prakticky po celé uvedené období upoután na lůžko, neschopen chůze, na základě jeho žádostí a po předchozích telefonických objednávkách, které Roman F. uskutečnil u obžalovaného Petra S., opakovaně, nejméně jedenkrát měsíčně, předávala vždy jednu dávku pervitinu a dále nejméně jedenkrát týdně nezjištěné množství léku Codein s tím, že dne 31.10.2011, s ohledem na jeho značně zhoršený zdravotní stav a z toho vyplývající neschopnost si sám pervitin pro aplikaci připravit, mu jej přichystala do injekční stříkačky a on si takto připravený roztok sám nitrožilně aplikoval, načež po jeho užití došlo u Romana F. k rozvoji otoku mozku při ovlivnění organismu pervitinem, což vedlo, ve spojení s dlouhodobým a pravidelným užíváním této drogy a s celkově špatným zdravotním stavem zahrnujícím rozsáhlé proleženiny, zánět měkkých tkání spodiny a lalúčkový zánět plic až k jeho úmrtí dne 4.11.2011,

příčemž

pervitin, chemicky definovaný jako metamfetamin, je uveden v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a

Codein je uveden v příloze č. 2 zákona číslo 167/1998 Sb., o návykových látkách jako omamná látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o omamných látkách,

t e d y

ad 1)

obžalovaný Petr S.

neoprávněně prodal, zprostředkoval a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku a způsobil uvedeným činem smrt,

ad 2)

obžalovaná Petra S.

neoprávněně zprostředkovala omamnou a psychotropní látku a způsobilá uvedeným činem smrt,

č í m ž s p á c h a l i

ad 1)

obžalovaný Petr S.

zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku.

ad 2)

obžalovaná Petra S.

zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e j i m u k l á d á

ad 1)

obžalovanému Petru S.

podle § 283 odst. 4 trestního zákoníku trest odnětí svobody **v trvání 11 (jedenácti) let**, podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou**,

ad 2)

obžalované Petře S.

podle § 283 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody **v trvání 3 (tří) let**,

odsouzení je **nepodmíněné**,

podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice s **dozorem**.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se **ukládá zabránění věci**, a to:

- 3 ks balení léčiv zn. Codein – zajištěno jako stopa č. 2
- 2 ks části balení od léčiv zn. Codein – zajištěno jako stopa č. 6
- 1 ks načatého balení léčiv zn. OxyContin – zajištěno jako stopa č. 3
- igelitový sáček obsahující prášek hnědé barvy – metamfetamin – zajištěno jako stopa č. 1.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **obžalovaná Petra S. povinna** zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR škodu **ve výši 212,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazní řízení v této věci bylo provedeno v rozsahu, které umožnilo nalézacímu soudu zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou **důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr.ř.)**. Obsah provedených důkazů byl soudem hodnocen v souladu s požadavky upravenými v ustanovení **§ 2 odst. 6 tr.ř.** V rámci dokazování se nalézací soud zaměřil zejména na zjištění, zda se staly skutky, ve kterých byly spatřovány dle obžaloby trestné činy, zda tyto skutky spáchali obžalovaní, příp. z jakých pohnutek. Rovněž bylo nutno dokazovat podstatné okolnosti mající vliv na posouzení výše škodlivosti dle ustanovení **§ 12 odst. 2 tr. zákoníku**, podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů pachatelů a podstatné okolnosti umožňující stanovení následků a výše škody způsobené trestným činem. V neposlední řadě bylo nutno dokazovat okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání (**§ 89 odst. 1 písm. a – f tr. ř.**). Důsledky shora uvedeného postupu jsou skutková zjištění popsána ve skutkové části tohoto rozsudku, na což nalézací soud v plné míře odkazuje.

V souvislosti **se zahájením trestního stíhání**, jež má velmi důležité důsledky pro samotného obviněného, je nutno rozlišovat: a) účinnost usnesení o zahájení trestního stíhání z hlediska počátku vyšetřování, b) účinnost ve vztahu k obviněnému. Ad a) je nesporné, že usnesení o zahájení trestního stíhání je **účinné již od jeho vydání**, neboť zákon proti němu sice připouští stížnost, které však nepřiznává odkladný účinek, a proto

je toto rozhodnutí předběžně vykonatelné. Podle § 161 odst. 1 tr.ř. se vyšetřováním označuje úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, postoupením věci jinému orgánu .... Vzhledem k tomu, že jde o úsek trestního stíhání, je třeba dospět k závěru, že vyšetřování jako druhá fáze přípravného řízení počíná již vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání a nikoliv doručením tohoto usnesení obviněnému, či dokonce až právní moci usnesení o zahájení trestního stíhání. Naproti tomu je však nutno zdůraznit, že je vyloučeno provádění těch úkonů trestního řízení, kterých se má zúčastnit obviněný, nebo kterých by se mohl zúčastnit obviněný nebo jeho obhájce, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyzrozumění o něm zajistit. Ad b) účinky usnesení o zahájení trestního stíhání vůči podezřelému (osobě, proti níž se trestní řízení vede) nastávají až **doručením usnesení obviněnému.**

Dne 12.4.2012 vyhotovil policejní orgán usnesení podle § 160 odst. 1 tr.ř., na základě kterého zahájil trestní stíhání obviněné **Petry S.** pro skutek, který právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku. Zmíněné rozhodnutí obviněná téhož dne převzala (č.l. 163 v.t.). Ustanovený obhájce Mgr. Petru (č.l. 139) soudkyní Okresního soudu v Karviné dne 12.4.2012 rovněž téhož dne (č.l. 164). Dne 9.11.2012 došlo k postupu podle § 160 odst. 1, odst. 5 tr.ř. ve vztahu k obviněné S. pro skutek vztahující se k Adamu Z. Téhož dne jak obviněná tak obhájce rozhodnutí policejního orgánu převzali (č.l. 164c v.t. – 164d). Dne 17.7.2012 vyhotovil policejní orgán usnesení podle § 160 odst. 1 tr.ř., na základě kterého zahájil trestní stíhání obviněného **Petra S.** pro skutek, který právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku. Zmíněné rozhodnutí obviněný téhož dne převzal (č.l. 167 v.t.). Ustanovená obhájkyň JUDr. Wesselsová (č.l. 144) soudkyní Okresního soudu v Karviné dne 17.7.2012 rovněž téhož dne (č.l. 168). Dne 1.11.2012 došlo k postupu podle § 160 odst. 1, odst. 5 tr.ř. ve vztahu k obviněnému S. pro skutek vztahující se k Leoně N. (č.l. 171 v.t.). Téhož dne jak obviněný tak obhájkyň rozhodnutí policejního orgánu převzali (č.l. 171 v.t.). Dne 7.11.2012 došlo k dalšímu postupu policejního orgánu podle § 160 odst. 1, odst. 5 tr.ř. ve vztahu k obviněnému S. pro skutek vztahující se k Adamu Z. (č.l. 171c v.t.). 7.11.2012 jak obviněný tak obhájkyň rozhodnutí policejního orgánu převzali (č.l. 171 v.t.).

Dne 28.11.2012 byla Krajskému soudu v Ostravě doručena **obžaloba** státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, sp.zn. 1 KZV 16/2012, na Petru S. a Petra S. pro totožné skutky, pro které bylo zahájeno trestní stíhání. Vzhledem k tomu, že k žádným zásadnějším změnám v popisu průběhu skutkových dějů nedošlo, nebude se soud I. stupně blíže zabývat problematikou **totožnosti skutku**, neboť tato je v tomto konkrétním případě nesporná.

Obviněná Petra S. byla poprvé vyslechnuta ke sdělenému obvinění dne 12.4.2012 (č.l. 172 – 175), kdy uvedla, že usnesení o zahájení trestního stíhání se zakládá na pravdě pouze částečně. Pokud je v něm zmíněno, že pro svého druha Romana F. kupovala pervitin 4x měsíčně, pak toto bylo méně častěji, cca 1x měsíčně. Ve zbylých případech k nim domů, případně pod okno bytu, chodil Petr S., a to po předchozí telefonické domluvě s jejím druhem. Zda Petr S. skutečně nosil poškozenému pervitin, to však neví. Dále využila svého práva odepřít výpověď.

Ve své další výpovědi ze dne 14.6.2012 (č.l. 176 – 184) uvedla, že s poškozeným

Romanem F. se seznámila před 25 lety, posléze bydleli u jejich rodičů a narodila se jim dcera. Někdy v roce 1991 se nastěhovali do bytu v xxx na ulici xxx. Jmenovaný od svých 15-ti let užíval drogy, konkrétně Alnagon a zřejmě ještě něco dalšího. Chtěla, aby užívání drog zanechal, což bylo často předmětem hádek. Poměrně dlouho měl problémy s nohama, které měl zkrácené, v důsledku čehož se mu špatně chodilo, avšak naordinovanou rehabilitaci odmítal. Od roku 1997, kdy společně provozovali motorest, začal užívat pervitin. Jelikož byla unavená, začala jej brát také a to až do roku 1999, kdy měla zdravotní potíže. Poškozený jej však užíval dále, společně s Alnagonem. Od roku 2000 se druh pohyboval podstatně hůře, takže odmítal vycházet ven. Od té doby do jeho smrti v roce 2011 se o něj starala. Nikam nechodila, protože věděla, že poškozený je stále doma a že bude potřebovat její pomoc. Rovněž vše za něj zařizovala, což brala jako svou morální povinnost. Léčil se sám, k lékaři odmítal docházet, dokonce nechtěl přivolat záchrannou službu ani v okamžicích, kdy měl například horečku. Sama mu sháněla antibiotika. Někdy v roce 2007 přestal chodit i po bytě, pohyboval se pouze pomocí kancelářské židle na kolečkách. Časem se mu na ruce a noze otevřely dvě rány, které se mu nikdy zcela nezahojily. Asi měsíc před smrtí se zdravotní stav poškozeného zhoršil, velmi otekl a z ran mu tekla voda. O zdravotních problémech se však vůbec nechtěl bavit, pouze si sám rány obvazoval. Přibližně tři dny před smrtí již pouze ležel a stěžoval si na bolesti. Od pondělí se již ani nepohyboval na kolečkové židli. Téměř neustále spal a byl v útlumu, nejedl a měl horečku. Požadoval zajištění antibiotik, což učinila a ve dvou případech v úterý večer a ve středu ráno mu dala Augmentin. Ani za takovéto situace nesouhlasil s přivoláním lékaře. Ve čtvrtek měla pocit, že se poškozenému ulevilo, neboť si sedl a hovořil s ní. V pátek ráno však umřel. V podstatě až do pondělka byl schopen se pohybovat, byl doma sám, udělal si oběd v neděli, neboť ona byla u starší dcery, která se stěhovala. Pokud se jedná o pervitin, tak ten si poškozený sháněl sám, prostřednictvím telefonu. Je pravdou, že občas mu tuto drogu na jeho žádost obstarala sama. Peníze získával od své matky. Asi před třemi lety začal k nim do bytu docházet obžalovaný Petr S. Přibližně po půl roce se od poškozeného dozvěděla, že mu jmenovaný nosí pervitin domů. Neví o nikom dalším, kdo by mu drogu dodával. Obžalovaný Petr S. za poškozeným docházel asi dvakrát týdně, přičemž mu pervitin při takovéto návštěvě předával. Poškozený platil vždy 200,- Kč, které získal od své matky. Droga byla nažloutlé barvy, krystalické substance, balená v dealeráku. Jednalo se o jednu dávku. Poškozenému kupovala injekční stříkačky k nitrožilní aplikaci drogy. Naposledy byl obžalovaný Petr S. u nich doma v sobotu před smrtí poškozeného. Roman F. obžalovanému Petru S. vždy zavolal, že má peníze, načež tento se poté dostavil. Osobně nikdy u předávky drogy nebyla. V několika případech ji poškozený požádal, aby mu pervitin k S. zašla koupit, což učinila. Poprvé se tak stalo asi rok před jeho úmrtím. Scházeli se buď na ulici v xxx nebo později v bytě obžalovaného Petra S., na xxx ulici v xxx. Takovýmto způsobem zakoupila pro poškozeného pervitin asi v 10-ti případech, vždy za částku ve výši 200,- Kč. Odběr drogy byl v každém z těchto případů telefonicky předjednaný poškozeným. Naposledy byla pro pervitin u Petra S. v pondělí před smrtí poškozeného. Obžalovaný nosil poškozenému také recepty na tři balení léku Codein, přičemž za jeden recept mu poškozený platil 300,- Kč. Vyzvedávat léky chodily do lékáren různé osoby, např. matka poškozeného, kamarádka Leona N., ale také ona sama. Recepty byly vystaveny na různá jména, některé i na Petra S. Od které doby poškozený recepty odebíral, to neví. Poprvé s nimi přišla do kontaktu asi dva roky před jeho smrtí. Pervitin i Codein si poškozený aplikoval již sám. Je jí známo, že obžalovaný Petr S. také užíval pervitin, který ovšem i prodával jiným lidem, např. Leoně N., Aleši Z. a Pavlu B., kteří jí to sami řekli. Neviděla, že by pervitin vyráběl, ale v bytě na ulici Mozartově si všimla velké skleněné mísy, na níž bylo větší množství pervitinu. Také jí

obžalovaný uváděl, že shání různé chemikálie na výrobu pervitinu. Po úmrtí poškozeného našla v pokoji injekční stříkačku, ve které byla krev, kterou potom vystříkla a stříkačku vyhodila, zda byl ve stříkačce pervitin, to neví. Obžalovaný Petr S. znal zdravotní stav poškozeného, chodíval za ním a také s ním se na toto téma bavil. Obžalovaná akcentovala, že od pondělí až do úmrtí poškozený F. žádnou návštěvu neměl s výjimkou jeho matky a svědkyně N., která však přišla toliko za ním.

Další výslech obžalované byl realizován dne 18.7.2012, tzn. již po zahájení trestního stíhání Petra S. (č.l. 185 – 189). K osobě poškozeného opětovně uvedla, že asi od roku 1999 začal mít zdravotní problémy s nohama. Zkracovaly se mu šlachy. Přibližně 5 nebo 6 let před smrtí postupně přestával chodit a po bytě jezdil na kolečkové židli, ven už nevycházel, lékař mu doporučoval rehabilitace, což však nečinil. Jeho zdravotní stav byl poměrně stabilní, k horšímu se výrazně změnil asi týden před smrtí, kdy byl unavený a stále spal. Co se týče léků, neužíval ty, které měl předepsané lékařem, ale sám si ordinoval Alnagon, léky na teploty a na spaní. Dále užíval pervitin. Alnagon si nejprve obstarával sám, ale v době, kdy již nevycházel z bytu mu recepty na tento lék zajišťoval obžalovaný Petr S. Léky na základě receptu také vyzvedávala a předávala poškozenému. Poprvé k nim domů s receptem obžalovaný S. přišel asi v roce 2009. Recepty zněly na jméno obžalovaného nebo na jména Paris F. a Tomáš K. Recepty, které si poškozený objednával telefonicky, byly vypsány vždy na 3 krabičky léku Alnagon, později, když se tento lék přestal vyrábět, na 3 krabičky léku Codein. Naposledy recept obžalovaný S. přinesl dne 29.10.2011, osobně jej od něj převzala. Za recept, který obžalovaný přinášel jednou až třikrát týdně, platil poškozený 200,- až 300,- Kč. Poškozený pervitin užíval nitrožilně, někdy od svých 15-ti let. Sháněl si jej u kamarádů a později k němu docházel obžalovaný S. Neví o nikom jiném, kdo by mu pervitin obstarával. Vždy se telefonicky domluvili, načež spoluobžalovaný přinesl pervitin, poprvé jej donesl poškozenému přibližně v roce 2009. Naposledy to bylo asi v sobotu před jeho smrtí. Sama pak byla u obžalovaného dne 30.10.2011. Za pervitin mu dávali 200,-Kč za jeden sáček. Obžalovaný jej nosil v průměru dvakrát týdně. Předávání probíhalo tak, že S. zazvonil u vchodu, ona jej pustila nahoru, šla do kuchyně, načež obžalovaný šel za poškozeným do pokoje. Podle jejího názoru S. pervitin vyráběl, což dovozuje z toho, že slyšela, jak se obžalovaný baví s poškozeným o tom, že pervitin nemá, protože mu chybí věci potřebné k výrobě. Dále v bytě obžalovaného viděla v kuchyni na stole talíř, ze kterého tento odděloval pervitin do sáčku. Ve vedlejším pokoji si rovněž všimla nějakých bandasek. Sama k němu docházela pro pervitin asi 1x měsíčně. Obžalovaný S. byl rovněž uživatelem pervitinu, aplikoval si jej nitrožilně. Ona sama tuto drogu užívala v období od roku 1999 do roku 2001. Pervitin nikdy nikomu nedávala ani neprodávala. Poškozený, v době kdy nevycházel z bytu, také s pervitinem neobchodoval, ani jej nevyráběl. Peníze na drogu měl od své matky. Obžalovaný S. jim nikdy nepůjčoval peníze. Ke konci soužití s druhem se ohledně drog hodně hádali, neboť mu nechtěla pro pervitin chodit. Od obžalovaného S. měl pervitin odebírat i pan B. a paní Leona N. Naposledy se obžalovaný viděl s poškozeným někdy v říjnu 2011, byl u něj v pokoji, akcentovala, že tento znal jeho zdravotní stav, kdy se spolu o tomto bavili i v obecné rovině. Taktéž matka poškozeného znala jeho zdravotní stav. Lékařskou pomoc nezavolala, neboť se poškozeného, jak již opakovaně uvedla, bála, neboť tento říkal, že když se objeví někdo v bílém plášti, tak po něm něco hodí.

Naposledy pak byla obžalovaná Petra S. vyslechnuta dne 9.11.2012 (č.l. 189a – 189c), kdy k usnesení o zahájení trestního stíhání z téhož dne, vydaného dle § 160 odst. 1, odst. 5 tr. řádu, uvedla, že toto se zakládá na pravdě pouze částečně. Je pravdou, že

Adam Z. k nim do bytu docházel pro pervitin, který mu však zajišťoval poškozený Roman F. V několika málo případech však tuto drogu v sáčku předala Adamu Z. sama. Byla přitom pouze prostředníkem mezi poškozeným a Z. Poškozený sháněl pervitin pro Adama Z. u obžalovaného Petra S. Je také pravdou, že v několika případech volala na žádost poškozeného kvůli obstarání drogy právě obžalovanému S., kdy chtěla po něm, aby se i s pervitinem zastavil. Adam Z. věděl, že poškozený pravidelně užívá pervitin, proto, když poškozeného v bytě navštívil, domluvili se, že mu tento bude pervitin shánět. Adam tedy začal k nim do bytu docházet na návštěvy za poškozeným, kdy tento pak zavolal obžalovanému Petru S., který pervitin přinesl. Takto byl Adam Z. u nich v bytě v 10-ti až 20-ti případech. Jakmile si poškozený pervitin od obžalovaného převzal, dal jej buď přímo Adamu Z. nebo jí samotné, která mu jej předala. Při příchodu S. šel Adam do kuchyně, neboť obžalovaný nechtěl, aby jej viděl někdo jiný. Adama neznal. Adam platil při každém obchodu poškozenému 200,- Kč. Naposledy pro něj sehnali pervitin v roce 2010. Později jí poškozený řekl, že Adam Z. začal docházet k obžalovanému Petru S. Zaslýchla od posledně jmenovaného, že se Z. měl obchodovat s nějakými movitými věcmi.

Obžalovaná Petra S. u hlavního líčení k obsahu obžaloby sama a spontánně uvedla, že s poškozeným se seznámili v r. 1987, kdy tento byl v té době uživatelem drog, který již absolvoval příslušné léčení, avšak drogy užíval stále. I přes toto zjištění s poškozeným otěhotněla, narodila se jim dcera J., bydlely společně u rodičů obžalované. V r. 1991 se přestěhovaly a posléze zjistila, že poškozený drogy užívá nadále, našla mu věci na přípravu drog, o čemž však tento tvrdil, že jsou od kamaráda. Přestože se pohádali, neopustila jej, milovala jej takového, jaký byl. V r. 1997 začali podnikat, ona vedla motorest, což ji velmi vyčerpávalo a proto na radu poškozeného začala užívat drogy i ona s tím, že nebude tak unavená. Po dvou letech s užíváním přestala, neboť se jí zhoršil zdravotní stav. V r. xxx otěhotněla, odstěhovala se od poškozeného k sestře, kde nějakou dobu bydlely bez poškozeného. Posléze však opětovně začali bydlet společně, tento měl již zdravotní problémy, odbornou lékařskou pomoc však odmítal s tím, že se vyléčí sám. Zajišťovala mu léky včetně antibiotik, kdy tímto se jim jeho problémy dařilo vyléčit. Obžalovaného S. zná od r. 2009, kdy začal docházet za poškozeným F. a s tímto se kamarádit. Poškozený si drogu obstarával sám pomocí telefonu, po ní požadoval peníze, event. ji žádal, aby kontaktovala jeho matku, která přišla a dala mu 200,- Kč. Objednané drogy přinesl obžalovaný S., který šel za poškozeným do pokoje, kde se zavřeli. S. docházel za poškozeným „tak dvakrát týdně“, nebylo to pravidelné, vždy však po předchozí telefonické výzvě. Spoluobžalovaný mu nosil nejen pervitin, nýbrž i recepty na Codein. Pokud pervitin a recepty nemohl donést osobně, poškozený ji poslal k spoluobžalovanému do bytu. Když nechtěla jít, hádali se, vyhrožoval jí, že přijde o děti, na které měla soudní dohled. Aby byl v bytě klid, aby předcházela hádkám a podezření vůči sousedům, že se u nich něco děje, což by mohlo být podnětem pro sociální úřad k odebrání dětí z její výchovy, žádostem poškozeného vyhověla a ke S. pro objednanou drogu zašla. Poškozený si ji posléze sám aplikoval. K nim do bytu začal docházet i Z., který věděl, že poškozený užívá drogy a tito se dohodli, že je budou shánět společně. Vždy, když přišel Z., poškozený F. telefonoval S., který přišel a drogy donesl. Posledně jmenovaní však při jednání byli v pokoji sami, bez Z. Po nějaké době se však obžalovaný S. se Z. seznámil a k předání drog již došlo mezi oběma jmenovanými. Obžalovaná S. připustila, že snad ve dvou až třech případech sáček pervitinu Z. do ruky předala, nikoliv však za peníze, neboť tyto Z. předal F. dopředu. Rovněž se stávalo, že poté, co F. získal od S. pervitin, ji požádal, aby sáček předala Z. s tím, ať tento odejde z jejich bytu. Zdravotní stav poškozeného byl po celou dobu stejný,

míval horečnaté stavy, na těle měl abscesy, celých dvacet let si tyto zdravotní problémy léčil sám. Byt neopouštěl, dokázal se postarat sám o sebe v tom smyslu, že si udělal jídlo, okoupal se, zašel na toaletu. Poslední tři týdny před smrtí se však zdravotní stav zhoršil, byl celý oteklý, z ran mu vytékala voda, avšak k lékaři přesto jít odmítal. Tři dny před smrtí se zdravotní stav rapidně zhoršil. 31.10.2011 ji poslal k obžalovanému S. pro dávku pervitinu, kterou mu donesla a předala, on si ji připravil, zda si dávku aplikoval, to neví, neboť na druhý den našla injekční stříkačku s nějakou tekutinou smíchanou s krví. Zda si „z toho něco aplikoval“, neví. Poslední tři dny již jen ležel, měl horečky, sehnala mu antibiotika, dávala mu napít, 4.11.2011 zemřel. K dotazům soudu obžalovaná dále mj. uvedla, že někdy v letech 2009 – 2010 po určitou dobu u ní bydlela i svědkyně N. Maminka poškozeného svědkyně B. je podporovala finančně, někdy přinesla jídlo či nakoupila suroviny a ona posléze navařila. Chod domácnosti podporovala finančně i starší dcera, která chodila na brigády. Obžalovaná popřela, že by si od spoluobžalovaného S. půjčili peníze na drogy. Léky, které měli na recept, hradila matka poškozeného, která mu ve všem vyhověla a která ochotně přišla vždy, když jí tento zatelefonoval. Neviděla, že by někdy poškozený F. sám vyráběl pervitin nebo jinou drogu, ona sama nikdy pervitin či jinou drogu také nevyráběla. Její snahy o přivolání a posléze poskytnutí odborné lékařské pomoci poškozenému byly neúspěšné, neboť tento lékaře do bytu odmítal pustit. Antibiotika pro poškozeného zajišťovala většinou jeho matka. Recepty na Alnagon a Codein zajišťoval pouze obžalovaný S. za úplatu ve výši 200,- Kč. Zmíněné recepty zajišťoval tak dvakrát do měsíce, kdy o jejich potřebě byl informován poškozeným F. I ona snad v jednom či dvou případech kontaktovala obžalovaného S., zda by byl schopen zajistit recept pro poškozeného, S. jí vyhověl. Pro léky na recepty chodila do lékárny ona, svědkyně B., někdy i svědkyně N. Alnagon a Codein si poškozený po úpravě – rozdrcením aplikoval sám, jak konkrétně, to neví. Je však pravdou, že léky nepolykal, kupovala mu injekční stříkačky, věděla, že drogy aplikuje nitrožilně. Když uklízela jeho pokoj, viděla zde malou skleničku, lžičku a „takové věci“. V úterý odpoledne mu dala jednu tabletu Augmentinu, kterou sehnala od paní K. Po 12 hodinách měl užít další dávku, což nechtěl, lék rozdrtila na lžičku, smíchala s čajem a vložila do úst. Od 31.10.2011 si poškozený Codein neaplikoval. Když si zajišťoval poškozený od obžalovaného pervitin za pomocí telefonu, hovory byly velmi stručné, např. v tom smyslu, (ahoj Péťo, stavíš se?), obžalovaný přišel a poškozenému prodal jednu dávku za 200,- Kč, neboť tento neměl peníze, o kterých měla přehled ona. Obžalovaná trvala i u hlavního líčení na tom, že obžalovaný S. poškozenému donesl pervitin za 200,- Kč v sobotu, tj. 29.11.2011, zda tam byl i v neděli neví, neboť byla pryč z důvodu stěhování dcery, které pomáhala. 31.10.2011 kolem 18.30 hod. na žádost poškozeného donesla od S. jeden sáček pervitinu za 200,- Kč, který mu posléze, jak opakovaně uvedla, předala. Tuto schůzku domlouvali telefonicky z mobilu dcery nebo matky poškozeného, neboť oni neměli kredit. Když k nim docházel obžalovaný, tak u toho byla přítomna ještě její mladší dcera, starší dcera, neví, zda nebyla přítomna i svědkyně N., a obžalovaného taktéž viděla i svědkyně B. Dle jejího názoru poškozený si aplikoval pervitin určitě dvakrát týdně, což usuzuje z toho, jak často požadoval „dávku“ a v této souvislosti i peníze, kdy dávka byla vždy za 200,- Kč jeden sáček. Codein užíval podle toho, jak jej S. sehnal, určitě se jednalo o 6 balení měsíčně. Obžalovaná vyloučila, že by poškozený užíval heroin. V lékárně byla pro Codein naposledy v pondělí dopoledne (31.10.2011), recept byl napsaný snad na obžalovaného S., což neví zcela jistě, kdy tento jim jej donesl v sobotu. Pavla G., bývalého souseda, zná, tento má přezdívku „primář“, od něj drogy a léky nebrali a taktéž mu ona ani poškozený F. nic neprodávali. G. se za ní párkrát zastavil, např. když potřeboval kafe, cigarety, čaj apod. Posledně jmenovaný byl přítel F., avšak když se zastavil, bavil se hlavně s ní. Dle jejího

názoru výškově může být G. se S. zhruba stejný, avšak typově je každý jiný. Je jí známo, že G. se S. se znali. Záchranou službu 4.11.2011 volala z telefonu sousedky paní Petry N., neboť ona neměla kredit a neuvědomila si, že telefon na záchranou službu je zdarma. Paní K., kterou zná, určitě neříkala, že poškozeného F. otráví. K cílenému dotazu obžalovaného S. ve smyslu § 214 tr.ř. tato popřela, že by dne 31.10.2011 v 18.30 hod. si přišla půjčit peníze k obžalovanému. Akcentovala, že byla pro jednu dávku pervitinu tak, jak opakovaně uvedla. Není pravdou, že by tuto dávku „vysypala do záchodu“, zda si ji skutečně poškozený aplikoval, to neví. Připustila, že se bavila se svědkyní N. o poslední dávce od S., kdy této „to“ neřekla úplně přesně, řekla jí, že „to vystříkla do záchodu“, nelhala jí, skutečně to vystříkla do záchodu. Obžalovaná i v rámci konfrontace se spoluobžalovaným S. setrvala na svém stanovisku, že jednak chodila k němu kupovat pro poškozeného F. pervitin a jednak on jej nosil zase pro poškozeného k nim. Na své výpovědi setrvala.

Obviněný Petr S. v rámci svého prvního výslechu, konaného dne 17.7.2012 (č.l. 190 – 196) uvedl, že usnesení o zahájení trestního stíhání se nezakládá na pravdě. Poškozenému ani obžalované S. žádné drogy neprodával, naopak měl drogy od nich. S poškozeným Romanem F. se znal 13 – 15 let. Od roku 2005, kdy už byl poškozený nepohyblivý, jej navštěvoval, tehdy poznal i spoluobžalovanou. S poškozeným často hovořili o sportu, sázení apod. Později jej F. požádal, zda by mu nesehnal recepty na léky proti bolestem, proto si u svého lékaře nechal předepsat Alnagon s tím, že mu tento recept předal. Poškozený postupně požadoval recepty čím dál častěji, asi 2x měsíčně. Léky mu předepisoval jeho ošetřující lékař MUDr. Jiří H. Když se asi v roce 2009 přestal Alnagon vyrábět, požádal jej poškozený o lék Codein, což ale odmítl a recept mu nezajistil. Recepty na zmíněné léky mu rozhodně nezajišťoval s úmyslem mu ublížit, jednalo se o kamarádkou pomoc. Tehdy obviněný dále uvedl, že byla mezi nimi určitá dohoda, „že za jeden recept obdrží jeden sáček pervitinu“. Pervitin dostával jak od F., tak od S. Asi v 10-ti případech skutečně poškozenému obstaral recept, který nebyl na jeho jméno, na lék Codein, naposledy začátkem roku 2011. Také poškozenému i obžalované půjčoval peníze z důvodu jejich finanční tísně, za které opět jako splátku dostával pervitin. Neví, proč obžalovaná ve svém výslechu uvedla, že jí prodával pervitin. Recepty na lék Codein dostal od Tomáše M. a dále od osoby jménem František. Od roku 2001, kdy se vrátil z vězení, užívá pervitin nitrožilně, a to max. 3 – 4x do měsíce. Pokud se jedná o telefonické hovory s poškozeným a obžalovanou, pak s poškozeným mluvil o sázení, případně zajištění výše zmíněných receptů. Pervitin od poškozeného a obžalované také kupoval, za částku ve výši 200,- Kč za sáček. Poprvé takto pervitin zakoupil v roce 2006 nebo 2007, naposledy dne 30.10.2011. Tehdy jej oslovila obžalovaná, která k němu přišla s tím, že poškozený je na tom špatně, potřebovala peníze, půjčil jí 400,- Kč plus 200,- Kč s tím, že když jde koupit pervitin, ať koupí i jemu. Přibližně za hodinu se obžalovaná vrátila se třemi sáčky pervitinu, z nichž jeden si vybral. Teprve po 14-ti dnech se dozvěděl, že poškozený zemřel. Přibližně od roku 2006 nebo 2007 zakoupil od poškozeného a obžalované pervitin asi ve 100 případech, vždy jeden sáček. Přibližně v polovině případů drogu zakoupil od poškozeného a v druhé polovině od obžalované. Rovněž asi ve 100 případech získal pervitin výměnou za recepty. Ke zdravotnímu stavu poškozeného dodal, že měl zavázanou ruku, sám si nemohl dojít ani na záchod a po bytě se pohyboval na kolečkové židli. O zdravotním stavu se s ním však nechtěl bavit. Říkal, že to není jeho starost. V roce 2011 „tam byl asi pětkrát nebo šestkrát, naposledy to bylo možná v červenci nebo srpnu, bylo to proto, protože jej Roman našťval“. Sáček pervitinu, který byl u něj zajištěn během domovní prohlídky, měl pro svou potřebu. Od koho měl poškozený pervitin, to neví. Myslí si, že by jej dokázal i

vyrobit, což však nikdy neviděl. Rovněž tak si doma u poškozeného nevyšiml ani zařízení pro výrobu drogy. Návštěvy u F. probíhaly většinou v pokoji, netrvaly déle než 10 minut. Neví o tom, že by obžalovaná užívala pervitin. Ačkoliv si myslí, že zná další odběratele pervitinu od poškozeného a obžalované, odmítl uvést jména těchto osob, neboť to jsou pouze jeho domněnky, nikoliv stoprocentní jistota. Žádného násilí mezi obžalovanou a poškozeným nebyl svědkem, pouze jednou poškozený hodil talířem z kuchyně, když se rozčílil. Dle jeho názoru poškozený Roman F. pervitin užíval permanentně, „jel na té vlně“, což je však jeho subjektivní názor.

Dále byl obviněný vyslechnutý dne 24.8.2012 (č.l. 198 - 203), kdy ke své výpovědi ze dne 17.7.2012 dodal, že zmíněné datum bylo pro něj hektické z důvodu zadržení, výpověď však považuje „za platnou“. Obvinění popíral včetně jakéhokoliv podílu na úmrtí Romana F., kterého znal od 13 let, přičemž se mu vždy snažil vyhovět v jeho potřebách, když nevycházel z domu. Podle jeho názoru byl poškozený zavražděn. On sám však neměl motiv. Naopak obžalovaná Petra S., její dcera i matka poškozeného – paní B. a snad i Adam Z. motiv měli, neboť se o poškozeného museli starat a dávat mu peníze. Poškozený Roman F. mohl také mít nějaký majetek z 90. let, kdy obchodoval s alkoholem, mohl mít uzavřenou životní pojistku. Naposledy poškozeného viděl před Vánoci 2010. Pokud byl později v bytě poškozeného koupit nějakou drogu, pak jednal s Petrou S. Podle jeho názoru byl poškozený otráven nějakými medikamenty. Jarmila S. měla coby pracovnice v lékárnách přístup k takovýmto látkám. Když ke konci října 2011 si k němu přišla obžalovaná Petra S. půjčit 400,- Kč, obstarala za tuto částku pervitin pro poškozeného i pro něj samotného. Ani v jednom z těch sáčků které viděl, nebylo 0,1 gramu pervitinu, což se považuje za jednu dávku. Proto poškozený určitě nemohl mít v době úmrtí v krvi 0,15 mg pervitinu. Skutečnost, že pokoj, kde poškozený zemřel, nebyl před příjezdem rychlé lékařské služby uklizen, nasvědčuje tomu, že vše bylo záměrně ponecháno tak, aby to svědčilo proti němu. Dále je toho názoru, že byt, kde se stala inkriminovaná událost, byl prodán a protože Havířov-Šumbark je levnější, byl za utržené peníze koupen byt v této části. Přitom zůstal nějaký finanční obnos z rozdílu prodeje a nákupu bytu. Zřejmě byt v Šumbarku zakoupil pan Z. a společně s ním tam bydlí paní S., možná i její dcera Jarmila, které mají konečně klid od poškozeného. V minulosti byl zákazníkem společnosti Verkon. Nakupoval tam na živnostenský list pro jisté lidi z Ostravy, jejichž jména nezná, a to asi pětkrát, konkrétně jód a fosfor. Z tohoto nákupu a prodeje měl jistý zisk. Neví, na co to ti lidé, které potkával na Stodolní, použili. Ví, jak se přibližně vyrábí pervitin, ale nikdy to nezkoušel. V neposlední řadě zopakoval, že v bytě poškozeného byl naposledy v roce 2010. Později byl možná jen v předsíni. Pokud ve své předchozí výpovědi sdělil, že v roce 2011 tam byl asi 5x až 6x a bavil se přitom s poškozeným, pak jeho prvotní výpověď byla značně hektická. Pravda je taková, že tam v roce 2011 byl maximálně v předsíni, přičemž s Romanem F. v roce 2011 již nemluvil.

Dne 1.11.2012 (č.l. 204 – 205) se obviněný vyjádřil k usnesení o zahájení trestního stíhání z téhož dne, vydaného dle § 160 odst. 1, odst. 5 tr. řádu. Uvedl, že Leoně N. žádný pervitin nedal, neprodal ani nezprostředkoval. Za usvědčujícími výpověďmi svědkyň, které jsou v obou případech lživé, vidí stupňující se nátlak na ně ze strany policejního orgánu a dozorujícího státního zástupce. S Leonou N. nikdy žádný konflikt, negativní vztah či rozepří neměl.

Ve výpovědi ze dne 7.11.2012 (č.l. 206a – 206c) se vyjádřil k usnesení o zahájení trestního stíhání z téhož dne, vydaného dle § 160 odst. 1, odst. 5 tr. řádu, uvedl, že ani Adamu Z. nikdy pervitin neprodal. Jednání jmenovaného svědka přitom nechápe. Pokud

by byl na svobodě, mohl by najít velké množství svědků, kteří by vypovídali v jeho prospěch. Tyto osoby zná bohužel pouze od vidění nebo pod přezdívkami, tedy nikoliv pod jejich skutečnými jmény. S Adamem Z. měl pouze obchodní vztah, neboť mu sháněl věci, které jmenovaný následně prodával na internetu. Styky s ním přerušil někdy v březnu 2012, kdy pro Adama Z. získal gramofon, ale ten si jej nepřevzal. Od té doby s ním v kontaktu nebyl. Žádný konflikt spolu ale neměli. Obviněný S. poukazoval na diametrálně odlišné výpovědi svědků opakovaně vyslechnutých, kdy jejich tvrzení se vůči jeho osobě stupňuje.

Obžalovaný Petr S. u hlavního líčení k obsahu obžaloby mj. uvedl v rámci svého spontánního vyjádření, že trestní stíhání včetně vazebního řízení považuje za příkoří, které trvá ve vztahu k jeho osobě již po několik měsíců. Popřel, že by F., S., N., Z. nějaké drogy – pervitin prodal, dal či zprostředkoval nákup. Připustil, že na žádost poškozeného tomuto v minulosti obstarával Alnagon od svého obvodního lékaře. Akcentoval, že „skupina lidí“, kteří jsou na svobodě se mohou mezi sebou libovolně domlouvat, měnit výpovědi a on, který nic neudělal, je ve vazbě. Se smrtí poškozeného nemá nic společného. Na naléhání spoluobžalované, jakož i poškozeného F. ve dvou až třech případech donesl recept na Codein, kdy tento byl již od zmíněných pánů Parise a K. V r. 2005 mu jeho známý G. sdělil, že poškozený F. již pátým rokem nevychází z domu. Zastavil se ze zvědavosti za ním, poněvadž měli stejné zájmy, tj. kurzovní sázky, hudba, časopisy, sport a při této příležitosti jej po nějaké době požádal o zajištění léků Alnagon, neboť jeho lékař mu takové množství, kolik potřebuje, nemůže předepsat. Připustil, že tuto žádost nevyhodnotil správně, přestože v ní neshledával nic špatného. F. se mu revanžoval tak, že za každý recept napsaný na 3 ks balení Alnagonu mu předal jeden sáček pervitinu s jednou dávkou. Odkud poškozený měl pervitin neví, neviděl, že by jej vyráběl, přestože se domnívá, že byl schopen jej vyrobit, nikdy neviděl žádnou laboratoř. V bytě poškozeného byl zápach, občas to tam smrdělo jako v lékárně. On sám je víkendovým uživatelem pervitinu, tj. zhruba 2 – 3 víkendy v měsíci došlo k aplikaci jedné až dvou dávek. Získání pervitinu od F. bylo pro něj výhodné. Posledně jmenovaný byl jeho pravidelným dodavatelem. V r. 2011 od F. nezískal žádnou drogu, tuto kupoval od spoluobžalované S. Poškozeného F. fyzicky v r. 2011 již neviděl, pokud si přišel zakoupit k nim do bytu drogu, byl pouze v předsíni. Na poškozeného toliko zavolal „ahoj Romane“, na což mu tento odpověděl, posléze zakoupil drogu a z bytu odešel. Poškozeného viděl naposledy na konci r. 2010, kdy byl u něj v pokoji a vedl s ním rozhovor. Od obžalované S. získal drogu naposledy někdy v srpnu 2011. Posledně jmenovanou fyzicky viděl 31.10.2011, když byla u něj v bytě. Poškozenému půjčoval drobné částky tak, aby o nich obžalovaná nevěděla, a to v souvislosti se sázením, jednalo se o částky do 500,- Kč. S. jej opakovaně žádala o zapůjčení např. na cigarety. Když viděl, v jakém prostředí „tito lidé“ žijí, tak když šel koupit pervitin F., koupil dětem sladkosti, popř. dceři Jarmile sehnal levněji oblečení od různých zlodějíčků, neboť mu jí bylo líto. Obžalované půjčil naposledy 400,- Kč při její návštěvě u něj doma 31.10.2011 v 18.30 hod., neboť tato mu telefonovala, že by potřebovala půjčit a když k němu došla, tak jej jako vždy ukecala s tím, že potřebuje „zajít něco nakoupit pro Romana“. Ke 400,- Kč jí přidal ještě 200,- Kč a řekl jí, ať mu koupí jednu dávku pervitinu pro něj. Obžalovaná vzala 600,- Kč, odešla z bytu a za hodinu se vrátila se třemi sáčky s pervitinem, kdy on si převzal jeden. Od té doby ji neviděl. Vytýkané protiprávní jednání kladené mu za vinu obžalobou v celém rozsahu popírá. Se svědkyní N. neměl nikdy žádné problémy, zatímco Z. byl problémovým typem. Seznámil se s ním u F. před vánoce 2010, když si byl zakoupit pervitin. Poté, co měli „nakoupeno“ oba dva, odešli společně z bytu a cestou se bavili o tom, co kdo dělá. Vzhledem k tomu, že Z. měl obchodovat s různými předměty jako např.

mosazné hmoždíře, staré gramofony apod., řekl mu, že zná lidi, kteří se zabývají těmito činnostmi. Z. mu nic nedluží, akorát má u něj objednaný gramofon na vinylové desky. N. se u něj v bytě zastavila na čaj spolu s obžalovanou S. po návratu z výkonu trestu někdy v říjnu 2011. Z. byl u něj pouze v předsíni, nikoliv v bytě. S dcerou obžalované Jarmilou nikdy žádný problém či nedorozumění neměl. Svědkyni B. viděl v životě 2 – 3 krát, a to v dřívějších letech, nikoliv v r. 2011, a to, když byl na návštěvě v pokoji Romana F. a posléze když odcházel, jmenovanou zahlédl, pozdravil ji a nic víc. V r. 2011 B. v bytě poškozeného F. neviděl a nepotkal se s ním. Svědek B. je rovněž víkendovým uživatelem pervitinu jako on. Pokud ve své výpovědi dne 17.7.2012 uvedl, že měl nakoupit Codein v deseti případech, pak se špatně vyjádřil a označil den 17.7.2012 pro něj za hektický. Akcentoval, že recepty na Codein zajistil do pěti případů. Pokud v této výpovědi se objevuje datum 30.11., pak správné je 31.11., což je naposledy, kdy měl pervitin donesený S. Pro drogu – pervitin byl v bytě poškozeného a obžalované, a to „v předsíni“ asi 5 – 6 krát. Setrval na tom, že poškozeného F. fyzicky viděl koncem r. 2010. Ke čtení výpovědi ze dne 24.8.2012 (č.l. 198 – 203) mj. uvedl, že neměl vysvětlení, proč rodina nechala poškozeného zemřít v takových podmínkách, aniž by mu poskytla pomoc. Z toho důvodu se zamýšlel nad motivem a proto úvahy v této výpovědi uvedené byly jeho dedukcí. S výpověďmi ze dne 1.11., 7.11., 19.7., vše 2012, souhlasí. Ze zápisu ve své zdravotní kartě dovozuje, že naposledy Alnagon pro poškozeného zajistil v období do 21.6.2010, neboť pak jej již nebylo možno ordinovat. Jeden recept na 3 ks Alnagonu vyměnil za jeden sáček pervitinu. Akcentoval, že recepty na lék Codein zajistil maximálně do pěti případů, tyto však nebyly na jeho jméno. V tomto množství vyměnil recepty za pervitin a později již pervitin kupoval za hotové. V pozdější době již s poškozeným F. nebyl v kontaktu, takže pervitin mu prodala obžalovaná S. Po datu „21.6.2010, kdy se přestal vyrábět Alnagon, ještě docházel za F., je však těžko říct, zda pervitin koupil od F. nebo od S.“. Dá se říct, že do konce r. 2010 pervitin spíše kupoval od poškozeného F., neboť za ním docházel do pokoje. Po srpnu 2011 pervitin kupoval náhodně na ulici od známých prodejců, které však neuvede, do té doby od S. tak, jak je v jeho výpovědi, asi v pěti až šesti případech. Věci, které zakoupil od společnosti Verkon, učinil tak na žádost „jistých lidí“ ze Stodolní ulice a posléze je se ziskem prodal. Tato transakce proběhla na přelomu září až října, kdy mu bylo přislíbeno, že mu zaplatí 100 % navíc, proto tyto věci zakoupil. V jednom případě si S. do něj půjčila 2.000,- Kč bez vědomí poškozeného, což mělo být na zaplacení něčeho na stavebním bytovém družstvu. Tuto částku mu následně nadvrkrát vrátila. Další půjčky byly ve výši 200,- až 400,- Kč, i tyto vracela posléze. Svědkyni N. viděl naposledy, když byla u něj na návštěvě se S., mohlo to být 25. nebo 27.10., posléze však uvedl, že to bylo v dubnu 2012, kdy ji potkal v Havířově. Bydliště S. v rozhodné době bylo vzdáleno asi 1200 až 1300 metrů. Za období od r. 2005 do r. 2011 mohl získat od F. a S. kolem „sta dávek“ pervitinu. O úmrtí poškozeného se dozvěděl od Z. minimálně týden po jeho úmrtí, byl přesvědčen, že k tomu došlo 1.11., teprve následně se dozvěděl, že zemřel 4.11. Formou SMS poslal obžalované kondolenci, na kterou nereagovala, posléze jí telefonoval, jak to bude s vyplacením 400,- Kč, které mu dluží. Půjčku mu přislíbila vrátit po dvacátém, je pravdou, že po upomínce mu bylo SMS zprávou odpovězeno 23.11., aby jim dal pokoj, že mu žádné peníze vracet nebudou. Tušil, že poškozený F. Alnagon si aplikuje nitrožilně, avšak nikdy se jej na to neptal. Recept na lék Codein on sám odkoupil za 200,- Kč a následně obdržel od obžalované či poškozeného za tento jeden sáček pervitinu. Když neměl recept, pervitin kupoval za hotové peníze. **Obžalovaná S.** ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř. označila výpověď obžalovaného S. za nepravdivou v tom směru, že by u nich kupoval pervitin a dále setrvala na svém tvrzení. V rámci konfrontace se spoluobžalovanou S. setrval na svém stanovisku, že jeho zdrojem nákupu pervitinu byla

rodina F. I on setrval na své výpovědi.

Svědkyň Leona N. vyslechnuta dne 12.4.2012, tedy v době, kdy bylo trestní stíhání zahájeno pouze proti obžalované Petře S., vypověděla, že poškozeného Romana F. i obžalovanou zná již velmi dlouhou dobu. Přibližně před 5 – 8 lety začala na poškozeném, který užíval pervitin a snad také Alnagon, pozorovat zhoršování fyzického stavu. Postupně, neví ale přesně kdy, se z něj stal "ležák". Přibližně před 9 lety užívala pervitin i obžalovaná, která však asi po jednom nebo dvou letech s jeho užíváním skončila. Od S. ví, že poškozený si drogy většinou obstarával sám prostřednictvím telefonu, načež je měl někdo přinášet pod jeho okno nebo přímo do bytu. Jediný, o kom sama ví, že k poškozenému chodil, je Petr S. Neví ale, zda jmenovaný poškozenému drogy nosil. Z doslechu zjistila, že Petr S. má prodávat a snad i vyrábět pervitin, naposledy jej v bytě obžalované a poškozeného viděla v lednu 2011, předtím, než nastoupila výkon trestu odnětí svobody. Den před smrtí poškozeného, na základě pozvání obžalované, navštívila jejich byt, kdy poškozený měl být na tom zdravotně velmi špatně. S. jí sdělila, že poškozený ji žádal, aby zašla k panu S. pro pervitin. Vzhledem k tomu, že mu chtěla pomoci, tak za Petrem S. šla, pervitin od něj koupila a přinesla jej domů. Jelikož ale viděla, že je to nějaký hnus, který by mu spíše mohl pohoršit, než zlepšit jeho zdravotní stav, tak pervitin spláchla do záchodu. K tomuto dle sdělení obžalované mělo dojít dva až tři dny před její návštěvou, snad v pondělí. Neví nic o tom, že by někdy obžalovaná dala poškozenému nějaký pervitin. V době návštěvy poškozený blouznil, mluvil z cesty a vyvolával svého mrtvého bratra. Přibližně před 1,5 rokem ji S. požádala o vyzvednutí receptu v lékárně, na kterém byly uvedené 3 krabičky léků Alnagon. Vypsán byl přitom na jméno Petr S. Po vyzvednutí je předala obžalované a neptala se, pro koho jsou určené. Svědkyně uvedla, že je jí známo z doslechu, že S. prodává pervitin, který snad i vyrábí. Nikdy od něj ona pervitin neměla. Když bydlela nějakou dobu s obžalovanou a poškozeným, pak obžalovaný S. za poškozeným chodil v průměru dvakrát týdně. Než nastoupila do výkonu trestu v lednu 2011, byla přítomna návštěvě bytu poškozeného obžalovaným Petrem S.

Opětovně byl výslech svědkyně Leony N. proveden v době, kdy již bylo vedeno trestní stíhání i vůči obžalovanému Petru S., a to dne 6.9.2012. Jmenovaná uvedla, že obžalovanou Petru S., která je její kamarádka, zná asi 30 let. Vídají se jednou nebo dvakrát do týdne. Asi před devíti lety brala po dobu dvou let pervitin, jelikož však měla operované srdce, s užíváním přestala. Poškozeného znala od svých 16-ti let, přičemž ví, že užíval Alnagon a pervitin, slyšela od něj, že pervitin mu nosil obžalovaný Petr S. Posledně jmenovaný za poškozeným chodil do pokoje, ve kterém se zavírali. Poškozený jí tvrdil, že od obžalovaného kupoval sáček pervitinu za 200,- Kč. V kolika případech takto nakoupil, to ovšem neví. S. v bytě viděla asi v deseti případech, jednou na podzim 2010, byla přítomna u toho, když si poškozený pervitin od obžalovaného Petra S. aplikoval nitrožilně. Také ona si u obžalovaného zakoupila ve čtyřech případech pervitin, poprvé někdy v létě 2010, naposledy v lednu 2011. Vždy jí předal sáček s drogou oproti částce ve výši 200,- Kč, jednalo se o jednu dávku. Účinek pervitinu po jeho aplikaci nepociťovala, což připisuje své tehdejší psychice. Chodila krást a měla těsně před nástupem výkonu trestu. Na této části své výpovědi setrvala i poté, co jí byla předestřena dřívější výpověď, v níž uvedla, že obžalovaný jí pervitin nikdy nenabízel. Bála se tehdy říct pravdu, protože měla nařízený dohled a podmínku, v důsledku čehož se bála, že by jí to ublížilo. V říjnu 2011 byla s obžalovanou v bytě u S. S. tehdy kupovala pervitin pro poškozeného. Viděla přitom, jak obžalovaný vedle v pokoji nabírá z tala, tedy skleněné mísy, pervitin z větší hromádky. Odebranou drogu následně nasypal do igelitového

sáčku. O zakoupení pervitinu poprosil obžalovanou poškozený s tím, že mu není dobře. I tato dávka stála 200,- Kč. Neví o žádných dalších osobách, které měly kupovat pervitin od obžalovaného. O Pavlu B. a Adamu Z. slyšela, že jsou také uživatelé drog. Někdy v roce 2010 byla jednou v lékárně vyzvednout Alnagon na recept, který byl vypsán na jméno poškozeného. Svědkyně akcentovala, že od F. ani S. nikdy žádné drogy neměla. Není jí známo, že by tito někomu drogy prodávali nebo dávali. Naposledy poškozeného viděla dne 22.10.2011, když se vrátila z výkonu trestu odnětí svobody a pak ještě 3.11.2011. Dne 22.10.2011 jí připadal zdravotní stav poškozeného stejný jako dříve. Dne 3.11.2011 však již poškozený ležel u sebe v pokoji a měl halucinace. Obžalovaná k tomu uváděla, že neví, co má dělat, protože poškozený dosud nikdy nebyl v takovém stavu, snažila se mu podávat antibiotika. Rodina poškozeného a obžalované byla normálně fungující, vždy měli navařeno, vypráno, o děti bylo postaráno. Občas mezi nimi docházelo k menším hádkám, avšak nezaregistrovala ani žádné problémy se sousedy. V minulosti měl poškozený s obžalovanou motorest, z tohoto podnikání ale nic nezůstalo. Má za to, že poškozený neměl životní pojistku ani majetek.

Svědčce N. u hlavního líčení uvedla, že její vyjádření ve výpovědi ze dne 12.4.2012 (č.l. 234 – 240), dle které od obžalovaného S. nikdy neměla kupovat pervitin, bylo nepravdivé, neboť měla strach, když přišla z výkonu trestu. Pokud uváděla, že obžalovaná S. měla být u S. pro pervitin na žádost poškozeného, chtěla mu pomoci, pervitin od něj koupila a přinesla jej domů a když viděla, že je to nějaký hnus, tak jej spláchla do záchodu, tak v tomto smyslu pochopila vyjádření obžalované. Nic bližšího jí k tomu neřekla, např. zda spláchla do záchodu sáček nebo zda se jednalo o roztok připravený k aplikaci, takové detaily nerozebíraly. Její tvrzení, dle kterého obžalovaného S. v bytě obžalované S. viděla naposledy před jejím výkonem trestu v lednu 2011, bylo pravdivé. S výpovědí ze dne 6.9.2012 souhlasí, nežádala žádné změny. Domácnost obžalované považovala za spořádanou, vše bylo uklizeno, navařeno apod. Od poškozeného je jí známo, že tento užíval pervitin a Alnagon, který si telefonicky sjednával. Obžalovaná S. v letech 2010 – 2011 žádné drogy neužívala. Akcentovala, že obžalovaného S. zná, občas (tzn. před 5 – 6 lety) jej v pokoji poškozeného viděla, co tam dělali, o čem se bavili, neví. Zda se navštěvovali v pozdější době, tj. v letech 2009 – 2011, neví. Od r. 2010 do poloviny r. 2011 získala od obžalovaného S. pervitin asi dvakrát, následně uvedla, že to bylo asi v deseti případech do doby nástupu výkonu trestu. Potkali se náhodně v Havířově, zeptala se jej, jestli něco má a následně si jej koupila, jednu dávku za 200,- Kč, kterou užila pro svou potřebu. Poškozenému F. ani S. takto získaný pervitin od S. neprodala. V bytě obžalovaného byla se S. jednou, snad hned po výkonu trestu, kdy obžalovaná chtěla koupit pervitin na žádost F., kdy ji poprosila, aby šla s ní za S., čemuž vyhověla. Když se nacházeli v bytě obžalovaného, viděla, jak S. nabíral z „tala“ pervitin do sáčku za 200,- Kč. Jednalo se o sáček dealerský. Viděla, jak S. S. předávala peníze. Ona sama dostala od obžalovaného odlivku alkoholu. Nikdy nebyla svědkem půjčky peněz S. od S. ani takovéto žádosti. Neví o nikom dalším, od koho by S. zajišťovala pervitin a taktéž neví, že by poškozený F. zajišťoval pervitin od někoho dalšího. Informaci o návštěvách S. poškozeného získala od S. Ona sama v období let 2009 – 2010 viděla obžalovaného v bytě poškozeného vícekrát. Taktéž se stalo, že když přišla za obžalovanou na kafe, tato jí řekla, že S. právě odešel. K cíleným dotazům soudu tato uváděla různé počty, v kolika případech užila pervitin získaný od obžalovaného S., jednalo se o počet třikrát, čtyřikrát, šestkrát, desetkrát, nepočítala to, nejméně však dvakrát, naposledy v r. 2011 před nástupem výkonu trestu. Pervitin aplikovala nitrožilně. Nezaregistrovala vyvinutou větší aktivitu ze strany matky poškozeného svědkyně B. v souvislosti s jeho špatným zdravotním stavem. Který den

byla se S. u S. tak, jak popisovala po jejím návratu z výkonu trestu, si zcela přesně nepamatuje, avšak na této společné návštěvě trvala. Pokud ve své výpovědi ze dne 12.4. uvedla, že přestala brát drogy v r. 2006, bylo to proto, že po výkonu trestu odnětí svobody se bála, chodila k probační úřednici. O trestní věci obžalované se spolu nebavily, zná muže pod přezdívkou „primář“, jméno Pavel G. jí nic neříkalo, neví, jestli „primář“ za poškozeným chodil. U poškozeného a obžalované jej neviděla. Na výpověď svědkyně reagovala **obžalovaná S.** ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř. tak, že u obžalovaného S. byly společně na jejich žádost nikoliv hned v den jejího propuštění z výkonu trestu, tj. 22.10., ale mohlo to být asi za 2 – 3 dny na to. Svědkyně N. setrvala i v rámci konfrontace s obžalovaným S. na svém tvrzení, dle kterého posledně jmenovaný jí prodal pervitin.

Svědék **Adam Z.**, vyslechnutý poprvé dne 4.5.2012 vypověděl, že asi po dobu posledních 2 – 3 let občasně navštěvoval svého strýce – poškozeného Romana F., a to v jeho bytě v xxx. Naposledy jej takto navštívil v září nebo říjnu 2011. Poškozený vždy ležel na posteli, nikdy se nepohyboval a měl ovázanou levou ruku. Neměl pocit, že by se jeho zdravotní stav nějak zásadně měnil. O zdravotním stavu se společně nebavili. Od někoho z rodiny se dozvěděl, že poškozený měl problémy s drogami. Nic bližšího ale o tom neví. Neviděl u něj žádné léky či injekční stříkačky. Ani ve vztahu k obžalované Petře S. neví nic o drogách. Navíc s ní příliš během návštěv nekomunikoval. Občas zaregistroval mezi obžalovanou a poškozeným slovní konflikty, které se týkaly peněz. Jednalo se o běžné hádky. Sám v minulosti užíval pervitin, který u něj vedl ke vzniku schizofrenie. Touto nemocí trpí do současnosti. Není si vědom toho, že by znal jméno Petr S.

Opětovně byl svědek vyslýchán dne 31.10.2012, tedy v době, kdy byl již stíhán i obžalovaný Petr S. Tehdy vypověděl, že za poškozeným Romanem F., svým strýcem, začal docházet před 3 až 4 lety, v průměru jednou za týden nebo jednou za čtrnáct dnů. Mluvili o sportu s tím, že mu pomáhal sázet. Ví, že měl něco s rukou, ale o podrobnostech týkajících se jeho zdravotního stavu nehovořili. Naposledy byl s poškozeným v září nebo říjnu 2011, kdy mu jeho zdravotní stav připadal stále stejný. Na návštěvách se domlouval předem telefonicky, buď s poškozeným nebo s obžalovanou Petrou S. Poškozený většinu času trávil ve svém pokoji, kde ležel a díval se na televizi. Tam spolu také vždy hovořili. V bytě dále zaregistroval dcery poškozeného Jarmilu a Terezu, jeho matku a občas nějaké jeho kamarády, které nezná. Když některý z kamarádů přišel, musel odejít z pokoje do kuchyně, aby tyto osoby neviděl. Jakmile kamarádi odešli z pokoje, mohl se vrátit zpět. Neví, že by poškozený užíval drogy, pouze si to myslel. Také neví nic o tom, že by měl užívat nějaké prášky. Dále uvedl, že mu byl v minulosti přidělen obecní byt v xxx, v němž bydlí sám. Obžalovaná Petra S. ani její dcera Jarmila v tomto bytě nikdy nebydlely. Občas si zahrál na výherních automatech, ovšem v žádném případě na nich neprohrál částky v řádech statisíců korun. Pervitin zkusil poprvé asi před 7-mi lety s tím, že droga u něj spustila paranoidní schizofrenii. Naposledy měl pervitin dva roky před výslechem. Užíval jej tak jednou za půl roku s tím, že jej získával od neznámých osob. Od poškozeného a obžalované pervitin neodebíral, jméno Petr S. nezná.

Dne 6.11.2012 se svědek dostavil k policejnímu orgánu sám, bez předvolání, přičemž se rozhodl změnit svou předchozí svědeckou výpověď. Uvedl, že některé podstatné informace zamlčel, a to kvůli strachu ze msty. Konkrétně měl strach, že by mu osoby napojené na obžalovaného Petra S. mohly způsobit trestní stíhání v souvislosti

s úmrtím poškozeného Romana F., tedy že by si vymysleli, že za jeho smrt může on sám. Přiznal, že pervitin odebíral jak od poškozeného, tak od obžalované Petry S. i obžalovaného Petra S. Někdy před 4 nebo 5 roky se poškozeného nebo obžalované, přesně si již nevzpomíná, zeptal, zda by mu mohli pervitin sehnat. Protože mu někdo z nich sdělil, že pervitin pro něj získat mohou, začal od nich tuto drogu odebírat, a to vždy jeden sáček – dealerák za 200,- Kč. Zakoupil ji od poškozeného i od obžalované celkem v desítkách případů. Někdy ji kupoval 1x za týden, jindy 2x za týden nebo naopak v delším časovém intervalu. Předával mu ji více poškozený, ale někdy také obžalovaná. Naposledy od nich pervitin zakoupil v září nebo říjnu 2011. Drogu si aplikoval šňupáním a měl jej pouze pro svou potřebu. Nákup probíhal dvěma způsoby. Buď zavolał poškozenému či obžalované na jejich mobil se žádostí o pervitin, načež, jakmile měl některý z nich drogu k dispozici, zavolali mu zpátky a on se zastavil k nim do bytu. Druhý způsob se uplatnil tehdy, když byl již v bytě na návštěvě. Poškozený nebo obžalovaná ze svého telefonu, ale někdy také z jeho telefonu, někam zavolali. Po nějaké době kdosi u bytu zazvonil, načež musel odejít do kuchyně, aby příchozího neviděl. Slyšel pouze hlasy, z čehož dovozuje, že se vždy jednalo o muže. Jakmile muž odešel, dostal od poškozeného nebo od obžalované vyžádaný pervitin. Pokud se jedná o obžalovaného Petra S., pak toho poznal prostřednictvím poškozeného někdy v létě roku 2011. Tehdy sám zatelefonoval na číslo uložené v jeho mobilu, které používal poškozený pro komunikaci s dodavatelem pervitinu. Muži, který hovor přijal, uvedl, že od něj, prostřednictvím poškozeného a obžalované, odebírá pervitin a že by tuto drogu chtěl získávat přímo od něj. Na osobní schůzce pak od něj zakoupil jeden sáček pervitinu za 200,- Kč. Poté od tohoto muže, o němž se později dozvěděl, že se jmenuje Petr S., koupil pervitin v desítkách případů, naposledy někdy o Vánocích 2011. Kupoval většinou jeden dealerák za 200,- Kč nebo 2 dealeráky za 300,- Kč. V jednom případě byl pro drogu také v bytě obžalovaného Petra S., na ulici xxx v xxx. Jednou mu obžalovaný prodal dávku drogy i v bytě obžalované a poškozeného. Jiné osoby, které by získávaly pervitin od obžalovaného Petra S., obžalované Petry S., případně od poškozeného Romana F., nezná. O poškozeném věděl, že je uživatelem pervitinu a že si jej píchá. Drogu měl získávat rovněž od obžalovaného Petra S. V případě obžalovaných neví, zda drogy užívali. Již v období před nákupy pervitinu od obžalované Petry S. a Romana F., zmíněnou drogu užíval. S její aplikací začal asi před sedmi lety. Přitom hned při prvním užití pervitinu musel být hospitalizován na psychiatrii v Opavě. Asi 5 let se pak soustavněji léčí na psychiatrii pro paranoidní schizofrenii.

Svědék Adam Z. k předmětu výslechu sám a spontánně uvedl, že byt poškozeného F. navštěvoval asi dva roky a to za účelem zajištění pervitinu pro svou potřebu, což pro něj obstarali poškozený či obžalovaná S. Poškozeného začal navštěvovat asi dva roky před jeho smrtí. Když navštívil poškozeného, ten měl obvázanou ruku, většinou ležel a díval se na televizi. Bavili se spolu „tak různě“. Poškozený F. souhlasil s jeho žádostí o zajištění pervitinu. Buď měl po předchozí žádosti již pervitin připravený a tudíž toliko předal peníze 200,- Kč za sáček, které někdy předal poškozenému, někdy obžalované S. Taktéž se stalo, že někdo na zavolání pervitin donesl, on (myšleno Z.) musel jít do kuchyně, aby dotyčného neviděl, a to na pokyn poškozeného nebo S. a po jeho odchodu opětovně mu poškozený nebo S. pervitin předali. Svědek se nedokázal vyjádřit, v kolika případech si takovýmto způsobem zajistil pervitin, uvedl, že nejméně to mohlo být padesátkrát, neví. Stalo se, že poškozený F. mu pervitin sháněl za pomoci jeho telefonu, posléze on sám použil toto telefonní číslo, muže zkontaktovat a požádal jej o pervitin, čemuž tento vyhověl, kdy posléze se sešli někde venku v Havířově, kde došlo k předání. Od obžalovaného S. zakoupil pervitin asi ve 20

případech takovýmto způsobem, a to vždy jeden sáček za 200,- Kč. Pokud byl Adam Z. dotázán, jak obžalovaný S. vypadá, pak tento v rámci procesního výsledku před soudem uvedl, že „sedí za mnou“. Peníze na pervitin bral z důchodu. Peníze, které předal poškozenému a obžalované S., byly za účelem zakoupení drogy od dealera, „oni byli toliko prostředníci“. Od ledna 2012 drogy neužívá. Obžalovanou S. neviděl nikdy drogy užívat. Poškozený F. drogy užíval, přestože si jej nikdy v jeho přítomnosti neaplikoval, avšak je mu známo, že si kupoval drogy od stejného dealera, od kterého zajišťoval pro něj. Tuto informaci získal tak, že třeba viděl pervitin v sáčku na stole poškozeného, kdy tento říkal, že si jej koupil. Zmíněný sáček vypadal stejně jako jeho. Když bydlel v xxx, jiným způsobem než popsal si pervitin nezajišťoval. Není mu známo, že by poškozený či obžalovaná S. vyráběla pervitin. Nestalo se, že by bez předchozí domluvy měli pro něj pervitin připravený. Nemá poznatky o tom, že by oba jmenovaní či někdo z nich pervitin prodával. Neví o nikom dalším, který by u F. a S. drogy kupovali. Jméno Leona N. slyšel, snad ji i viděl, avšak to si není jistý. Poškozený s obžalovanou se občas pohádali, neví proč, domácnost vypadala normálně. Odkud obžalovaný S. měl pervitin neví, nezajímalo jej to. Pervitin užíval ze začátku méně často, ke konci již jednou až dvakrát týdně. V bytě poškozeného vídával jeho dcery, matku a snad i zmíněnou Leonu N. S žádnými movitými věcmi neobchodoval, ať již přímým prodejem na inzerát, příp. na internetu. Je mu známo, že poškozený na něco sázel. V r. 2011 disponoval se svým mobilním telefonem, domnívá se, že obžalovanému S. za dodaný pervitin nedluží. Osobu jménem Pavel G. nezná. Připustil, že obžalovaná jej žádala, aby k nim kvůli drogám nechodil, avšak F. chtěl, aby tam chodil. Když seděl v kuchyni, neviděl člověka, který do bytu poškozeného měl údajně pervitin přinést. Je možné, že si spletl přezdívku „primář“ s „doktorem“. Taktéž připustil, že žádal obžalovaného S. o zajištění gramofonu na vynilové desky.

Ve vztahu k svědku Z. je nutno odkázat na zprávu ošetřující lékařky (psychiatr) MUDr. S., dle které je jmenovaný v dlouhodobé ambulantní psychiatrické péči pro diagnózu paranoidní schizofrenie. Z ambulantní dokumentace vyplývá, že při kontrolách v květnu 2012, začátkem listopadu 2012 a začátkem prosince 2012 nebyl sice stav pacienta plně kompenzovaný, avšak dle subjektivního i objektivního nálezu nebyl žádným zásadním způsobem narušen kontakt s realitou či kognitivní (poznávací a úsudkové) funkce pacienta. I v rámci kontrol sdělil informaci o podstoupení výslechu, kterým se necítil významněji diskvalifikován. Trpěl pouze s tím spojenou úzkostí.

Svědčce Jarmila K., dříve S., dne 12.4.2012, tedy v době, kdy bylo vedeno trestní stíhání pouze vůči obžalované Petře S., uvedla, že je její dcerou a poškozeného, přičemž však v bytě s rodiči nebydlí od roku 2009. Poškozený měl zdravotní problémy od roku 1999 nebo 2000, kdy začal špatně chodit. Jeho zdravotní stav se zhoršoval až do té míry, že před více než 5-ti lety přestal chodit úplně. Měl svůj pokoj, ve kterém ležel s tím, že se o něj starala obžalovaná. V posledním roce před smrtí se jeho zdravotní stav postupně zhoršoval, míval zimnice a horečky. Odmítal se však jakkoliv léčit. Dokonce vyhodil a křičel na svou matku, která mu říkala, aby vyhledal lékařskou pomoc. Pokud se jedná o léky, poškozený užíval na bolesti Alnagon, později Codein. Recept na poslední uvedený lék získávala obžalovaná od Petra S. Kupovala jej za částku od 200,- do 300,- Kč. Recepty obžalovaná kupovala asi 1x za týden, přibližně 2 – 3 roky zpětně. Rovněž tak nakupovala injekční stříkačky. Jakmile léky obžalovaná přinesla, předala je poškozenému, případně je předtím nadrtila. Od matky ví, že poškozený byl uživatelem pervitinu, který mu kupovala u Petra S., a to už 2 nebo 3 roky před smrtí. Posledně jmenovaný rovněž docházel k nim domů. Obžalovaná ke S. chodila přibližně 1x za 2 měsíce. Jaké množství a za jakou částku pervitin kupovala, to neví. Do bytu pak S.

docházel 1x za týden nebo za 2 týdny, vždy po telefonické dohodě s poškozeným. Nikdy předávání pervitinu ale neviděla. Mimo Petra S. za otcem chodil bratranec Adam Z., Pavol B. a jeho matka. Neví, zda poškozený užil pervitin v době 14-ti dnů před svou smrtí. Naposledy s ním mluvila v neděli před smrtí. Pak v bytě u rodičů byla v pondělí, v úterý, ve středu, ve čtvrtek i v pátek, ovšem ani jeden z těch dnů s ním již nemluvila. Byl sice při vědomí, ale nechtěl, aby za ním šla. V pátek obžalovaná i ona sama dávala poškozenému první pomoc, tedy umělé dýchání, a to na základě instrukcí, které dostávala přes telefon od záchranné služby. O obžalované ví, že v minulosti rovněž užívala pervitin, s jehož užíváním ale skončila někdy v roce 1999.

Dne 18.7.2012, t.j. po zahájení trestního stíhání obžalovaného Petra S., byla svědkyně vyslechnuta opětovně, přičemž vypověděla, že poškozený přestal chodit asi v roce 2000. Lékařskou pomoc nevyhledával, protože nechtěl. Užíval různé léky, mezi nimi i Alnagon a Codein. Léky si obstarával sám přes telefon, nebo mu je někdo nosil. Přibližně od roku 2008, asi 2x do měsíce, zatelefonoval obžalovanému Petru S., kterého požádal o recept na léky, který následně tento donesl, znějící na tři balení, následně donesl, načež obžalovaná Petra S. je vyzvedla v lékárně a předala poškozenému. Některé recepty byly vyplněny na jméno Petr S. Cena za jeden recept byla 200,- Kč. Jelikož poškozený léky drtil, předpokládá, že si je aplikoval nitrožilně. To však nikdy neviděla. Poškozený byl také nejméně 4 roky uživatelem pervitinu. Tuto drogu mu domů, po telefonické objednávce, přinášel obžalovaný Petr S., a to přibližně 2x do měsíce, někdy i častěji. Naposledy takto pervitin přinesl někdy v roce 2011. Výjimečně, snad jednou za měsíc až tři měsíce, k obžalovanému S. pro pervitin chodila i obžalovaná Petra S. Byla přítomna hádek mezi rodiči ohledně pervitinu. Poškozený chtěl volat obžalovanému Petru S., ale matka s tím nesouhlasila, protože neměla peníze. Také po ní samotné občas poškozený požadoval půjčení částky 200,- Kč nebo 300,- Kč na pervitin. Sama však tuto drogu nikdy u poškozeného neviděla. Jelikož mu obžalovaná a babička kupovaly injekční jehly a stříkačky, dovozuje, že pervitin poškozený užíval nitrožilně. Přibližně měsíc před úmrtím měl poškozený často teploty, hodně spal a nebylo mu dobře. V pondělí před smrtí dostal opět zimnici. Ve středu a čtvrtek byl již apatický. Obžalovaná mu v průběhu tohoto týdne zajistila od kamarádky antibiotika, konkrétně Augmentin. Neví, že by poškozený během týdne užil pervitin. Obžalovaná Petra S. ale byla v pondělí u obžalovaného S. Poškozený tehdy chtěl, aby mu za peníze, které dostal od své matky, koupila pervitin. Zřejmě pervitin zakoupila a donesla, což však sama neviděla. Ačkoliv ona i obžalovaná chtěly, aby poškozený vyhledal lékařskou pomoc, on to odmítal. Neví o tom, že by si půjčovala peníze od obžalovaného Petra S., posledně jmenovaný si také od nich z bytu nikdy neodnášel pervitin. I jejich známá Leona N. a bratranec Adam Z. si kupovali od obžalovaného S. pervitin, a to v jeho bydlišti. Je toho názoru, že pervitin si od obžalovaného kupoval i Pavol B.

Svědkyně Jarmila K., dříve S., u hlavního líčení potvrdila, že své výpovědi v řízení přípravném si přečetla a s těmito souhlasila. I po odstěhování od rodičů v r. 2009 takřka denně docházela k rodičům, kde trávila spoustu času. Obžalovaná se o poškozeného řádně starala, přestože tento byl drogově závislý. V říjnu 2011 se odstěhovala, přičemž, jak již uvedla, do bytu rodičů to měla pár minut. Po ukončení vyšší odborné zdravotnické školy v září 2011 nastoupila do lékárny, kde měla pravidelné osmihodinové směny. Poškozený ani na její naléhání nevyhledal lékařskou pomoc, když pracovala v lékárně, nezajišťovala pro něj léky či zdravotnický materiál. Recept na lék Alnagon a Codein zajišťoval obžalovaný S., který jej posléze předal oproti hotovosti ve výši 200,- až 300,- Kč a následně léky byly vyzvednuté v lékárně. Předání receptu

obžalovaným pro poškozeného viděla a taktéž slyšela i předchozí dohody související se zajištěním receptu. Nikdy neviděla, že by rodiče obžalovanému za recept předávali cokoli jiného a taktéž neslyšela, že by tento za recept požadoval drogy či pervitin. Nejméně v deseti případech viděla donést recept S., bylo to v období 2008 – 2011. Neví o tom, že by obžalovaný s poškozeným měl nějaké společné zájmy. Poškozený sázel na sportovní utkání, do sázkových kanceláří mu to většinou nosila babička B. Neví o nikom jiném než o S., od kterého otec kupoval pervitin. Pavel G. je známý od rodičů, se S. si jej nespletla, tento k ní občas zašel, např. pro cigaretu. Poškozený telefonoval S. ze svého telefonu, pokud měl kredit, když jej neměl, žádal ji, aby mu telefon půjčila, že chce Pétovi zavolat, přičemž někdy také slyšela „Pét'o, staviš se?“. S. telefonovala i obžalovaná, avšak výjimečně, a to na žádost poškozeného. Po zatelefonování obžalovaný přišel, šel k poškozenému do pokoje a za chvíli odešel. Jejich jednání přítomna nebyla. Taktéž se stalo, že když již spali, ona však nikoliv, někdo zazvonil a poškozený se s dotyčným bavil přes okno. O tom, že obžalovaný poškozenému přinesl pervitin, ví, neboť otec jí to řekl. U aplikace drogy poškozeným nebyla, avšak domnívá se, že si tento pervitin aplikoval nitrožilně, což dovozuje z toho, že obžalovaná mu donesla inzulínové sety. Není jí známo nic o tom, že by poškozený pervitin vyráběl, doma žádné nástroje na výrobu drogy neviděla a neměli. Svědkyně B., matka poškozeného, k nim docházela několikrát týdně, byla seznámena se zdravotním stavem poškozeného, avšak ani proti jeho vůli mu sanitku či lékaře nezavolala. Svědkyně B. rodičům pomáhala finančně, nikoliv však fyzicky. Tatkově dávala peníze 200,- nebo 300,- Kč, tento si je povětšinou schoval a zavolal S. Pavola B. zná, byl to kamarád od poškozeného, v posledním roce byl za ním asi jen dvakrát. Je jí známo, že B. pervitin užíval, neboť jí to řekla Leona N., jeho přítelkyně. B. měl také získávat pervitin od S. N. rovněž získávala pervitin od S., ví to od něj a taktéž i od obžalovaného, který se s tím netajil. Rovněž je jí známo, že její bratranec Z. si zajišťoval pervitin od S. V pátek se stěhovali, v neděli odpoledne jí matka pomáhala s úklidem. V pondělí přišla k rodičům až odpoledne po práci kolem 18 hod., poškozenému nebylo dobře. Stěžoval si, že jej všechno bolí. Žádal obžalovanou, jestli by zavolala S., že mu není dobře. Tato žádosti vyhověla a poškozenému od S. pervitin donesla. Po návratu obžalované od S. v bytě zůstala ještě chvíli a pak odešla. Následující den poškozenému stále nebylo dobře, spal, nechtěl jíst, byl apatický. Obžalovaná zajistila antibiotika od p. K., za což jí dala peníze. Antibiotika dala poškozenému, který je nechtěl spolknout, proto mu je rozdrtila na lžičku. Domnívali se, že zaberou. Ve čtvrtek se poškozenému mělo ulevit, domnívali se, že antibiotika zabrala. Když se v pátek dostavila k rodičům, obžalovaná již poškozenému poskytovala první pomoc, měla na telefonu paní ze záchranné služby. Ona ji pak vystřídala. Nemá žádné informace o tom, že by poškozený měl ještě od někoho jiného kromě S. další pervitin. Neví o žádných kšeftech Z. se S., o obsahu výpovědi v souvislosti s její účastí u soudu se s obžalovanou nebavila. Domnívá se, že její výpovědi se zásadně od sebe neliší. V průběhu týdne, kdy poškozený zemřel, přišla k nim do bytu pouze p. N., tato však byla s matkou v kuchyni. Obžalovaná se netoulala po nocích, na diskotékách či oslavách, a to ani s ní.

Svědčyně Božena B., matka poškozeného, dne 2.5.2012 k předmětu výsledku uvedla, že v r. 2002 ji poškozený požádal, aby si vzala jeho dcery do péče, neboť v opačném případě by šly do dětského domova. Poškozený totiž stále nepracoval, neměl žádné peníze a obžalovaná byla po operaci srdce a pobírala částečný invalidní důchod. Dle svědkyně vztahy mezi obžalovanou a poškozeným byly špatné, posledně jmenovaný ve svých xxx letech přestal chodit a pohyboval se po bytě na kolečkové židli. Stěžoval si, že obžalovaná jej fackuje, ona sama byla asi dvakrát u toho, jak jej obžalovaná fackovala.

Asi po dobu 10 let jim přispívala měsíčně 12.000,- Kč na zaplacení bytu a stravy. Do jejich bytu chodila často, a to dvakrát nebo třikrát do týdne. Na jaře 2011 se zdravotní stav poškozeného zhoršil, začal mít zimnice, třepal se, avšak odmítal odbornou lékařskou péči. Obžalovaná se o něj v rámci možností starala, avšak situace nebyla dobrá. Od října 2011 nebyl schopen poškozený si sám zajít ani na záchod, pouze ležel, obžalovaná se o něj starala, dávala mu bažanta. Jak již uvedla, jeho zdravotní stav se od jara 2011 zhoršoval každý měsíc, nechutnalo mu jíst, pít, byl oteklý, měl více ran po celém těle. K dalšímu zhoršení došlo kolem poloviny října 2011, kdy obžalovaná za ní přišla vystrašená a tvrdila, že s Romanem je zle, že se už vánoc nedožije. I za této situace tento odmítal přivolání sanitky či odborné lékařské péče. Svědkyně jim pomáhala, nosila nové povlečení apod. Od 30.10.2011 do bytu poškozeného docházela denně. Připustila však, že ani ona za celou dobu sanitku či odbornou lékařskou péči nepřivolala. V pátek 4.11.2011 v 07.00 hod. telefonovala obžalované a ptala se na zdravotní stav poškozeného, bylo jí řečeno, že ještě spí a že má přijít kolem 09.00 hod. Když přišla kolem 09.30 hod., před domem již stála sanitka, dovnitř nešla, nepřežila by to. Po nějaké době viděla, jak tato odjíždí, avšak bez poškozeného. Ani za této situace do bytu nešla. Odpoledne kolem 17.00 hod. přišla obžalovaná s dcerou Jarmilou a oznámily jí úmrtí poškozeného. Za poškozeným chodil její vnuk Adam Z. a taktéž ještě nějakí dva kamarádi. Stalo se, že někdo zazvonil, obžalovaná šla dolů, avšak vrátila se sama. Když ona byla v bytě, tak za poškozeným nikdo nebyl. Za obžalovanou chodila kamarádka Leona. K cílenému dotazu policejního orgánu, zda poškozený užíval nějaké léky, uvedla, že neužíval nic, pouze po ní chtěl na zimnici Paralen a Acylpyrin, což mu několikrát koupila, neboť obžalovaná neměla peníze. Viděla v bytě i použité injekční stříkačky, k čemuž jí uvedl, že když si něco píchne, je lepší. V její přítomnosti si však nic nepíchal. Od 16 let užíval Alnagon, taktéž i Codein, odkud jej měl, kdo jej zajišťoval, neví, nic bližšího jí k tomu nechtěl říct. Neví nic o tom, že by poškozený užíval nějaké jiné drogy. Po předestření části výpovědi obžalované S. v tom smyslu, že bylo obecné tajemství, že poškozený užívá pervitin, tato uvedla, že ona osobně o tom nic neví. K dotazu policejního orgánu, zda zná Petra S., uvedla, že když byla v bytě poškozeného, někdo zazvonil na zvonek, obžalovaná šla dolů otevřít a poškozenému řekla, že jde otevřít, že je tu „Pěťa“. Několikrát vykoukla ven a viděla odcházet vyššího blondáka. Zda to byl S., neví, ale měl to být Pěťa. Když se obžalovaná vrátila od Pěti, šla hned za poškozeným do pokoje. Svědkyně B. rovněž uvedla, že za situace, když někdo zazvonil a obžalovaná šla ke dveřím bytu, slyšela, jak mu říkala, že nemá peníze, že je tam mamka a neví, jestli tato má peníze. Rovněž mu řekla, že jestli „mamka dá Romanovi nějaké peníze, takže mu to dá“. Tuto situaci zažila asi padesátkrát za posledních deset let. Za r. 2011 to mohlo být ve 20 – 30 případech. V pondělí 31.10.2011 byla v bytě poškozeného kolem 20 hod., obžalovaná se jí ptala, zda by jí nemohla dát nějaké peníze, neboť je potřeby Roman. Dala jí 200,- Kč a poté odešla domů. „Pěťu“ viděla zvonit naposledy v týdnu předtím, než poškozený zemřel, kdy to bylo přesně, si již nepamatuje. Dva týdny před smrtí poškozeného jej „tam“ vůbec neviděla. Týden před úmrtím Pěťu viděla tak, že byla v bytě v kuchyni, Pěťa zvonil, obžalovaná jej šla pustit dovnitř, Pěťa ji pozdravil a šel za poškozeným do pokoje, kde se zdržel jenom chvíli. Při odchodu pouze pozdravil a šel pryč. Nikdy s ním přímo nemluvila. V r. 2011 Pěťu viděla jít za poškozeným do pokoje asi v deseti případech, vždy to bylo nějak k večeru (č.l. 224). Svědkyně potvrdila, že pokaždé, když přišla za synem, dala mu nějaké peníze, 100,-Kč, 200,- Kč, 50,- Kč. Od srpna 2011 sebrali rentu jejímu manželovi, a proto poškozeného již nemohla podporovat jak předtím a dávala jim již o 8.000,- Kč méně, tedy cca 6.000,- Kč měsíčně. Božena B. připustila, že poškozený vulgárně křičel na obžalovanou, vytýkal jí, že se fláká po nocích, že mu říkali kamarádi, stěžoval si, že jej nechává samotného a

nevaří mu jídlo.

4.9.2012 Božena B. byla vyslechnuta znovu. Opětovně se vyjadřovala ke společnému soužití poškozeného s obžalovanou, jeho zdravotnímu stavu s tím, že zdravotní problémy se u poškozeného začaly objevovat kolem xxx let, kdy v podstatě přestával chodit. Postupně se jeho stav zhoršoval, až přibližně v roce 2002 přestal vycházet ven a doma se pohyboval jen pomocí kolečkové židle. Těsně před úmrtím u něj viděla díru na noze, na boku u pasu a na holenní kosti. Poškozeného navštěvoval kamarád jménem Petr. Když zazvonil, obžalovaná Petra S. mu otevřela, pak běžela do pokoje poškozeného a za chvíli zpět za tím kamarádem. Neviděla, že by přitom něco nesla. Několikrát se stalo, že během návštěvy uvedeného Petra za ní přišla obžalovaná a požádala o 200,- Kč. Jakmile peníze obžalované předala, ta je odnesla Petrovi ke dveřím a ten pak odešel. Osobu jménem Petr v bytě poškozeného viděla asi v deseti případech, naposledy 24. října 2011. Ví také o tom, že obžalovaná za Petrem sama šla. To mohlo být ve dvou případech na konci měsíce října. Petr rovněž opakovaně, asi v 10-ti případech, chodil do pokoje k poškozenému. Mohla být tomu přítomna někdy v březnu nebo dubnu 2011. Má za to, že Petr poškozenému něco nosil. Co, to však neví. Pokud se jedná o jméno Petr S., toto slyšela zřejmě od Adama Z. Je možné, že se jedná o osobu jménem Petr, o níž mluvila. Za poškozeným docházel také její vnuk Adam Z. Ten dříve také užíval drogy, konkrétně marihuanu a pervitin. Adam v roce 2011 získal obecní byt, na který si jeho otec vzal půjčku, protože musel složit kauci ve výši 20.000,- Kč a dále předplatit nájem na jeden rok. Poškozený drogy užíval společně s obžalovanou asi od svých 16-ti let. Řekli jí o tom sousedi, sama jej nikdy užívat drogy neviděla. S ohledem na jeho chování si však myslí, že je užíval až do smrti. Není jí známo nic o tom, že by poškozený drogy sám vyráběl, někomu jinému dával či prodával. K užívání drog obžalovanou pouze zaslechla, že měla brát něco jiného než poškozený. Co, to ale přesně neví. Poškozený kdysi s obžalovanou provozoval motorest. Jejich podnikání ovšem zkrachovalo a zůstaly jen dluhy, které obžalovaná splácela ze svého invalidního důchodu, jenž činil přibližně 4.500,- Kč. Poškozený neměl žádnou životní pojistku, jeho jediným příjmem byl příspěvek na bydlení ve výši kolem 2.000,- Kč. Dá se říci, že byl nemajetný, přičemž žil z jejích peněz. Živila jej a přispívala na nájem bytu. Obžalovaná jí také občas, do konce července nebo srpna 2011, dávala recepty, které vyzvedávala v lékárně. Léky Alnagon a Codein pak dávali poškozenému. Poškozený měl z obžalované strach. Co řekla, to musel udělat. Viděla, že mu obžalovaná dávala prášky na spaní, aby byl od něj klid. Obžalovaná a poškozený se i hádali, křičel po ní, aby se o něj starala, načež tato mu hlasitě odpovídala, aby byl potichu. Když poškozeného navštívila, byl ošetřený a rány měl ovázané. Všimla si, že poškozený měl pod postelí schované injekční stříkačky, avšak k čemu je měl, to jí nikdy neřekl.

Svědce Božena B. u hlavního líčení využila svého oprávnění odepřít vypovídat, a proto bylo přistoupeno k postupu dle § 211 odst. 4 tr.ř. k její výpovědi z řízení přípravného. **Obžalovaná S.** ve smyslu § 214 tr.ř. uvedla, že chápe výpověď svědkyně, která před policejním orgánem se styděla za to, že chodila za poškozeným a jeho zdravotní stav jí přitom nechával klidným. Nikdy v její přítomnosti poškozeného nefackovala. Rozhodně vztahy mezi poškozeným a matkou nebyly takové, jak svědkyně popisuje, přesto si váží její pomoci, avšak zkresluje informace ve smyslu zbavení odpovědnosti za to, co jí tíží. Peníze svědkyně předávala vždy poškozenému. Je pravdou, že jeden večer v létě byla oslavovat své narozeniny se svou dcerou a jejím budoucím manželem, byl to pouze jeden den. Jinak se mimo bydliště nepohybovala. Pěťá, o kterém se svědkyně zmiňuje, byl obžalovaný S. Když se svědkyně B. hovořila na

chodbě, tak jí řekla, že viděla Pétu, jak jej vede vězeňská služba, poznala jej. Když svědkyně B. hovořila o vysokém blondákoví, mohl to být G., který za ní přišel. Tento však nešel do bytu a ona potom za poškozeným do pokoje nešla. Svědkyně B. se však se S. setkala přímo v bytě. Říkala, že ji zdravil a ona zdravila jeho. **Obžalovaný S.** rovněž ve smyslu § 214 tr.ř. uvedl, že asi 10 let se stříhá dohola a ven nevychází bez baseballové čepice. Svědkyně B. viděl 2 – 3 krát, pozdravil ji a nepoznal by ji, kdyby kolem něj prošla. Měří 183 cm a jeho hmotnost je kolem 100 kg.

Svědčyně Jarmila P. se vyjádřila pouze k obžalované Petře S. Uvedla, že je dobrou kamarádkou jmenované, kterou zná asi 13 let. V minulosti se vídávaly téměř denně. Obžalovaná se jí zmínila o tom, že přibližně před 13 lety užívala nějaké drogy. Nic bližšího o tom však neví. Poškozeného viděla pouze jednou, asi před 15 lety. S. se občas o něm zmínila, a proto ví, že po zdravotní stránce na tom nebyl dobře. Údajně nemohl chodit, ale bližší podrobnosti nezná. Někdy v létě 2011 jí obžalovaná uváděla, že bude muset pro poškozeného zavolat záchranku, ten to ale nechtěl. Podle jejího názoru byl mezi nimi pěkný vztah, trávili spolu spoustu času. Neví o tom, že by poškozený užíval drogy, jméno Petr S. nezná.

Svědčyně Jarmila P. u hlavního líčení potvrdila, že od obžalované S. ví, že tato v minulosti užívala drogy, avšak ze současné aktuální doby takovéto poznatky nemá. S jmenovanou se skamarádila prostřednictvím dětí, se kterými se v podstatě pravidelně scházely, venku si daly kávu a nebo uvařily u ní (myšleno u svědkyně) společný oběd. K obžalované nechodily, neboť poškozený typem, který by byl nadšený z návštěvy kamarádek s dětmi. Viděla jej fyzicky asi před 15 lety, jinak jej znala pouze z vyprávění. Neví a nemá ani zprostředkovanou informaci, že by poškozený drogy vyráběl. Taktéž neví o tom, že by obžalovaná vyráběla či prodávala drogy. O negativním zdravotním stavu poškozeného jí obžalovaná řekla až ke konci jeho života, resp. zhruba týden před úmrtím, kdy plakala a říkala, že je na tom špatně. Pokud k poškozenému přišla na chvíli jeho matka, která jí fyzicky s poškozeným nepomáhala, obžalovaná odběhla do obchodu nakoupit. Neviděla a nemá žádné poznatky o návštěvách nějakých osob obžalovanou a poškozeného. Jména Z. či G., event. osoba pod přezdívkou „primář“ jí nic neříkají. K obžalované chodila pouze Leona N. Pokud se u hlavního líčení vyjádřila v tom smyslu, že poškozený F. užíval pervitin před 15 lety a v přípravném řízení se v tomto směru nevyjádřila, pak si na to vzpomněla, jednak se o této problematice bavila s Leonou N., a taktéž proto, že v minulosti měla rovněž problém s drogami. Závěrem vyslovila přesvědčení, že pokud by obžalovaná v rozhodné době užívala nějaké drogy, poznala by to.

Svědce Pavol B. vypověděl, že poškozeného Romana F. znal od 15-ti let. V místě jeho posledního bydliště jej navštívil poprvé přibližně v roce 2000, naposledy pak někdy v roce 2011. V pozdější době měl poškozený zavázanou ruku a nohu. Po bytě se přitom pohyboval na kolečkové židli. Jakými zdravotními problémy trpěl, to mu nechtěl říct. On sám je občasným uživatelem pervitinu. Ví o tom, že poškozený v minulosti drogy, konkrétně pervitin, bral také. V době, kdy jej navštěvoval, mu však tvrdil, že drogy již neužívá. Pokud poškozeného navštívil, nosil mu např. různé hudební nahrávky, drogy nikoliv. Přitom se občas potkal i s obžalovanou Petrou S. a jejími dětmi. Pokud se jedná o majetek poškozeného, měl v minulosti hospodu, o kterou však posléze přišel. Poté zřejmě již žádný majetek ani větší obnos neměl. Rovněž tak, asi 4 – 5 let, zná obžalovaného Petra S., který má přezdívkou M. Ve dvou případech byl u něj v bytě, o jeho vztahu k drogám nic neví. Od obžalovaných ani od poškozeného nikdy neměl pervitin.

Zná také Leonu N., která byla uživatelkou pervitinu. I poté, co mu byly policejním orgánem předestřeny výpovědi obžalované Petry S. a svědkyně Jarmily K., setrval na svém stanovisku, že od obžalovaného Petra S. nikdy pervitin neměl. Nikdy také nebyl přítomný jakémukoliv konfliktu mezi obžalovanou a poškozeným.

Svěděk Pavol B. u hlavního líčení stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dále dodal, že s poškozeným naposledy brali pervitin před 15 – 20 lety. Naposledy jej viděl předloni (ve vztahu k době konání procesního výslechu), navštěvoval jej asi jednou za měsíc až dva. Poškozený byl na tom zdravotně „bídňě“, pohyboval se na pojízdné židličce. Naposledy jej navštívil 2 až 3 měsíce před úmrtím. Zda F. užíval pervitin v r. 2011, neví. Neslyšel ani zprostředkovaně, že by poškozený s obžalovanou vyráběli pervitin. Obžalovaného S. zná, zda tento užíval drogy před vzetím do vazby, neví. Není mu známo, zda tento byl schopen zajistit a prodat drogy. Leonu N. zná, jmenovaná kdysi drogy užívala, kde si je zajišťovala, neví. Z. nezná. Při návštěvě domácnosti poškozeného s obžalovanou dospěl k závěru, že tato z hlediska financí spíše působí dojmem jeho nedostatku. G. nezná.

Z výpovědi **svědkyně Petry N.** bylo zjištěno, že v den úmrtí poškozeného F. se zdržovala venku před domem na zahrádce, kde se starala o květiny. Obžalovaná S. k ní přiběhla a žádala ji půjčit telefon, neboť potřebovala telefonovat pro sanitku a posléze také telefonovala své dceři. Po nějaké době obžalovaná přišla ven, byla celá uplakaná, z čehož dovodila, že se muselo něco horšího stát. Následně viděla přes okno odjet sanitky. Rovněž si vzpomíná, že zanedlouho opětovně žádala půjčit telefon dcera obžalované s tím, že potřebuje zavolat pohřební službu. Domácnost obžalované s poškozeným hodnotila jako klidnou, měli pouze „hlasité dveře“, což znamená, že tyto bouchly při otevírání a zavírání. Svědkyně uvedla, že bydlí po celou dobu v přízemí naproti bytu obžalované. Poškozeného F. viděla fyzicky snad jednou před 10 lety, když tento šel s nějakým mužem po schodech, ovšem šlo mu to velmi špatně. Do bytu obžalované si všimla pouze opakovaného příchodu ženy menšího vzrůstu ve věku asi xxx let, blond vlasů, neví, zda to byla příbuzná či kamarádka, ony spolu se pouze pozdravily. Jak v poslední době před smrtí poškozeného, tak i v době minulé, zejména v letních měsících, byl cítit na chodbě smrad, který přirovnala k hnilobnému zápachu, kdy podobný cítila kdysi u své babičky, která měla otevřenou ránu na noze. Zmíněný zápach trval po nějakou dobu, nebylo to jeden den, jak již uvedla, zejména v létě. Ona sama žádné zkušenosti s vařením pervitinu nemá, takže event. zápach srovnávat nemůže, avšak akcentovala, že dle jejího názoru se jednalo o zápach hnilobný.

Z výpovědi **svědka Pavla G.** bylo zjištěno, že tento měří 190 cm, váží 95 kg a má přezdívkou „primář“. Z osobního zjištění senátu bylo zjištěno, že obžalovaný S. se se svědkem G. může srovnávat pouze co do výšky, avšak jinak se jednalo o typově zcela odlišnou osobu. Svědek potvrdil, že v rámci běžného života si jej nikdo nespletl s obžalovaným S. Poškozeného F. zná zhruba 20 let, není mu známo, že by tento užíval drogy. Vzhledem k tomu, že bydlel nedaleko, jednou za čas, zhruba jednou za dva týdny, se zastavil za obžalovanou, a to když si chtěl půjčit cigarety, kávu apod. Slyšel, že poškozený se zajímal a potřeboval léky Alnagon a Codein. Obžalovaná s poškozeným po něm tyto léky nikdy nežádali. On sám si nechal napsat ošetřujícím lékařem MUDr. H. pro sebe lék Codein asi v 10 – 20 případech, neboť má problémy s krční páteří. Svědkyně B. nezná, avšak připustil, že se mohl setkat s nějakými lidmi u obžalované, když tam byl, je možné, že tam byla matka poškozeného F., která mu však nebyla představena, obžalovaná mu řekla, že to byla matka poškozeného. On sám se s ní nesetkal. Po smrti

poškozeného již obžalovanou nenavštěvoval, neboť se odstěhoval do jiné části města xxx. Svědek rovněž uvedl, že nemá žádné poznatky o tom, že by obžalovaný S. pervitin vyráběl či jej užíval. Taktéž neví, že by obžalovaná s poškozeným pervitin připravovali či prodávali. Ví, jaký zápach souvisí s výrobou pervitinu, avšak tento v bytě obžalované a poškozeného necítil. V r. 1999 byl odsouzen pro výrobu pervitinu, od té doby jeho činnost již nepokračovala.

V této trestní věci byl vyhotoven znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie znalci MUDr. Dvořáčkem, Ph.D., MUDr. Dokoupilem a Ing. Gebauerovou.** U hlavního líčení byli vyslechnuti zpracovatelé posudku, kteří zejména písemné závěry včetně doplňků stvrdili v celém rozsahu a tyto dále rozvedli.

Z písemných závěrů bylo zjištěno, že k provedení prohlídky těla a pitvy zemřelého Romana F., ke stanovení příčiny smrti a posouzení mechanismu vzniku poranění zjištěných na jeho těle byli přibráni **znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie.** Ti po provedené pitvě v písemně vyhotoveném znaleckém posudku konstatovali, že na těle nebyly nalezeny žádné zjevné úrazové změny čerstvého data vykazující vitální známky. Nacházely se na něm četné defekty měkkých tkání obnažující hnisavě povlečenou svalovinu a odumírající kosti, které byly lokalizované v místě levého stehna, pravé paže, lokte i předloktí. Dále na těle nalezeny četné proleženiny v oblasti horních i dolních končetin. Šlo zejména o proleženiny povrchního charakteru, v bederní krajině a na hýždích pak byly povrchní i hluboké proleženiny. V oblasti bérců, nártů a pravé horní končetiny měkké tkáně vykazovaly otok. Dále zjištěny četné jizvy v místě pravého obočí, pravé strany břicha, na stehnech, pažích, pravém rameni a levém předloktí. Na těle zemřelého nebyla prokázána žádná poranění čerstvého data, která by vykazovala vitální známky. Vnitřní prohlídkou byly zjištěny pouze zlomeniny hrudního koše bez známek pokrvácení měkkých tkání v okolí. Zmíněné zlomeniny vznikly krátce po smrti, při stlačování trupu proti pevné podložce během pokusů o obnovení základních životních funkcí. Vnitřní prohlídkou zjištěny známky disperzního lalůčkového zánětu pravé plíce a známky chronické zánětlivé aktivace sleziny, která byla zvětšena. Prokázán byl rovněž stav po proběhlém zánětlivém onemocnění výstelky dutiny hrudní, kde byly vazivové srůsty. Dále prokázáno ztukovatění jaterní tkáně a lehká centrální arterioskleróza. Rovněž tak v preparátech plic byly prokázány známky chronického zánětu s akutní exacerbací. V preparátech mozku byl prokázán otok. Doba smrti byla stanovena lékařem RLP Karviná MUDr. P. na 4.11.2011, v 9.50 hodin. Tato není v rozporu s nálezem učiněným při soudní pitvě. Na těle zemřelého nebyla prokázána poranění, která jsou v soudně-lékařské praxi považována za charakteristická pro působení aktivního násilí ze strany druhé osoby či osob ani úrazové změny svědčící pro sebeobranu. Bezprostřední příčinou smrti je otok mozku při ovlivnění organismu metamfetaminem (pervitin). Jako zátěžový faktor se na nastalé smrti mohl podílet i lalůčkový zánět plic. Nastalá smrt je v přímé příčinné souvislosti s požitím toxikologicky významné látky metamfetamin. Toxikologickým vyšetřením byla ve vzorku moči zemřelého prokázána přítomnost amoxicilinu metamfetaminu, amfetaminu, morfinu, Codeinu, diazepamu, nordiazepamu, paracetamolu, nikotinu, nornikotinu a kofeinu. Ve vzorku krve byla stanovena hladina metamfetaminu 0,15 mg/l a amfetaminu 0,05mg/l a prokázána přítomnost amoxicilinu. Přítomnost morfinu, Codeinu, diazepamu a nordiazepamu nebyla v krevním séru prokázána. Nebyla rovněž zjištěna přítomnost alkoholu v krvi. K účinkům pervitinu znalci uvedli, že tato droga, chemicky definovaná jako metamfetamin, vyvolává různé

symptomy závislé na množství požití látky. Při akutní intoxikaci v lehčí formě pociťuje konzument euforii, pocit zvýšeného nárůstu energie (psychické i fyzické) a celkového povzbuzení. U těžších forem intoxikace pervitinem rychle nastupuje pocit euforie a vzrušení. Vnímání bývá změněné, mohou se vyskytovat i pseudohalucinace. Působení této látky je ovlivňováno mnoha faktory: množství a koncentrace aplikovaného pervitinu (bývá často „naředěn“ různými příměsemi), způsob aplikace, fyzický a psychický stav konzumenta, tolerance k této látce, aplikace dalších látek apod. Při častém užívání dochází ke vzniku psychické závislosti, která se ve svých důsledcích projevuje agresivním chováním vůči okolí. Vyvíjí se tolerance na tuto látku. Vysoké dávky pervitinu způsobují totální rozklad koordinačních a regulačních funkcí CNS. Může se rozvinout stav podobný schizofrenii. Intoxikovaný jedinec má zvýšenou teplotu, vysoký krevní tlak, dochází k srdeční arytmii, později dochází k bezvědomí a smrti následkem selhání oběhového systému nebo častého krvácení do mozku. Při velmi vysokých dávkách pervitinu může vzniknout až akutní psychóza s paranoidními projevy, pocity depersonalizace, pseudohalucinace až halucinace, někdy stav těžké paniky s dezorientací v prostoru a čase. Letální dávky nejsou uváděny. Obecně se jako letální předpokládá dávka vyšší než 1 gram pervitinu při jednorázovém užití. Nejčastější aplikace pervitinu je injekčně do žil, kdy je dosaženo prakticky okamžitého účinku, nebo vdechováním přes nos (sniffing). Účinky jsou ovlivňovány množstvím a koncentrací této látky, celkovým zdravotním stavem uživatele, jeho tolerancí a závislosti na této látce. Běžná dávka pervitinu se pohybuje v rozmezí 0,1 – 0,2 g. Amfetamin: je metabolitem metamfetaminu, vyskytující se v biologickém materiálu uživatelů metamfetaminu (pervitinu). Codein patří do skupiny analgetik a antitusik. Je užíván při léčbě akutních i chronických bolestí mírné až střední intenzity, při léčbě dráždivého kašle a průjmových onemocnění. Závažným vedlejším účinkem je útlum dechového centra. Tento útlum je závislý na dávce a je mechanismem možných fatálních následků předávkování. Způsobuje euforii (někdy velmi intenzivní), pocit tepla a spokojenosti. Po požití nastává stav lhostejnosti ke starostem, stoupá sebevědomí a dochází ke zrychlení myšlenek. Díky těmto žádoucím účinkům bývá lék zneužíván. Po dlouhodobém užívání je možnost vzniku závislosti na tomto léku. Tento lék je dostupný pouze v kamenné lékárně na základě lékařského předpisu. Amoxicilin je penicilinové baktericidní antibiotikum se širokým antibakteriálním spektrem. Mezi nežádoucí účinky patří nauzea, bolesti břicha, nadýmání, průjem, zvracení, alergické kožní reakce, bolesti hlavy. Při požití většího množství amoxicilinu může docházet k žaludečním potížím. Tento lék nebývá zneužíván. V daném konkrétním případě nelze kategoricky posoudit rozsah omezení pohybových schopností poškozeného při rozvoji infekčního onemocnění (lalúčkový zánět plic). Nalezené rozsáhlé proleženiny a defekty měkkých tkání svědčí pro skutečnost, že poškozený byl před smrtí upoután na lůžko a lze důvodně předpokládat, že rovněž nebyl schopen samostatně měnit polohu. Možnost aplikace omamných látek však ze soudně-lékařského hlediska nelze jednoznačně vyloučit.

V rámci doplnění svého znaleckého posudku znalci uvedli, že při ovlivnění organismu toxikologicky významnými látkami nemusí ani odborně poskytnutá lékařská péče vést k odvrácení ohrožení života. V tomto konkrétním případě by limitujícím faktorem záchrany života i celkově špatný zdravotní stav poškozeného zahrnující rozsáhlé proleženiny se zánětem měkkých tkání spodiny a lalúčkový zánět plic, který se podílel na nástupu smrti jako zátěžový faktor. Při zvážení výše uvedených skutečností nezbyvá než konstatovat, že ani případně poskytnuté lékařské pomoci by v tomto konkrétním případě nemusela vést k odvrácení smrti. Přesnou dobu aplikace pervitinu, kdy známe jeho koncentraci v krvi, lze určit pouze za předpokladu, že je známo přesné množství aplikované látky a způsob aplikace drogy. Vzhledem k absenci těchto parametrů, nelze

se k době aplikace jednoznačně vyjádřit. Za předpokladu, že by byla poslední dávka aplikována dne 31. 10. 2011, kolem 18 hodin a k úmrtí došlo dne 4. 11. 2011 kolem 9:50 hodin, pak by se v hrubém odhadu mohla koncentrace pervitinu pohybovat v době po poslední aplikaci kolem hodnoty 10 mg/l. Jde o koncentraci toxickou. Je nutno upozornit, že jde o hrubý odhad, neboť poločas vylučování může být výrazně ovlivněn stavem jater a ledvin dané osoby. V případě poškození těchto orgánů se může poločas vylučování výrazně prodloužit. U osoby s poškozením organismu (způsobeném dlouhodobým užíváním návykových látek) nelze vyloučit postupnou kumulaci návykových látek a následnou intoxikaci. Otok mozku je reaktivní stav mozkové tkáně vyvolávaný různými primárními příčinami, jakými jsou zejména ovlivnění organismu toxikologicky významnými látkami, dušení, nitrolební poranění, polytraumata provázená rozvojem šokových změn s centralizací krevního oběhu, komplikace onemocnění přirozené povahy s ložiskovými změnami mozku, popřípadě nedokrvením mozku (např. lalůčkový zánět plic provázený sníženým syčením krve kyslíkem). Zcela logicky koincidence výše uvedených patologických stavů provázených otokem mozkové tkáně se na jeho rozvoji může podílet či spolupodílet. K dynamice vývoje otoku mozkové tkáně předcházející úmrtí lze uvést, že může jít jak o rychle se rozvíjející patologický děj předcházející těsně úmrtí, tak o děj postupně se rozvíjející v časovém horizontu hodin až desítek hodin, provázený kvalitativní či kvantitativní poruchou vědomí. Z nálezu učiněného při soudní pitvě nelze zpětně dovodit a časově specifikovat konkrétní průběh rozvoje otoku mozku předcházející úmrtí. Vycházejí ze závěru znaleckého posudku, zejména dodatku, policejní orgán učinil dotaz na znalce, jaké množství pervitinu by musel poškozený 31.10.2011 kolem 18 hod. užít, aby koncentrace v jeho krvi byla 10 mg/l, přičemž vycházel z předpokladu, že poslední dávka byla aplikována 31.10.2011 kolem 18 hod. a k úmrtí došlo 4.11.2011 kolem 9.50 hod. za situace, kdy poločas vylučování metamfetaminu je v průměru 12 hodin, pak dle zmíněného dodatku by se v hrubém odhadu koncentrace mohla pohybovat v době po poslední aplikaci kolem hodnoty 10 mg/l, což by byla koncentrace toxická. Znalec akcentoval ryze hypotetický charakter a schématický výsledek této otázky. Aby koncentrace v krvi poškozeného byla 10 mg/l, musel by dne 31.10.2011 kolem 18 hod. užít jednorázovou dávku čistého metamfetaminu 9,36 g, což z pohledu požití je nutno považovat za nereálné a tento samotný propočít zpochybňuje jeho validitu. Aby bylo možno vysvětlit vysokou hladinu metamfetaminu v organismu, je však nutno přihlídnout ke zvláštnímu stavu poškozeného a celé řady dalších faktorů. Jedná se především o chronickou závislost a onemocnění poškozeného jedince, vysokou toleranci na danou látku a možnou kumulaci látky u chronického toxikomana. U jakkoliv handicapovaných jedinců s poškozením eliminačních orgánů jako jsou játra a ledviny a současné spoluužívání jiných látek (léky, drogy) se poločasy vylučování mohou výrazně prodloužit, z čehož lze logicky odvodit, že aplikovaná látka metamfetaminu byla v době požití nižší. Rovněž bylo akcentováno, že konkrétní vliv návykové látky lze hodnotit pouze v případě podstoupení klinického vyšetření. Znalci zastávají stanovisko, že při dlouhodobém užívání metamfetaminu nelze vyloučit, že by kumulace návykových látek mohla vést k dosažení již zmíněné hladiny 10 mg/l.

U hlavního líčení **znalci** zejména stvrdili své písemné závěry v celém rozsahu a dále dodali, že v jednom z doplňků se vyjadřovali k dynamice nástupu otoku mozku při ovlivnění organismu toxikologicky významnými látkami. K této otázce se ze znaleckého pohledu nelze kategoricky vyjádřit, poněvadž otok mozku u ovlivnění toxikologicky významnými látkami je ovlivněn celou řadou faktorů, jež vedou k narušení rovnováhy, působení neurotransmiterů, tedy chemických látek, které přenášejí vzruchy, vedou

k poškození či zablokování některých receptorů, vedou k ovlivnění permeability, čili průchodnosti membrán mozkových buněk a vytvářejí tak těžce predikovatelný stav. Jsou známy případy, kdy otok mozku nastává po požití toxikologicky významné látky bezprostředně rychle a prudce, na druhou stranu jsou známy i stav, kdy poškození jsou v nějaké kvantitativní poruše vědomí, která může kolísat či se prohlubovat a nakonec terminálně dojde k rozvoji takového otoku mozku, jež vede ke smrti. S ohledem na shora uvedené nejsou schopni přesně časově specifikovat, jak v tomto konkrétním případě se vyvíjel klinický stav poškozeného v době těsně před smrtí. V další části výpovědi znalci podrobně rozebrali objektivizaci chronického zánětu plic s akutní exacerbací na základě zkoumání makroskopické části plic a rovněž v souvislosti s mikroskopickým vyšetřením zajištěných vzorků orgánů při provedené pitvě, na což soud v detailech odkazuje. Součástí trestního spisu se nachází i úřední záznam pořízený policistou ze dne 10.11.2011, dle kterého z informace MUDr. Dokoupila mělo být mj. zjištěno, že otok mozku měl být způsoben „pervitinem a heroinem“. K této problematice znalci uvedli, že toxikologické vyšetření probíhá takovým způsobem, že nejdříve probíhá záchyt všech látek v moči, ve které se nachází látky s vyšší koncentrací, je možno je prokázat i s delším časovým odstupem po požití. V moči byly kromě jiných látek přítomny metamfetamin a amfetamin, což znamená přítomnost pervitinu, a dále tam byl morfin a codein, což mohou být jak metabolity heroinu, tak i jiných opioidních analgetik. Poněvadž disponovali s tímto primárním screeningovým vyšetřením a policie učinila dotaz, došlo k interpretaci v tom smyslu, že mají prokázány pervitin a rovněž metabolity, které nasvědčovaly požití heroinu. Posléze byla provedena kvantitativní analýza vzorku krve, kde byl prokázán metamfetamin, amfetamin, čili ovlivnění organismu pervitinem, další látky, metabolity, tam již nebyly. Postupně policie doložila informace i o užívání Codeinu. V primární fázi nejsou schopni tudíž kategoricky rozhodnout, zda jde o metabolity heroinu nebo o nález, který svědčí pro požití heroinu nebo jiných látek, které mají podobné účinky a které se používají i v lékařské praxi. Dále je možno odkázat na str. 16 posudku. Prezentované toxikologické závěry vychází z toxikologického vyšetření biologického materiálu, tzn. moči a krve. Znalec toxikolog akcentoval, že veškeré výpočty (objevující se ve výsledku toxikologa z 2.4.2012), které se vztahují k posouzení tohoto případu a souvisí s toxikologickou částí posudku, jsou vztaženy na modelovou situaci. Jedná se o parametry, které jsou získány u jedince, který byl jinak zdravotně v pořádku, jedná se o parametry, které vznikly studiem jedinců, kteří si aplikovali dávku pro tento farmakokinetický model s nulovou hladinou této látky v krvi. U zdravého uživatele, který si aplikoval běžnou dávku pervitinu, lze obecně říci, že po užití lze v krvi prokázat tuto látku řádově v jednom až třech dnech, v moči ve třech až šesti dnech. Zmíněné rozmezí je dáno faktory, které ovlivňují vylučování pervitinu z krve a kromě aktuálního zdravotního stavu je to také věk a váha jedince, rychlost, s jakou je schopný tuto látku zmetabolizovat. Rovněž je podstatné, po jakou dobu a v jaké frekvenci tuto látku užívá. V této situaci se naráží na možnost kumulace, kdy obecně lze říci, že interval mezi dvěma látkami není natolik velký, aby došlo k eliminaci pervitinu z krve hned po první dávce, tzn. v době, kdy si člověk aplikuje další dávku, jeho hodnota v krvi není nulová. V neposlední řadě je rovněž nutno akcentovat, že záleží na množství dávky a její kvalitě. U zdravého jedince po aplikaci drogy nastává tzv. euforická fáze, která po odeznění přechází do fáze abstinenci. Euforizující fáze je stav, kdy člověk je nabuzený, rychleji pracuje metabolismus, je celkově výkonnější, naopak abstinenci fáze je charakterizována velkým útlumem. K dotazu, zda lze kvantifikovat poločas vylučování, který může být výrazně prodloužen v případě poškození jater a ledvin, znalci uvedli, že toto prodloužení lze kvantifikovat, avšak pouze u živého jedince, a to biologickým pokusem, post mortem to již nejde. Možnou kvantifikaci znalci dále blíže popsali, na což

v detailech soud rovněž odkazuje. Znalci jednoznačně potvrdili, že celkově objektivizovaný negativní zdravotní stav poškozeného (v posudku detailně popsany) měl vliv na dobu vylučování metamfetaminu z jeho krve, avšak bližší kvantifikace není možná. Akcentovali, že u poškozeného kromě všech objektivizovaných zdravotních handicapů byla prokázána i steatóza jaterní, tedy ztukovatění, což svědčí pro poškození jaterní tkáně, kdy nesporně tato zátěž měla vliv na vylučování exogenních látek včetně pervitinu, vylučování bylo pomalejší, kdy z literárních údajů se může jednat o zpomalení dvou až pětinasobně. Pokud ve znaleckém posudku znalci hovořili o „výrazném ovlivnění“ poločas vylučování metamfetaminu z krve, chtěli tímto právě akcentovat podíl řady faktorů na zmíněném prodloužení. Za hlavní je poškození jater a ledvin, jež souviselo se špatným zdravotním stavem a zároveň s dlouhodobým užíváním návykových látek. Dalším faktorem bylo spolužívání dalších léků, jež velmi zpomalují eliminační proces tím, že tělo se musí zabývat postupně odbouráním všech těchto látek. Opětovně bylo zdůrazněno, že poškozený byl pravidelným uživatelem pervitinu, z čehož je možno dovodit, že v době užití poslední dávky nemusela být jeho hodnota pervitinu v krvi nulová. „Kumulace látky“ souvisí s tím, že interval, který má organismus k tomu, aby látku vyloučil, je kratší než doba, kdy je aplikována další dávka. Kumulace pervitinu v těle probíhá ve tkáních a v krvi a z krve je měřitelná, ale je třeba ji změřit v době před další dávkou. Pokud je aplikována další dávka, tak již z té koncentrace, která se změřit nelze říci, jaký podíl na tom měla dávka a jaký podíl byl kumulativní. K cílenému dotazu soudu, zda s ohledem na osobu poškozeného F., kdy se jednalo o dlouholetého pravidelného uživatele drogy, interval užívání přibližně dvakrát týdně, velikost dávky 0,1 – 0,2 g pervitinu mohlo u něj dojít s přihlédnutím k jeho zdravotnímu stavu k postupné kumulaci pervitinu až do výše 10 mg/l, znalci uvedli, „ano, mohlo, avšak zdůraznili, že u zdravých jedinců se vychází z průměrného poločas vylučování 12 hodin. Tento poločas vylučování se může násobně zvětšit (tak, jak již bylo uvedeno), tzn. kdyby jen dvojnásobně, tak již kumulativní hodnota nebude 10 mg/l, ale 5 mg/l. Čím více se prodlužuje poločas vylučování, tím nižší je původní koncentrace. Je však nutno přihlídnout ke všem zátěžovým faktorům“. Znalci setrvali na tvrzení, že otok mozku byl způsoben právě ovlivněním organismu pervitinem. I prokázaný lalůčkový zánět plic (dispersní zánět) nebyl schopen samostatně vysvětlit nástup smrti, resp. objektivizovaný nálezy by bez delšího handicapu ke smrti nevedl. Situace, kdy uživatel pervitinu si tento aplikoval naposledy 31.10.2011 po 18 hod. jednu dávku 0,1 g a tento zemřel 4.11.2011, znalci (s ohledem na znalost všech rozhodných skutečností) charakterizovali jako výjimečnou či zcela výjimečnou. Problematika „kumulace“ dané látky byla diskutována znalci i s jinými pracovišti s akcentací zátěžových prvků, zvláštním osobním stavem poškozeného, jež v rozhodné době existoval, tzn. že šlo o primárně stigmatizovaného člověka, dlouhodobého toxikomana, zdravotně významně handicapovaného, který i nadále pervitin užíval, a bylo konstatováno, že „alternativa kumulace je možná i po takové dlouhé době“. Reakce na užití pervitinu od počáteční euforie až po útlum organismu mohou být i paradoxní, zcela nepředvídatelné. Je možno důvodně předpokládat, že objektivizovaný zánět plic u poškozeného byl způsoben užíváním drog. K cílenému dotazu, zda se dá říci, kdy „kumulace“ vymizí, bylo sděleno, že v tomto konkrétním případě ve vztahu k poškozenému F. se objektivně takto vyjádřit nelze. Jak již zmíněno, u zdravého jedince je poločas vylučování v průměru 12 hodin. V případě, že by si člověk aplikoval dávku pervitinu 0,1 – 0,2 g, pak k odbourání by mohlo dojít v rozmezí 2 – 29 hod., tzn. byl by koncentračně v krvi na nule. Poté, kdy by si aplikoval další dávku, pak by k žádné kumulaci nedošlo a začínalo by se od nuly.

Po odebrání moči obžalované Petře S. byla tato znalecky zkoumána v rámci

znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Znalec v biologickém materiálu neprokázal přítomnost toxikologicky významných extraktivních látek.

K posouzení duševního stavu **obžalované Petry S.** v době činu byl přibrán soudní znalec z **oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.** Z jím vypracovaného posudku lze zjistit, že u obžalované nebyly aktuálně ani v minulosti zjištěny známky duševní choroby ve smyslu procesuální psychosy. Její intelektové schopnosti jsou v pásmu normy. Jde o simplexně strukturovanou osobnost s nižší sociokulturní úrovní. Znalec zjistil anxiozně-depresivní poruchu, která je reakcí na vyšetřované události. V době páchaní trestných činů netrpěla duševní chorobou nebo poruchou, která by narušovala její schopnost správně vnímat, hodnotit, pamatovat si a následně reprodukovat prožité události jak obecně, tak ve vztahu k vyšetřované věci. Zároveň byla schopna rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a byla schopna své jednání ovládat. V současné době je psychický stav vyšetřované stabilizován, je schopna chápat smysl trestního stíhání a je schopna se účinně hájit. U vyšetřované bylo zjištěno zneužívání pervitinu v minulosti s projevy závislosti. Od roku 2002 udává abstinenci. Bez ovlivnění návykovou látkou je schopna správně vnímat, pamatovat si a následně reprodukovat prožité události jak obecně, tak ve vztahu k vyšetřované věci. U vyšetřované nebyl zjištěn sklon k záměrnému zkreslování či blokování informací, vyšetřované události popsala otevřeně, i když si byla vědoma toho, že si otevřenou výpovědí může způsobit trestní stíhání. Z psychiatrického hlediska lze výpověď jmenované považovat za reprodukci skutečně prožité události. Ke svému jednání zaujímá kritický postoj. Byla si vědoma závažnosti zdravotního stavu svého partnera, udává, že se snažila zajistit mu lékařskou péči, ale partner tuto odmítal a jeho zákaz přivolat mu lékařskou pomoc překročila až v době, kdy tato už neměla naději na úspěch. Její pobyt na svobodě z psychiatrického hlediska není nebezpečný. Vzhledem ke své simplicitě nezvládla dostatečně péči o partnera, kdy pro jeho odmítání lékařské péče nenašla včas dostatek sil tento jeho zákaz překročit a lékařskou péči mu zajistit.

U hlavního líčení **znalkyně MUDr. Martinů** konstatovala, že v době znaleckého zkoumání obžalovaná rozhodně nepůsobila dojem, že by byla pod vlivem návykových látek, nebyly na ní patrné abstinenční potíže, tzn. že by návykové látky po dobu vyšetření vysadila. V případě krátkodobého vynechání užívání drog by se abstinenční potíže v rámci znaleckého zkoumání projevíly. Anxiozně depresivní porucha se projevuje úzkostí, napětím, strachem a depresivními rozladami, v tomto konkrétním případě v souvislosti s trestním stíháním. Zmíněná porucha nemohla mít vliv na její schopnost vnímat, zapamatovat si a posléze reprodukovat prožitý skutkový děj. Jmenovaná si byla schopna uvědomit, že porušuje určitá pravidla, zákazy, příkazy, byla je ochotna překročit ve vztahu k tomu, pro koho návykové látky opatřovala.

Duševní stav **obžalované Petry S.** byl dále posouzen znalcem z **oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie,** podle kterého image obžalované je stagnace v dětském egoismu a individualismu. Nehodlá opustit lákavé životní příležitosti, proto může riskovat a neobjektivně, bez nadhledu, hodnotit situaci. Imponuje sociální vstřícností, laskavostí, proklamovanou dobrotou, pozitivními společenskými vztahy především ke své rodině. Je příkladem stydlivé osoby, která sama sebe překonává. Nebyly zjištěny patopsychologické rysy osobnosti. Její typickou sociální rolí je hra „na chudinku“, v níž sebe prezentuje jako oběť okolností a vlastní neschopnosti se účinně bránit tlaku blízkých osob, které tak miluje, že jim nedovede odmítnout. Jako

strategii jednání využívá empatické vystupování, vstřícnost. Vyžaduje, aby mínění ostatních o její osobě bylo co nejlepší, tím si získává náklonnost, souhlas okolí. Čerpá z pozitivních hodnot lidského kontaktu, ale tuto službu nemusí sama poskytovat. Obtížně chápe svůj podíl viny na protiprávním jednání. Intelligence v oblasti formální logiky jmenované byla zjištěna v pásmu podprůměru. Hlavní pilíře intelligence tvoří vynalézavost, sociální a emoční intelligence, jež převyšují průměr. Byla zjištěna dvojitá motivace trestního jednání obviněné. Proklamované humanitní ideály pomoci životnímu druhovi v bezvýchodné životní situaci, a dále hmotný i sociální profit na péči, kterou mu poskytovala. Z hlediska patopsychologie hrál významnou roli stud, pro který překračovala normy chování. Obžalovaná jednak trpěla tím, že sama byla v minulosti drogově závislá a nechtěla, aby tyto informace prosákly na širší veřejnost a znehodnotily tak obraz rodiny. Několikaletá epizoda užívání pervitinu byla ukončena korektivní zkušeností, kdy se ocitla sama na prahu smrti. Je schopna si pamatovat hlavní linii děje. Interpretaci vnímání vždy podřizuje svému emočnímu a sociálnímu citění. K jejich zkreslení může dojít reprodukcí toho, co by chtěla, aby se tak stalo, nikoli rigorózně podle skutečné události. Nebyly u ní zjištěny tendence k patologické lhavosti. Může blokovat nebo zkreslovat události dle toho, jaké pocity, emoce a sociální citění v ní vyvolávají. Nelze vyloučit zamlčování informací, které by vedly k jejímu obvinění. Většinu její výpovědi však lze pokládat za reprodukci prožitých události. Je však pravděpodobné, že nejsou uvedena fakta vedoucí k rozkrytí celého řetězce výroby a distribuce drog. Prognóza dalšího vývoje jmenované má vysokou afinitu k rodinnému životu. Vždy bude pro své okolí nestandardní osobnost vyhledávající neobvyklé situace spojené se vzrušením, dobrodružstvím a pokud ji nezkráží životní dráhu mimořádná situace, zůstane v mezích normy, protispolečenské chování se neprojeví. Resocializace obžalované je proto pravděpodobná, její pobyt na svobodě není nebezpečný pro společnost. Za vhodné opatření je pokládána psychoterapie zaměřená na zvládnutí své dobrodružné závislosti.

Znalec PhDr. Petr Šišák stvrdil v celém rozsahu písemné závěry a dále dodal, že obžalovaná je většinou submisivní typ, dovede však být dominantní v situaci, kdy se jedná o její vlastní prestiž nebo o něco neobvyklého. Sklony k násilnické povaze zjištěné nebyly, znalec blíže vysvětlil, v čem spatřuje ve vztahu k obžalované „hru na chudinku“, na což soud odkazuje.

K posouzení duševního stavu **obžalovaného Petra S.** v době činu byl přibrán soudní znalec z **oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**. Ze závěrů posudku vyplývá, že u obžalovaného aktuálně ani v minulosti nebyly zjištěny známky kvalifikované duševní choroby ve smyslu procesuální psychosy. Jeho intelektové schopnosti jsou v pásmu normy. Jde o nedisciplinovanou osobnost s projevy sociální maladaptace až dissociality. V době spáchání trestných činů netrpěl duševní chorobou, měl v té době ale poruchu osobnosti s projevy sociální maladaptace až dissociality, která trvá dodnes a lze ji považovat za trvalou. V době spáchání trestných činů jednal cíleně, promyšleně, své jednání si uvědomoval. I pokud byl tehdy pod vlivem návykové látky, pak si ale své jednání uvědomoval, jednal cíleně, plánovitě, na své jednání si pamatuje. Byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání. V případě ovlivnění návykovou látkou pak jeho schopnost ovládací mohla být snížena jen lehce, nepodstatně, kdy byl schopen své jednání dostatečně kontrolovat. V současné době je schopen chápat smysl trestního řízení, je schopen se účinně hájit a nabývat korektivní zkušenost. Znalec u něj zjistil dlouhodobý abusus alkoholu s projevy závislosti a dále závislost na pervitinu, který zneužívá od r. 2004. Sám však nemá pocit, že by byl na pervitinu závislý. Jeho schopnost odolat prvnímu požití zmíněné drogy i jeho schopnost kontrolovat její další požívání je

snížená, nikoliv vymizelá. Obžalovaný je schopen správně vnímat, pamatovat si a následně reprodukovat prožité události jak obecně, tak ve vztahu k vyšetřované věci. Nebyl zjištěn sklon k patologické lhavosti, ani sklon k záměrnému a účelovému zkreslování a blokování skutečností jak obecně, tak ve vztahu k vyšetřované věci. Jeho výpověď lze z psychiatrického hlediska považovat za reprodukci skutečně prožité události. Uložení ochranného léčení není nenavrhováno.

U hlavního líčení **znalkyně MUDr. Martinů** stvrdila své závěry ve vztahu k obžalovanému S. v celém rozsahu a dodala, že jmenovaný poskytl dostatečnou součinnost, pro své závěry měla dostatek informací. Pokud dospěla k závěru, že u obžalovaného jde o nedisciplinovanou osobnost s projevy sociální maladaptace až dissociality, pak z jeho strany se jedná o ochotu překračovat vžité společenské normy chování, určité zákazy v jednání, pokud chci někomu vyhovět nebo získat pro sebe případnou výhodu.

Duševní stav **obžalovaného Petra S.** byl dále posouzen znalcem z **oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie**, podle kterého obžalovaný imponuje psychopatologickými rysy, jež jsou mnohotvárné, zajímavé, přímo úměrné inteligenci – čím jsou kognitivní schopnosti vyšší, tím je systém myšlení propracovanější, na sekvence postojů vázaný a obtížněji lze nalézt patologii osobnosti, nad níž by se zamyslel jako nad svým osobním selháním. Jeho inteligence je zaměřena na rozebírání detailu, jehož zpochybnění skýtá podklad pro kverulace a plané mudrování, i když nelze vyloučit, že v rámci podrobného rozebírání skutečností může objevit vážné rozpory ve výpovědích. Tyto však interpretuje účelově, směřujíc k cíli, který byl apriorně stanoven již před jejich aplikací. U obviněného bylo potvrzeno pravidelné užívání pervitinu formou víkendové drogy. Z klinické analýzy výsledků testů vyplývají dobré schopnosti vnímání, zapamatování si a reprodukce. Jestliže jsou uváděná fakta nepřesná, mylná či blokována, příčinou nejsou mnestické funkce, nýbrž povahové rysy a úmyslné zkreslování skutečnosti. Nebyly v jeho případě zjištěny sklony k patologické lhavosti, nýbrž k selektivnímu výběru informací, v níž jsou některé části výpovědi zamlčeny, jiné zdůrazněny a celek má tvořit zdání hodnověrného vysvětlení událostí. Disharmonická osobnost vnáší do problematiky specifické rysy originality, atraktivity. Výpověď obžalovaného lze považovat za sdělení reprodukce skutečně prožitých událostí v nepodstatných detailech, které tvoří souhrn faktů o vnějších okolnostech, jež provázely jeho výpovědi. Překvapivá chudost informací o výrobě a distribuci drog je důsledkem obavy z možnosti trestního stíhání jeho osoby. Prognóza resocializace je do značné míry závislá na skutečnosti, s jakou mírou zodpovědnosti přijme svůj díl viny na smrti poškozeného.

Znalec PhDr. Petr Šišák stvrdil v celém rozsahu písemné závěry a dále dodal, že obžalovaný je dominantním typem osobnosti. S ohledem na osobnostní kvality jmenovaného by tento nedělal nic, z čeho by neměl prospěch, či že by byl zneužíván, pokud by se nejednalo o jeho rozhodnutí, které by nechápal jako zneužívání a využívání, nýbrž jako službu pro někoho.

Dne 6.1.2012 byly Policií ČR, OKTE Frýdek - Místek, v rámci **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie** analyzovány stopy zajištěné během ohledání místa činu v bytě poškozeného Romana F., přičemž bylo zjištěno, že stopa č. 1 (balení léků) obsahuje léčivo Augmentin, stopa č. 2 (balení léků), 5b, 5c (injekční

stříkačka, jehly), 6a (sypká látka), 6c - 6g, 6ch (injekční stříkačky, jehly, blistry, lžíce, nádoby, sklenička) látku Codein, stopa č. 3 (balení léků) látku Oxykodon a stopy č. 4a – 4e (sáčky, injekční stříkačky, tuba s indikátorovými papírky), 5a (sáčky s chomáčky vaty), 6b (sáčky s chomáčky vaty) metamfetamin. Z citovaného odborného vyjádření je možno akcentovat, že nález léčiva Augmentinu potvrzuje výpověď obžalované S., která zmíněné antibiotikum zajistila od svědkyně K. v úmyslu poškozenému pomoci tak, jak v řadě předchozích případů. Pokud byly zjištěné stopy „látky Codeinu“, pak toto zjištění rovněž potvrzuje výpověď obžalované, že poškozený tyto látky užíval. Stopy metamfetaminu ve stopách označených čísly 4a – e, 5a, 6b, svědčí o užívání pervitinu poškozeným tak, jak to vyplývá mj. z výpovědi obžalovaných, jakož i svědků. Tyto nálezkové okolnosti nejsou v rozporu s výsledky provedeného dokazování.

Dne 23.10.2012 byla Policií ČR, OKTE Frýdek - Místek, v rámci dalšího **odborného vyjádření z oboru kriminalistika odvětví, chemie** analyzována stopa zajištěná při domovní prohlídce konané v bytě obžalovaného Petra S. Zkoumáním předložené stopy č. 1 (plastový sáček s uzávěrem obsahující 0,04 g hnědé krystalické látky) bylo zjištěno, že se jedná o metamfetamin. Kvantitativní analýza nebyla provedena vzhledem k tomu, že hmotnost zajištěné krystalické látky je menší než množství „větší než malé“. Zbytek zajištěného metamfetaminu byl předán do policejního skladu. Tato expertiza potvrzuje, že obžalovaný S. s pervitinem disponoval, není však vyloučeno, že nalezené množství bylo zbytkem pervitinu, který tento užil dle své vlastní výpovědi pro svou potřebu jako „víkendový“ uživatel pervitinu. V rámci zmíněné domovní prohlídky v bytě obžalovaného nebyly nalezené takové „věci“, jež by svědčily pro výrobu pervitinu jmenovaným. Tato činnost však S. nebyla kladena za vinu obžalobou a tudíž ani rozsudkem nalézacího soudu. Závěry této expertizy nejsou v rozporu s výsledky provedeného dokazování.

Odborné **vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemická expertiza** ze dne 24.10.2012 dokládá, že chemikálie uvedené v daňovém dokladu společnosti VERKON s.r.o., tj. fosfor červený a kyselina o-fosforečná se používají při ilegální výrobě metamfetaminu tzv. českou cestou, kdy efedrin, resp. pseudoefedrin je dehydroxylován v prostředí jódu, fosforu a kyseliny fosforečné. Míkozkuřavky zn. Eppendorf se mohou využívat k přechovávání a distribuci vyrobeného metamfetaminu anebo při dávkování jódu při vlastní výrobě metamfetaminu z efedrinu resp. pseudoefedrinu. V souvislosti s touto expertizou nalézací soud konstatuje, že je to právě obžalovaný S., který údajně na žádost blíže nezjištěných osob ze známé ostravské Stodolní ulice těmto zajistil popsané chemikálie sloužící k výrobě metamfetaminu, neboť mu byl přislíben 100 % zisk v souvislosti s nákupem těchto chemikálií. Tvrzení jmenovaného nelze vyvrátit, naproti tomu tato skutečnost svědčí v neprospěch obžalovaného z pohledu manipulace s drogami, resp. metamfetaminem. S. jako uživatel pervitinu s ohledem na osobnostní kvality zcela nepochybně věděl, k čemu tyto chemikálie slouží, přesto je zajistil. Nelze vyloučit, že se mohlo jednat posléze o zdroj metamfetaminu, resp. pervitinu pro něj za účelem jeho další distribuce. Nalézací soud, jak je opakovaně uvedeno, vzal za prokázáno, že obžalovaný S. prodával po předchozím obstarání drogu pervitin. Žádnou takovouto službu neznámým osobám ze Stodolní ulice neposkytli obžalovaná S. či poškozený F., event. Z. či N.

Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická daktyloskopická expertiza**, vypracovaného dne 10.2.2012 Policií ČR, OKTE Frýdek – Místek, vyplývá, že daktyloskopické otisky byly nalezeny na stopách č. 4a (PET sáček s

rychlouzávěrem), č. 4b (PET sáček s rychlouzávěrem), č. 6a (plastová krabice) a č. 6ch (sklenička od léků). U stopy č. 4a bylo zjištěno, že patří poškozenému Romanu F., u stop č. 4b, 6a a 6ch obviněné Petře S. Vzhledem k tomu, že k odborné expertize byly předloženy ke zkoumání zajištěné stopy v bytě poškozeného, ve kterém se zdržoval nejen posledně jmenovaný, nýbrž i obžalovaná, pak není v rozporu s provedeným dokazováním, že na těchto stopách byly objektivizovány daktyloskopické stopy právě jmenovaných.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, vypracovaného dne 7.2.2013 Policií ČR, OKTE Frýdek – Místek, vyplývá, že byla prokázána shoda mezi profilem DNA náležející poškozenému F. s nálezem stop DNA na stopách, a to č. 4a – papírová krabička, č. 4b – 9 ks PET sáčků, č. 4e – 2 ks PET sáčků v umělohmotném sáčku, č. 5a – papírová krabička. K této expertize nalézací soud konstatuje, že byly podrobené stopy zajištěné v rámci OMČ, tj. bytu, resp. pokoje poškozeného. Nálezové okolnosti jsou v plném souladu s provedeným dokazováním.

Ze záznamu o výjezdu záchranné služby, jakož i z **listu o prohlídce mrtvého** bylo zjištěno, že dne 4.11.2011 v 9.30 hodin bylo Územním střediskem záchranné služby v Karviné převzato telefonické oznámení týkající se kritického zdravotního stavu Romana F. Po dostavení se osádky sanitního vozu do místa bydliště poškozeného (v 9.47 hodin), tedy na adresu xxx byla, i přes poskytnutou první pomoc, konstatována v 9.50 hodin smrt jmenovaného. Jako příčina je uvedena srdeční zástava. Dále je zmíněna drogová závislost zemřelého.

Nálezové okolnosti ve vztahu k místě činu byly mj. objektivizovány i **ohledáním místa činu** provedeného dne 4.11.2012 policejním orgánem. Prozkoumána a popsána byla situace v bytě č. xxx, nacházejícím se na ulici xxx, v xxx. V kuchyni bytu bylo zajištěno jedno načaté balení léčiv zn. Augmentin (stopa č. 1 – věčná) a na talíři v horní polici kuchyňské linky 3 kusy balení léčiv zn. Codein (stopa č. 2 – věčná). V pokoji sousedícím s chodbou do kuchyně byla nalezena plastová miska s jedním kusem načatého balení léčiv zn. OxyCortin (stopa č. 3 – věčná). Na polici ve skříňce stojící v rohu pokoje došlo k zajištění 3 kusů krabiček. První obsahovala 2 kusy balení prázdných PET sáčků s rychlouzávěrem, 9 kusů PET sáčků s rychlouzávěrem s nespécifikovanými chomáčky, 4 kusy použitých injekčních stříkaček, 1 kus balení indikátorových papírků, 2 kusy plastových uzávěrů a plastový obal s fotografiemi vozidel (stopa č. 4 – věčná). Druhá krabička obsahovala 2 kusy PET sáčků s rychlouzávěrem s nespécifikovanými chomáčky, 1 kus použité injekční stříkačky, 24 kusů použitých injekčních jehel s obaly (stopa č. 5 – věčná). Ve třetí krabičce byla nalezena rozdrobená suchá látka a kusy vatových smotků, 3 kusy PET sáčků s rychlouzávěrem s nespécifikovanými chomáčky, 7 kusů použitých injekčních stříkaček, 22 kusů použitých injekčních jehel s obaly, polévková lžice, 2 kusy částí balení od léčiv Codein, 2 kusy plastových nádobek, sklenice, sklenička od léků, balení leukoplasti, leták od léčiva Codein, otevřené balení s obvazem, papírový ubrousek a lepící páska (stopa č. 6 – věčná). V tomto pokoji se rovněž nacházelo nahé tělo poškozeného Romana F., které v době ohledání leželo na zádech, uprostřed pokoje, kdy hlava směřovala směrem vlevo ke dveřím na chodbu a nohy směrem vpravo k oknu. Předloktí pravé ruky bylo obvázané od lokte k zápěstí, přičemž pod obvazem byla patrná sněť. Rovněž tak stehno levé nohy bylo obvázané s hnisavými ránami pod obvazem. Na levé holeni byly patrné krvavé hematomy se strupovitými útvary. Také na hýždích byly zřejmé krvavé otevřené rány, stejně jako na patě levé nohy. Veškeré vyjmenované stopy jsou uvedeny v seznamu

zajištěných stop. Během ohledání byla pořízena také fotodokumentace a náčrtek bytu s vyznačením místa nálezu mrtvoly poškozeného, jakož i míst, na nichž byly zajištěny jednotlivé stopy. Nálezací soud v souvislosti s tímto důkazem povahy listinné považuje za nutné akcentovat, že nálezové okolnosti ve vztahu k bytu poškozeného svědčí o intenzivní a pravidelné aplikaci pervitinu jmenovaným. Zejména počet použitých injekčních jehel (46) včetně použitých injekčních stříkaček potvrzuje vyhodnocené dokazování v tom smyslu, že poškozený F. byl skutečně pravidelným uživatelem pervitinu. Toto zjištění mj. potvrzuje závěr znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie o možné kumulaci metamfetaminu v těle poškozeného. Tyto nálezové okolnosti je rovněž možno dát do přímé souvislosti s dodávkou pervitinu a Codeinu dle názoru soudu jen a pouze obžalovaným S. Polévková lžíce a další věci zde nalezené umožňovaly poškozenému aplikaci drog přímo v jeho pokoji.

Protokoly o vydání věci prokazují, že policejnímu orgánu byla tehdy podezřelou Petrou S. vydána věc důležitá pro trestní řízení, konkrétně mobilní telefon zn. Nokia, včetně SIM karty, který před smrtí užíval poškozený. Fakultní nemocnice Ostrava, Ústav soudního lékařství pak vydal suchou krevní skvrnu zajištěnou během pitvy poškozeného.

Na základě příkazu Okresního soudu v Ostravě byla dne 17.7.2012 provedena domovní prohlídka bytu č. xxx umístěného ve 2. nadzemním podlaží bytového domu č. xxx, stojícího na ulici xxx, v obci xxx, užívaného Petrem S. (viz. **protokol o provedení domovní prohlídky**). Jmenovaný před provedením prohlídky uvedl, že v bytě (ložnici) se nachází jeden sáček s pervitinem, který má pro svou potřebu. Rovněž zde má věci potřebné pro aplikaci pervitinu. Jiné věci související s drogami v bytě nemá. V ložnici byl skutečně nalezen sáček s bílým práškem a jehly s injekčními stříkačkami (stopa č. 1 – chemická). Žádné další stopy nebyly zajištěny. Součástí protokolu o prohlídce jiných prostor a pozemků je rovněž **seznam zajištěných stop a věcí** a barevná **fotodokumentace**. Tyto nálezové okolnosti potvrzují výpověď obžalovaného S. z pohledu užívání drog jeho osobou.

Výše uvedená **společnost VERKON s.r.o.** ve svém písemném sdělení uvedla, že v období od 01.01.2011 do 15.08.2012 eviduje 1 nákup v maloobchodní prodejně znějící na odběratele jménem Petr S. Dle přiloženého daňového dokladu k nákupu došlo dne 27.9.2011, přičemž byl odebrán fosfor červený (500 gramů), kyselina o-fosforečná (1000 ml) a mikrozkuřavky Epenforf (30 kusů). V maloobchodním prodeji jsou evidováni pouze zákazníci nakupující chemikálie. Uvedený odběratel proto mohl realizovat i další nákupy, pokud se jednalo pouze o zboží nechemického charakteru (např. laboratorní sklo, plasty, pomůcky atp.), které je volně prodejné. Uvedený odběratel je držitelem zákaznické karty č. 596, vystavené v září 2011. Vzhledem k tomu, že obžalovanému S. se neklade za vinu výroba pervitinu, je nutno akceptovat jeho vysvětlení o zajištění předmětných chemikálií pro neznámé osoby ze Stodolní ulice, a to jen proto, že měl z toho 100 % zisk.

Okresní soud v Karviné, pod č.j. 36 D 2759/2011-14, rozhodl svým **usnesením o zastavení dědického řízení** týkajícího se poškozeného Romana F. Důvodem byl majetek nepatrné hodnoty, konkrétně starý a bezcenný nábytek, bytové zařízení a televizor. Tyto věci byly vydány dceři Jarmile S. Obžalovaným S. namítaný motiv o záměrném „odstranění“ poškozeného F. z důvodu získání majetku nemá oporu v provedeném dokazování. Nebylo zjištěno nic, co by event. byť nepřímo naznačovalo o existenci nějakého movitého, nemovitého či v krajním případě skrytého majetku.

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že právě matka poškozeného svědkyně B. poškozenému a obžalované jak finančně, tak materiálně vypomáhala. Zařízení bytu, jakož i další nepřímé poznatky, jednoznačně svědčí o nemajetnosti obžalované s poškozeným, nikoliv o opaku.

Lékařské zprávy k osobě poškozeného Romana F., vyhotovené MUDr. Břetislavem B. a MUDr. Simonou J. dokládají, že jmenovaný, ačkoliv byl veden v evidenci těchto lékařů, nebyl v nedávné minulosti z jejich strany léčen. Obsah těchto lékařských zpráv potvrzuje výpověď obžalované S., jakož i dalších svědků o absolutní neochotě poškozeného absolvovat či podstoupit jakékoliv lékařské ošetření, příslušnou léčbu či odbornou lékařskou pomoc.

Ze **sdělení MUDr. Jiřího H., ošetřujícího lékaře obžalovaného Petra S.** lze zjistit, že poslední záznam ve zdravotnické dokumentaci obviněného (uložena v jeho ordinaci od 8.7.1997) je datován ke dni 21.6.2010. Tento den byl také medikován lék Alnagon (3 balení). Od této doby není v dokumentaci žádný záznam. Obžalovaný S. připustil, že v minulosti na žádost poškozeného tomuto zajistil lék Alnagon, jež mu byl předepsán MUDr. H., jeho ošetřujícím lékařem. Toto tvrzení je v souladu se sdělením ošetřujícího lékaře. Od 21.6.2010 tento lékař obžalovanému nepředepsal lék Codein, přesto provedeným dokazováním bylo prokázáno, že to byl právě obžalovaný S., který za úplatu 200,- až 300,- Kč byl schopen zajistit recept na lék Codein, který byl napsán na nejrůznější jména a který předal právě obžalované, resp. poškozenému F.

Na základě **příkazu Okresního soudu v Ostravě** ze dne 25.11.2011 k vydání výpisů z hovorů telekomunikačního provozu telefonní stanice byly získány **výpisy telekomunikačního provozu mobilních operátorů v České republice**, vztahující se k mobilním telefonům užívaným poškozeným Romanem F. xxx, xxx), tehdy podezřelou Petrou S. xxx) a Boženou B. xxx, xxx), a to za období od 28.8.2011 do 28.11.2011. Lze shrnout, že v uvedeném období probíhala pravidelná komunikace mezi telefonními čísly užívanými poškozeným a obžalovanou Petrou S. na jedné straně a obžalovaným Petrem S. na straně druhé (tel. č.: xxx). Z telefonního čísla xxx bylo uskutečněno celkem 31 odchozích hovorů či sms zpráv na telefonní číslo xxx. V opačném případě bylo zaznamenáno 21 příchozích hovorů příp. sms zpráv. Z telefonního čísla xxx na telefonní číslo xxx bylo uskutečněno celkem 39 odchozích hovorů či sms zpráv. V opačném směru žádná komunikace neproběhla. Komunikace obžalovaného Petra S. s číslem obžalované Petry S. (xxx) proběhla jak ve dnech 31.10.2011 (v 10.39 hod., 19.33 hod., 19.51 hod.) a 1.11.2011, tak i po smrti poškozeného, konkrétně ve dnech 7.11.2011, 10.11.2011, 21.11.2011 a 23.11.2011. Volajícím byl vždy obžalovaný Petr S. Přesto nelze vyloučit, že obžalovaná Petra S. obžalovaného Petra S. pouze „prozvonila“ a ten ji zpětně zavolal nebo poslal sms. Ze shora uvedených výpisů je evidentní, že mezi obžalovanými a poškozeným z obecného hlediska probíhala pravidelná komunikace. Nálezací soud v tomto směru zejména odkazuje na výpověď obžalované S., která popsala, jakým způsobem probíhalo objednání a posléze samotné předání pervitinu. Ke kontaktu s obžalovaným S. mohly být a zřejmě byly použité i další kontakty, kdy soud má namysli mobilní telefon svědka Z. tak, jak on sám popsal., svědkyně K. apod. Pokud se event. neshoduje nějaký konkrétní časový údaj v souvislosti s uskutečněným telefonním hovorem z pohledu výpovědi některých aktérů, pak nelze přehlédnout, že ať již obžalovaní či svědci se k této skutečnosti vyjadřovali s určitým časovým odstupem, kdy s ohledem na obecnou tendenci zapomínat je možno tyto nepřesnosti pochopit. Akcentovat je nutno proběhnuvší komunikaci mezi obžalovaným S., resp. jím užívaným

telefonním číslem a obžalovanou S. ze dne 31.10.2011.

V ustanovení § 125 tr.ř. je zakotveno, jak má vypadat odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně. Nalézací soud podrobně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly. Není zrovna pravidlem, aby senát 30T v souvislosti s odůvodněním svých rozhodnutí věnoval tak podstatnou část v podstatě přepisu výpovědí ať již obžalovaných v řízení přípravném či u hlavního líčení, jakož i svědků, kteří v drtivé většině v této trestní věci byli vyslechnuti opakovaně. Právě posledně jmenovaní byli vyslechnuti jak před zahájením trestního stíhání obžalovaného S., tak i po tomto procesním úkonu policejního orgánu, přičemž právě obžalovaný S. poukazoval na zásadní rozpory v tvrzeních těchto svědků. Právě tato skutečnost vedla nalézací soud k tomu, aby na tyto jednotlivé výpovědi bylo poukázáno poněkud podrobněji a aby tyto mohly být posléze hodnoceny se zaujetím příslušného stanoviska.

Při hodnocení provedeného dokazování soud I. stupně důsledně respektoval ustanovení **§ 2 odst. 6 tr.ř.**, tzn. že orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Jak již bylo uvedeno, v úvodní pasáži odůvodnění tohoto rozhodnutí trestní stíhání obžalovaných S. (12.4.2012) a Petra S. (17.7.2012) nebylo zahájeno současně. Obžalovaná S. byla v této trestní věci vyslechnuta 12.4.2012, 14.6.2012, tj. před zahájením trestního stíhání spoluobžalovaného S., a posléze 18.7.2012 a taktéž u hlavního líčení. Vzhledem k tomu, že obžalovaná S. byla dvakrát vyslechnuta dříve, než bylo zahájeno trestní stíhání spoluobžalovaného S., mohlo by být argumentováno, že tyto výpovědi jsou vůči jmenovanému procesně neúčinné. Takovéto stanovisko však nalézací soud nemůže akceptovat, kdy v této souvislosti je možno odkázat na rozhodnutí Ústavního soudu, sp.zn. IV. ÚS 1740/09, ze dne 15.9.2011, který tuto problematiku řeší. V detailech je možno odkázat na citované rozhodnutí, kdy v tomto konkrétním případě došlo ještě v přípravném řízení k opakovaným výslechům jak tehdy spoluobviněného, tak posléze i svědků a je již pouze otázkou hodnocení důkazů, jaké stanovisko nalézací soud k této problematice zaujme.

Jaký způsob obhajoby obžalovaní zvolí je jen a pouze jejich věc. Naproti tomu povinnost nalézacího soudu je hodnotit jejich výpovědi ve vztahu k dalším provedeným důkazům právě již ve smyslu citovaného ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

Soud I. stupně si je vědom, že jak výpovědi obou obžalovaných, tak i výpovědi svědků (s ohledem na stádium trestního řízení) nejsou zcela shodné. V této konkrétní věci však nalézací soud mohl vycházet ze zcela **nezpochybnitelné skutečnosti** spočívající v tom, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného Romana F. byl otok mozku při ovlivnění organismu **metamfetaminem** (pervitin). Jako zátěžový faktor se na nastalé smrti mohl podílet i lalůčkový zánět plic. Smrt byla v přímé příčinné souvislosti s požitím toxikologicky významné látky metamfetamin. V krvi poškozeného byla stanovena hladina metamfetaminu 0,15 mg/l a amfetaminu 0,05 mg/l a byla prokázána přítomnost amoxicillinu. S ohledem na shora uvedené je tedy nesporné, že takřka zásadní moment souvisel s aplikací pervitinu. Provedeným dokazováním bylo rovněž prokázáno, že poškozený Roman F. žil ve společné domácnosti se spoluobžalovanou

Petrou S., kdy poškozený již po řadu let svůj byt, resp. pokoj neopouštěl, kdy zejména v posledním období mu toto neumožňoval jeho stávající zdravotní stav. Provedeným dokazováním rovněž bylo prokázáno, že jednou z osob, se kterou poškozený F. udržoval kontakt ohledně „pervitinu“, byl právě obžalovaný Petr S. Žádná další osoba či alespoň aktuální jméno v souvislosti s problematikou zajišťování pervitinu seriózně zjištěno nebylo. Za podstatné v souvislosti s hodnocením dalšího dokazování považuje nalézací soud již zmíněné zjištění, dle kterého **poškozený F. neopouštěl svůj byt po dobu několika let z důvodu svého neutěšeného zdravotního stavu, což znamená vyloučení zajištění dávky či dávek pervitinu nekontrolovaně od kteréhokoliv dealera ať již na území města Havířova či v blízkém okolí.**

Obžalovaná Petra S., jak již bylo uvedeno, byla v přípravném řízení vyslechnuta opakovaně a jmenovaná se rovněž poměrně obsáhle vyjádřila i v rámci dokazování u hlavního líčení k obsahu obžaloby. Dne 12.4.2012 připustila, že pro svého druha Romana F. kupovala pervitin nikoliv čtyřikrát měsíčně, jak jí bylo vytýkáno v usnesení o zahájení trestního stíhání, nýbrž méně často, cca jedenkrát měsíčně. Ve zbylých případech k nim domů případně pod okno bytu chodil obžalovaný S. po předchozí telefonické domluvě právě s poškozeným F. Zda obžalovaný S. skutečně poškozenému pervitin nosil, neví. Za podstatné z této výpovědi je možno považovat jak označení uživatele pervitinu, tzn. poškozeného Romana F., tak i dodavatele pervitinu obžalovaného Petra S., od kterého měla zmíněný pervitin získávat cca jedenkrát měsíčně, zatímco ve zbylých případech, tj. do počtu, jež se jí kladl za vinu usnesením o zahájení trestního stíhání, měl tento docházet po předchozí telefonické dohodě za poškozeným. Je pravdou, že tato připustila absenci konkrétních informací, zda obžalovaný S. F., když za ním přišel po předchozí telefonické domluvě, tomuto skutečně pervitin nosil. S ohledem na vyhodnocení celkově provedeného dokazování může nalézací soud konstatovat, že obžalovaný S. skutečně poškozenému dle předchozí telefonické dohody pervitin nosil. Tato výpověď S. je nejen usvědčující vůči spoluobžalovanému S., nýbrž i sama vůči sobě, což znamená, že tato připustila, že pro svého druha (bez ohledu na okolnosti) tomuto pervitin kupovala. Další výpověď jmenované ze dne 14.6.2012 již byla mnohem podrobnější. Popsala soužití s Romanem F. včetně celkové anabáze související s užíváním drog jmenovaným včetně Alnagonu a posléze Codeinu. Taktéž opakovaně akcentovala jeho zásadní odpor či nesouhlas s návštěvou odborného lékaře či poskytnutí odborné lékařské péče zdravotnickým personálem. Přestože užívání drog bylo předmětem častých hádek, setrvala s poškozeným, se kterým mj. měla dvě dcery. Zhoršení zdravotního stavu se snažili řešit svépomocí včetně zajišťování antibiotik od svých známých. Obžalovaná S. rovněž akcentovala, že zhruba měsíc před smrtí se zdravotní stav poškozeného velmi zhoršil, otekl, z ran mu tekla voda. V této souvislosti je možno zdůraznit zjištění vyplývající z výpovědi obžalované, a to obecně, že tato znala zcela detailně zdravotní stav svého druha. I v této výpovědi tvrdila, že poškozený si pervitin zajišťoval sám prostřednictvím telefonu. Zhruba před třemi lety začal k nim do bytu docházet obžalovaný S., kdy asi po dalším půlroce se od svého druha dozvěděla, že mu jmenovaný nosí pervitin domů. S. docházel k poškozenému asi dvakrát týdně a v této souvislosti mu zmíněný pervitin předával. Již v této výpovědi obžalovaná akcentovala, že neví o nikom dalším, který by pervitin poškozenému prodal, zajistil, předal apod. Peníze, které potřeboval druh na drogu, obdržel od své matky (svědkyně B.), a to 200,- Kč na jednu dávku. Obžalovaná opětovně připustila, že na žádost poškozeného mu občas drogu obstarala sama, mohlo se jednat o deset případů, avšak vždy od obžalovaného S., kdy k předání po předchozím telefonickém předjednání došlo buď v bytě obžalovaného S. nebo na ulici v xxx.

Obžalovaný Petr S. naposledy přinesl pervitin k nim domů v sobotu před smrtí poškozeného, naproti tomu ona byla pro pervitin u S. naposledy v pondělí (31.10.2011) před smrtí poškozeného. Po úmrtí F. našla v pokoji injekční stříkačku, ve které měla být krev, kdy tuto vystříkla a stříkačku vyhodila. Zda byl v ní pervitin, neví. K této části výpovědi obžalované má soud jisté výhrady, neboť v rámci ohledání místa činu ve vztahu k bytu poškozeného byly nalezené v krabičce nejen použité jehly, nýbrž i injekční stříkačky. Použitých jehel bylo daleko větší množství, zatímco injekčních stříkaček nikoliv, z čehož je možno dovodit, že tyto byly používány opakovaně a zmíněná krabička s použitými věcmi nebyla nikde nijak speciálně uschována, byla volně položena na polici pod televizí v pokoji obývaném již zmíněným poškozeným. Bylo by logické, kdyby obžalovaná ať již jehlu či samotnou stříkačku přidala k použitým věcem, nikoliv je vyhazovala (č.l. 27, foto č. 31). Pokud se v injekční stříkačce našla krev, není to nic výjimečného v souvislosti s aplikací pervitinu nitrožilně. Pokud však údajně obsah stříkačky vystříkla, pak tímto záměrně zakryla možnost vyšetření konkrétního obsahu či zbytku obsahu v této stříkačce. Tato část výpovědi či činnosti, o které vypovídala, již mohla být účelová ve snaze vyvinut se z trestné činnosti, neboť to byla právě obžalovaná, která 31.10.2011 dle názoru soudu poslední dávku pervitinu měla poškozenému připravit k aplikaci. Obžalovaná S. rovněž potvrdila, že to byl právě spoluobžalovaný S., který zhruba dva roky před smrtí poškozeného zajišťoval oproti úplatě recepty na balení léku Codein, kdy zmíněné recepty byly vystavovány na různá jména. Léky vyzvedávaly v lékárnách matka poškozeného, svědkyně N., ale taktéž ona sama. Závěrem této své výpovědi obžalovaná S. akcentovala, že spoluobžalovaný Petr S. znal zdravotní stav poškozeného, neboť za ním chodil a na toto téma se spolu bavili. I toto tvrzení považuje nalézací soud za velmi důležité a vážné, ale současně i racionální, neboť pokud soud vzal za prokázáno, že obžalovaný S. se znal s poškozeným F. po dobu několika let, docházel za ním a viděl, v jakém tento je stavu, pak je zcela logické a přirozené, že měl tyto konkrétní poznatky nikoliv pouze vizuálně, nýbrž že se i o tom museli, byť v náznacích, bavit. Výpověď obžalované S. je soudem chápána jednak jako výpověď usvědčující ve vztahu k obžalovanému S. a jednak jako výpověď, v rámci které se k trestné činnosti doznává sama, kdy soud má namysli především opakované zajišťování pervitinu od obžalovaného S. a dále vyzvedávání Codeinu z lékáren, který si její druh posléze sám aplikoval. Další podrobný výslech obžalované S. proběhl již po zahájení trestního stíhání obžalovaného S., tj. 18.7.2012. Jmenovaná opětovně popsala soužití s poškozeným, jeho zdravotní problémy, potvrdila zajišťování receptů S. na lék Alnagon a poté, co se přestal vyrábět, na Codein, kdy poslední recept přinesl S. 29.10.2011. Za tyto recepty, jak uváděla v předchozí době, poškozený platil 200,- až 300,- Kč, recepty přinášel jednou až třikrát týdně. Finanční prostředky jak na pervitin, tak na Codein získával poškozený od své matky. I v této výpovědi obžalovaná potvrdila, že S. poškozenému pervitin naposledy donesl asi v sobotu před jeho smrtí (29.10.2011). Tato informace je shodná jak v její předchozí výpovědi. S. rovněž uvedla, že „sama pak byla u obviněného dne 30.10.2011“. V předchozí výpovědi, jakož i posléze u hlavního líčení tato uvedla, že v bytě obžalovaného S. pro pervitin pro poškozeného byla v pondělí, tj. 31.10.2011. Pokud dne 18.7.2012 uvedla datum 30.10.2011, pak se zřejmě jedná o nesprávné datum, což soud dovozuje nejen z opravené výpovědi obžalované, nýbrž i z toho, že vždy každému předání pervitinu předcházela telefonický kontakt mezi obžalovaným S. na straně jedné a poškozeným F. či obžalovanou S. na straně druhé. Z výpisu telekomunikačního provozu (č.l. 438 a dál) bylo zjištěno, že dne 30.10.2011 k žádnému telefonickému kontaktu mezi jmenovanými nedošlo. Tak jak v předchozí výpovědi, i v této hodnocené dle S. S. měl poškozenému nosit pervitin (1 sáček za 200,- Kč) v průměru dvakrát týdně. Předávání probíhalo shodným již popsaným způsobem,

setrvala na tvrzení, že S. znal zdravotní stav poškozeného, naposledy jej viděl v říjnu 2011, kdy byl u něj v pokoji. S. připustila ve vztahu k Adamu Z., že tomuto pervitin zajišťoval poškozený Roman F., avšak ona jej v několika málo případech předala Z. sama, což znamená, že byla pouze prostředníkem. Je jí známo, že poškozený pervitin pro Z. zajišťoval u S. a ona rovněž v několika případech telefonovala spoluobžalovanému právě ohledně zajištění drogy na žádost poškozeného. Z. u nich v bytě předali pervitin od S. v 10 – 20 případech. Požadovaná částka byla shodná, tj. 200,- Kč, naposledy pro něj zajistili pervitin v r. 2010, pak již Z. začal docházet ke S. sám. Výpověď obžalované S. ve vztahu k Z. je usvědčující nejen ve vztahu k obžalovanému S., nýbrž i ve vztahu ke své osobě jako takové, což je možno považovat za doznání. U hlavního líčení obžalovaná opětovně rekapitulovala společné soužití s poškozeným F. zcela shodně, poukázala na jeho zdravotní stav, poukázala na dlouhodobé užívání pervitinu, Alnagonu, Codeinu, kdy drogu zajišťoval jen a pouze obžalovaný S. a taktéž recepty na zmíněné léky, vše za úplatu. Přestože užívání drog bylo předmětem jejich častých neshod, s jmenovaným zůstala, neboť jej milovala a taktéž měli spolu dvě děti. I u hlavního líčení připustila, že ji poškozený někdy po předchozí již zmíněné telefonické dohodě poslal k obžalovanému S. do bytu pro pervitin, čemuž vyhověla v zájmu klidu v rodině a podezření vůči sousedům, že se u nich něco děje, což by mohlo být podnětem pro sociální úřad k odebrání dětí z její výchovy. Rovněž potvrdila návštěvy svědka Z. u nich v bytě v souvislosti se zajištěním pervitinu od obžalovaného S. Setrvala na tvrzení, že u spoluobžalovaného S. byla ona naposledy pro pervitin 31.10.2011, který posléze poškozenému F. předala, on si ji měl připravit a zda si dávku aplikoval neví, neboť následující den našla injekční stříkačku s nějakou tekutinou smíchanou s krví. O této skutečnosti se bavila se svědkyní N., avšak neřekla jí to zcela přesně, vyjádřila se nějak v tom smyslu, že „to vystříkla do záchodu“. Obžalovaná však kategoricky popřela, že by si od S. půjčovali peníze na drogy či že by to byli právě oni, kteří S. oproti receptu na lék Codein předávali jednu dávku pervitinu. V úterý odpoledne předala poškozenému jednu tabletu Augmentinu, kterou sehnala od K., kdy posléze po 12 hodinách měl užít další dávku, avšak s tímto byl problém. Dle jejího názoru poškozený F. od 31.10.2011 si Codein neaplikoval. O návštěvách obžalovaného u nich v bytě věděla dcera, taktéž jej viděla i svědkyně B. a je možné, že i svědkyně N. G., bývalý soused, známý pod přezdívkou „primář“ jim pervitin neprodával a taktéž od nich neodebíral. Dle jejího názoru svědek G. ve srovnání s obžalovaným S. je typově jiný člověk. Kategoricky popřela, že by dne 31.10.2011 v 18.30 hod. šla do bytu obžalovaného S. za účelem půjčky. Navštívila jej, avšak jen a pouze pro pervitin na žádost poškozeného. Na svém tvrzení obžalovaná setrvala i v rámci konfrontace se S.

Po vyhodnocení výpovědi obžalované Petry S. v rámci této trestní věci dospěl nalézací soud k závěru, že u jmenované nebyly zjištěny tak zásadní a závažné nevysvětlitelné rozpory, jež by mohly samy o sobě vést k závěru o její nevěrohodnosti. Podstatné rysy tato popisovala vždy shodně. Její výpověď je možno chápat jako výpověď vůči spoluobžalovanému S. za výpověď usvědčující a taktéž za výpověď usvědčující, resp. za doznání ve vztahu ke své osobě. Vzhledem k tomu, že poškozený F. nemohl poskytnout přímé svědectví, je nesporné, že obžalovaná mohla v mnoha případech zaujmout zcela rozdílné stanovisko než které zaujala. Přesto opakovaně potvrdila, že poskytla součinnost svému druhovi v souvislosti se zajištěním pervitinu, v souvislosti se zajištěním léků Alnagon či Codein. Je pravdou, že detailně popsala okolnosti, které ji k tomu vedly, což, jak je patrné zejména z výroku o trestu, soud I. stupně patřičně vzal v úvahu a zhodnotil.

Obžalovaný Petr S. byl rovněž v rámci této trestní věci opakovaně vyslechnut. Jeho stanovisko v souvislosti s obchodováním s pervitinem je zcela odlišné, a to nejen v porovnání s výpovědí obžalované S., nýbrž i s výpověďmi dalších osob, které od něj pervitin kupovaly, jakož i ve vztahu k dalšímu vyhodnocení dokazování. Je pravdou, že obžalovaný okolnosti svého prvního procesního výslechu dne 17.7.2012 hodnotil jako hektické, a to zejména proto, že došlo k jeho zadržení a následnému vzetí do vazby. Protiprávní jednání, jež se mu kladlo za vinu rozhodnutím policejního orgánu o zahájení trestního stíhání, popřel v celém rozsahu. Poškozenému ani obžalované nikdy žádné drogy neprodával, právě naopak, pervitin získával od nich, a to jednak za zajištění receptu na Alnagon či Codein, kdy obdržel vždy za recept 1 sáček pervitinu. Mohlo se jednat asi o 100 případů, kdy přibližně od r. 2006 nebo 2007 v dalších stech případů zakoupil od poškozeného a obžalované 1 sáček pervitinu. Za podstatnou informaci z výpovědi obžalovaného soud považuje jeho sdělení v tom smyslu, že poškozeného F. znal 13 – 15 let. Tvrdil, že od r. 2005, když jej navštěvoval, byl již tento nepohyblivý. O svém zdravotním stavu se nerad bavil, byl podrážděný, měl zavázanou ruku, pohyboval se na kolečkové židli, „sám si nemohl dojít ani na záchod“ (č.l. 194). Za celý rok 2011 „tam byl asi 5x nebo 6x, naposledy možná v červenci nebo v srpnu“. Sdělení obžalovaného o zdravotním stavu poškozeného je v podstatě v souladu s výpovědí spoluobžalované S., dle které právě S. byl seznámen se zdravotním stavem poškozeného F., a to proto, že jej navštěvoval, že s ním jednal. On sám od r. 2001 po návratu z vězení užíval pervitin nitrožilně 3 – 4x do měsíce. Telefonické hovory s obžalovanou a poškozeným byly vedeny ohledně sázení, příp. zajištění již zmíněných receptů, kdy recept na Codein mohl poškozenému zajistit asi v deseti případech, naposledy začátkem r. 2011. Pervitin naposledy koupil 30.10.2011, a to za situace, že jej oslovila obžalovaná, která k němu přišla s žádostí o půjčku 400,- Kč. Peníze jí půjčil, přidal ještě 200,- Kč s tím, aby pervitin koupila i jemu. Obžalovaná se měla vrátit za hodinu se třemi sáčky pervitinu, kdy on si jeden z nich vybral. S. vyslovil domněnku, že F. byl schopen vyrobit pervitin, avšak nikdy jej neviděl, taktéž si nevšimnul ani zařízení pro výrobu drog. Navštěvy poškozeného probíhaly většinou v pokoji. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že jak poškozený F., tak obžalovaná S. pervitin nevyráběli a ani nedistribuovali, takže domněnka obžalovaného uplatněná i v dalších výpovědích o možné výrobě pervitinu poškozeným nemá oporu v provedeném dokazování. Ve své další výpovědi ze dne 24.8.2012 vyslovil domněnku, dle které byl poškozený zavražděn, přičemž k tomuto činu on sám neměl motiv, zatímco obžalovaná, její dcera, matka poškozeného a snad i Z. motiv měli, neboť se o poškozeného museli starat a dávat mu peníze. Taktéž vyslovil spekulativní domněnku, dle které poškozený mohl mít nějaký majetek z 90. let. Aniž by se nalézací soud vážněji tímto tvrzením zabýval, je nutno jej odmítnout, neboť pro toto tvrzení nejsou naprosto žádné indicie. Poškozený s obžalovanou žádný majetek neměli a pokud by obžalovaná poškozeného nemilovala a nechtěla se o něj starat, naprosto nic jí nebránilo v tom, aby jej opustila, aniž by přitom sáhla k nejzávažnější trestné činnosti. Obžalovaný S. si uvědomil závažnost své předchozí výpovědi v tom smyslu, jak často navštěvoval poškozeného a jak dalece byl seznámen s jeho zdravotním stavem, a proto ve výpovědi ze srpna 2012 již tvrdil, že F. viděl naposledy před vánoce 2010. Připustil, že pokud byl v bytě poškozeného koupit drogu, jednal s obžalovanou. Na půjčce obžalované z října 2011 setrval. Chemikálie od společnosti VERKON, spol. s r.o., nakoupil pro „jisté lidi“ z Ostravy na jejich žádost a jen proto, že měl z toho zisk. Závěrem akcentoval, že s poškozeným v r. 2011 již nemluvil a pokud byl v bytě tak, jak uvedl shora, v r. 2011, tak byl maximálně v předsíni. Ve své následné výpovědi kategoricky popřel, že by Leoně N. jakýkoliv pervitin prodal a ani nezprostředkoval. Stejně stanovisko zaujal i vůči Adamu Z., se kterým měl pouze

obchodní vztah, neboť mu zajišťoval nějaké věci, které tento následně prodával na internetu. U hlavního líčení obžalovaný Petr S. setrval na stanovisku, dle kterého poškozenému F., obžalované S. či svědkům N. a Z. prodával jakékoliv drogy – pervitin či event. nákup zprostředkoval. Připustil, že na naléhání obžalované a poškozeného ve dvou až třech případech, nikoliv v deseti (jak tvrdil ve výpovědi 17.7.2012) zajistil recept na lék Codein. Setrval na tvrzení, že taktéž zajišťoval pro poškozeného Alnagon oproti sáčku pervitinu s jednou dávkou. Jakým způsobem F. či obžalovaná pervitin, který mu předávali, získávali, mu není známo, žádnou laboratoř či zařízení na výrobu pervitinu neviděl, přesto vyslovil opětovný názor, že poškozený byl schopen pervitin vyrábět. Nově uvedl, že v bytě poškozeného byl zápach, občas to smrdělo jako v lékárně. V této souvislosti nalézací soud odkazuje na výpověď svědkyně N., která se taktéž vyjádřila za určitých okolností o zápachu z bytu poškozeného, avšak dle této se jednalo o zápach spíše hnilobný, nikoliv chemický. Setrval na tvrzení, že fyzicky poškozeného F. v r. 2011 neviděl. Pokud si byl zakoupit drogu od S., měl zůstat pouze v předsíni. Toto tvrzení je v příkrém rozporu s výpovědí obžalované S., jakož i s dalšími výpověďmi, na které bude poukázáno posléze. Pervitin od obžalované získal naposledy v srpnu 2011 a jmenovanou fyzicky viděl 31.10.2011, když si byla půjčit peníze. Není pravdou, že by citovaného dne S. pro poškozeného prodal jednu dávku pervitinu. Byla to právě obžalovaná, která za vypůjčené peníze zajistila pro F. dvě dávky a pro něj jednu, takže od něj z bytu odcházela s půjčenou částkou 400,- a 200,- Kč, kterou posléze směnila za pervitin. Se svědkyní N. nikdy žádný problém neměl, zatímco Z. byl typem problémovým. B. viděl před rokem 2011 asi ve dvou až třech případech, když byl na návštěvě v pokoji F., a když odcházel, tak tuto pouze pozdravil. Svědka B. označil rovněž za víkendového uživatele pervitinu. Pokud byly zjištěny rozpory v jeho výpovědích u hlavního líčení a ze dne 17.7.2012, opětovně odkázal na hektické období související s jeho zadržením a výsledkem v červenci 2012. Počet případů, kdy měl zajistit recept na lék Codein, upravil na „do pěti“. Po srpnu 2011 kupoval pervitin náhodně od známých prodejců, které nechtěl blíže označit. Do té doby jej kupoval od S., a to asi v pěti až šesti případech. V této souvislosti nalézací soud poukazuje na další nesrovnalosti ve verzi obhajoby obžalovaného s provedeným dokazováním, a to mj. s ohledem na výpisy telekomunikačního provozu mobilních operátorů v ČR, jež se vztahovaly k mobilním telefonům užívaným poškozeným F. a obžalovanou S. Za sledované období od 28.8.2011 do 28.11.2011 probíhala pravidelná komunikace mezi poškozeným a obžalovanou na straně jedné, a obžalovaným S. na straně druhé. Z telefonního čísla, které užíval poškozený F., bylo uskutečněno celkem 31 odchodících hovorů či SMS zpráv na telefonní číslo užívané obžalovaným S. Z telefonního čísla užívaného posledně jmenovaným bylo ve sledovaném období uskutečněno celkem 39 odchodících hovorů či SMS zpráv na telefonní číslo, které užívali poškozený a obžalovaná. Poslední komunikace proběhla v odpoledních či večerních hodinách dne 31.11.2011. Tyto poznatky jsou v příkrém rozporu s výpovědí obžalovaného, právě naopak, v souladu s výpovědí obžalované S. S. na své obhajobě setrval i v rámci konfrontace se S., kdy opětovně a opakovaně akcentoval, že zdrojem nákupu pervitinu pro něj byla rodina F.

V souvislosti s hodnocením výpovědi obžalovaného S. nalézací soud považuje za vhodné odkázat na **závěry klinického psychologa**, dle kterého je inteligence jmenovaného zaměřena na rozebírání detailů, jehož zpochybnění skýtá podklad pro „kverulace a plané mudrování“. Zjištěné možné rozpory ve výpovědích interpretuje účelově. Z klinické analýzy výsledků testů vyplývají dobré schopnosti vnímání, zapamatování si a reprodukce. Pokud uvádí fakta nepřesná, mylná či blokováná, příčinou nejsou mnestické funkce, nýbrž povahové rysy a úmyslné zkreslování

skutečnosti. U obžalovaného byly zjištěné sklony k selektivnímu výběru informací.

V rámci stručné rekapitulace nalézací soud konstatuje, že po vyhodnocení výpovědí obou obžalovaných je patrné, že obžalovaná S. usvědčuje spoluobžalovaného S. a taktéž její obhajobu je možno označit za doznání, byť s určitými výhradami, kterými se soud I. stupně bude dále zabývat.

Svědkyň Leona N., uživatelka pervitinu, měla dle obžaloby v době letních měsíců r. 2010 do ledna r. 2011 ve čtyřech případech koupit od obžalovaného S. vždy jednu dávku pervitinu v hodnotě 200,- Kč, který si posléze aplikovala. Jmenovaná byla vyslechnuta opakovaně jak v řízení přípravném, tak posléze i v rámci dokazování u hlavního líčení. Nalézací soud si je vědom, že zmíněná svědkyně je dobrou známou obžalované S., o čemž svědčí mj. i to, že po určitou dobu bydlela ve společném bytě obžalované a poškozeného F., naproti tomu nebyly zjištěny ani jakékoliv nedorozumění, neshody či něco podobného ve vztahu k obžalovanému S.

Z praxe je známo, že výpovědi osob užívajících drogy je nutno hodnotit velmi obezřetně, neboť tito většinou nejsou schopni opakovaně přesně uvést počet a dobu nákupu jednotlivých dávek a taktéž i okolnosti s tímto související. Je nesporné, že výpověď svědkyně Leony N. v přípravném řízení není zcela shodná. Ve své první procesní výpovědi potvrdila, že obžalovanou i poškozeného zná po delší dobu, tudíž byl jí znám zdravotní stav F. včetně toho, že tento užíval pervitin a Alnagon. Zprostředkovaně od obžalované věděla, že tento si měl drogy obstarávat za pomoci telefonu sám, kdy tyto mu měl přinášet někdo přímo do bytu či pod jeho okno. V této výpovědi uvedla, že neví, zda obžalovaný S. poškozenému drogy nosil, avšak současně uvedla, že to byl jediný člověk, o kom ví, že k poškozenému chodil. Taktéž popsala okolnosti nákupu pervitinu obžalovanou několik dnů před smrtí poškozeného právě na jeho žádost, kdy pro pervitin měla být u spoluobžalovaného S. Zmíněný pervitin již měla vysypat do záchodu z důvodu špatné kvality. Ve své další výpovědi v září 2012, kdy již byl stíhán obžalovaný S., tato byla daleko přesnější, adresnější, konkrétnější. Pokud jí policejní orgán předestřel její dřívější výpověď a dotázal se jí na rozpory, pak tato uvedla, že se bála před policejním orgánem říct pravdu, neboť měla nařízený dohled a podmínku v souvislosti se svým propuštěním z výkonu trestu odnětí svobody. Měla obavu, že by jí to mohlo ublížit. V této své výpovědi uvedla, že slyšela od poškozeného, že to je právě obžalovaný Petr S., který mu pervitin měl nosit, chodil za nim do pokoje, kde se zavírali. Tato informace je v souladu s výpovědí obžalované S., dle které skutečně obžalovaný S. za poškozeným docházel, mj. i v souvislosti s obchodováním s pervitinem. Obžalovaného S. měla v bytě poškozeného vidět asi v deseti případech a dokonce v jednom případě na podzim r. 2010 viděla, jak poškozený si nitrožilně aplikoval pervitin od obžalovaného S. Svědkyně N. rovněž uvedla, že i ona jako uživatelka pervitinu někdy v období léta 2010 do ledna 2011, neboť poté nastoupila výkon trestu odnětí svobody, zakoupila ve čtyřech případech pervitin od obžalovaného S., a to vždy jednu dávku, resp. sáček pervitinu. Popsala rovněž společnou návštěvu bytu obžalovaného se S. v říjnu 2011, kdy obžalovaná kupovala pervitin pro poškozeného. Dle názoru soudu svědkyně N. i obžalovaná S. tuto návštěvu popisují shodně, tudíž není důvod těmto tvrzením nevěřit. Nelze přehlédnout, že i obžalovaný S. návštěvu N. a S. připouští v rozhodném období, avšak popisuje její průběh rozdílně. N. popřela, že by od obžalované či poškozeného kdykoliv zakoupila, převzala či jinak získala pervitin, není jí známo, že by tito drogy prodávali či dávali. Poškozeného měla vidět naposledy 22.10.2011 a poté 3.11.2011, kdy však již ležel u sebe v pokoji a měl halucinace. Neví o žádném majetku

poškozeného, životní pojistce apod. I u hlavního líčení vysvětlila, proč nepravdivě vypovídala před policejním orgánem 12.4.2012. Argumenty byly shodné tak, jak je uvedla policejnímu orgánu, který se jí na rozpory dotazoval. Pokud se vyjadřovala ke spláchnutí zakoupeného pervitinu u obžalovaného do záchodu, neboť se mělo jednat o „nějaký hnus“ a poškozenému nechtěla ublížit, pak uvedla, že takto pochopila vyjádření obžalované, aniž by však blíže tyto skutečnosti spolu rozebíraly. Pokud svědkyně byla dotazována na obecné informace o chodu domácnosti apod., pak tato byla schopna se v tomto směru vyjádřit. Pokud byla dotázána cíleně na období a počet nákupů pervitinu od obžalovaného S., opětovně se vyjadřovala neurčitě, což vyplývá z její výpovědi v tom směru, že od poloviny r. 2010 do ledna 2011 získala od jmenovaného pervitin asi „dvakrát či čtyřikrát, šestkrát, desetkrát“. Za podstatné je nutno považovat to, že obžalovaná setrvala i v rámci konfrontace s obžalovaným S. na svém stanovisku, že skutečně od něj pervitin zakoupila. Pokud se jedná o počet, pak soud vycházel z počtu pro obžalovaného nejpříznivějšího, tj. ve dvou případech. Drogu získanou od S. obžalované S. ani poškozenému neprodala či nepředala. Nevím o nikom dalším, od koho by obžalovaná či poškozený zajišťoval pervitin.

Výpověď svědkyně N. nalézací soud ve světle provedeného dokazování považuje za výpověď vůči obžalovanému S. usvědčující, kdy tato usvědčující výpověď je v souladu a současně podporována i výpovědí obžalované S., dle které to byl právě obžalovaný S., který nejen pro potřeby poškozeného F., nýbrž i pro potřeby N. a Z. zajistil a prodal pervitin.

Svědka Adam Z. byl policejním orgánem vyslechnutý 4.5., 31.10., 6.11.2012 a taktéž nalézacím soudem u hlavního líčení. Ve své výpovědi ze 4.5.2012 tvrdil, že obžalovaného Petra S. nezná, poškozeného „strýce“ naposledy navštívil v září nebo v říjnu 2011, kdy tento ležel na posteli a měl ovázanou levou ruku. Neviděl u něj žádné léky či injekční stříkačky, o drogách ve vztahu k obžalované S. či jiných osob nic neví. Ve své další výpovědi 31.10.2012, tj. již v době, kdy byl stíhán i obžalovaný Petr S., k žádné zásadní změně v jeho výpovědi nedošlo, pouze připustil, že asi před 3 – 4 lety začal za poškozeným docházet v průměru jednou za týden či 14 dnů. Na návštěvách se předem telefonicky s poškozeným či obžalovanou domlouval. Když za poškozeným přišel nějaký kamarád, musel odejít z pokoje do kuchyně, aby je neviděl. O užívání drog poškozeným nevěděl, pouze si to myslel. Od poškozeného a obžalované pervitin neodebíral a taktéž setrval na svém tvrzení, že jméno Petr S. nezná. V této situaci rozhodně nemůže platit tvrzení obžalovaného S., že k radikální změně ve výpovědi svědka Z. došlo za situace, kdy začal být trestně stíhán právě on, tudíž by se mohlo jednat o snahu příbuzného obžalovanou S. z protiprávního jednání vyvinut. K zásadní změně ve výpovědi svědka došlo dne 6.11.2012, kdy se tento k policejnímu orgánu dostavil sám a dobrovolně s tím, že chce změnit své předchozí výpovědi. Tvrdil, že v předchozích výpovědích některé podstatné informace zamlčel, a to zejména kvůli strachu ze msty osob napojených na obžalovaného S., které by dle jeho názoru mohly způsobit jeho trestní stíhání v souvislosti s úmrtím poškozeného F. Měl obavy z toho, že by si mohli něco vymyslet tak, aby za smrt poškozeného mohl on sám. V této listopadové výpovědi svědek Z. popsal, kdy, kde, za jakých okolností, v kolika případech odebíral jak od poškozeného, tak od obžalované S. pervitin zajištěný od obžalovaného S., a taktéž, jakým způsobem pervitin přebíral přímo od obžalovaného S. U hlavního líčení opětovně popsal ve shodě se svou listopadovou výpovědí, že poškozený F. na jeho žádost zajišťoval pervitin u obžalovaného S., kdy po zaplacení 200,- Kč za sáček jej přebíral buď od poškozeného či obžalované S. Pokud pervitin přebíral v bytě poškozeného, stalo

se, že zmíněnou drogu donesl někdo na zavolání a proto on musel jít do kuchyně, aby dotyčného neviděl. Po odchodu mu pervitin byl předán. Předmětnou drogu taktéž kupoval posléze přímo od obžalovaného S., a to vždy 1 sáček za 200,- Kč. Dle jeho vyjádření u hlavního líčení se mohlo jednat asi o 20 případů. Svědek nedisponoval s žádnými poznatky, že by pervitin vyráběli či prodávali poškozený s obžalovanou S. Nestalo se, že by bez předchozí domluvy měli pro něj pervitin připravený. Rovněž neví o nikom dalším, kdo by od poškozeného a obžalované drogy kupoval. Z. rovněž připustil, že obžalovaná jej žádala, aby k nim do bytu kvůli drogám nechodil, naproti tomu zase poškozený chtěl, aby tam chodil. Závěrem své výpovědi u hlavního líčení si vzpomněl a tudíž připustil, že žádal obžalovaného S. o zajištění gramofonu na vynilové desky.

Ve výpovědi svědka Z. se při detailním zkoumání mohou objevit určité rozpory, avšak podstata jeho výpovědi je v naprostém souladu s výsledky provedeného dokazování v tom směru, že to byl právě obžalovaný S., který byl schopen zajistit, resp. prodával pervitin 1 sáček za 200,- Kč poškozenému F., pro který v mnoha případech byla i obžalovaná S. a tudíž jí jej předal, byl to právě obžalovaný S., který prodával pervitin svědkyni N. a taktéž i svědku Z. Nikdo ze svědků nepřipustil ani možnost, že by drogu zajišťovala obžalovaná S. či poškozený F. od někoho jiného než právě od S. Tvrzení posledně jmenovaného o tom, že to byli právě poškozený F. a obžalovaná S., kteří zajišťovali drogy a od kterých pervitin kupoval on ať již za peníze či jako úplatu za zajištěné recepty na léky Alnagon či Codein, zůstalo osamocené. Ani nikdo z dalších slyšených svědků u hlavního líčení se nevyjádřili v tom směru, že to byla právě obžalovaná S. či poškozený F., kteří drogy pervitin vyráběli a posléze distribuovali, či pouze distribuovali.

Opětovně pokud byly zjištěné určité pochybnosti, nejasnosti co do doby či množství prodaného pervitinu obžalovaným svědku Z., došlo k úpravě skutkového děje ve prospěch obžalovaného S.

Provedeným dokazováním však nalézací soud rovněž vzal za prokázáno, že v mnoha případech to byla právě obžalovaná S., která po zajištění poškozeným F. pervitinu od obžalovaného S. na žádost Adama Z. posledně jmenovanému v období od konce r. 2009 do r. 2011 předala takto zajištěný pervitin v desítkách případů přesně nezjištěné množství, avšak vždy jednu dávku této drogy v hodnotě 200,- Kč. Provedeným dokazováním vzal nalézací soud za prokázáno, že jmenovaná tímto svým jednáním neoprávněně zprostředkovala omamnou a psychotropní látku pro jiného.

Svědčyně Jarmila K., dříve S., dcera obžalované, byla taktéž v přípravném řízení vyslechnuta opakovaně. Tento zvolený postup policejním orgánem byl naprosto v pořádku, a to nejen z pohledu procesního předpisu, nýbrž i proto, aby obžalovaný S. prostřednictvím svého obhájce mohl klást svědkovi již v řízení přípravném otázky. Svědkyně K. ve své dubnové výpovědi potvrdila velmi neutěšený a dlouhodobý zdravotní stav svého otce, poškozeného F. Akcentovala, že již celý poslední rok před smrtí se jeho zdravotní stav postupně zhoršoval. Míval zimnice a horečky, zejména se však odmítal jakkoliv léčit. Toto tvrzení svědkyně soud považuje za podstatné zejména z pohledu subjektivní stránky obou obžalovaných v souvislosti s objektivizací zdravotního stavu poškozeného. Svědkyně K. již v této své prvotní výpovědi potvrdila, že poškozený na bolesti užíval Alnagon a Codein, přičemž recept na posledně jmenovaný lék získávala obžalovaná od spoluobžalovaného Petra S., a to za částku 200,- až 300,- Kč. Takovýmto způsobem recepty získávala jedenkrát týdně, přibližně 2 – 3 roky zpětně. Svědkyně

rovněž potvrdila, že je jí známo od obžalované, tedy své matky, že poškozený byl uživatelem pervitinu, který mu kupovala u spoluobžalovaného Petra S., a to po dobu dvou či tří let před smrtí. Převzetí pervitinu vždy předcházela telefonická dohoda poškozeného se S., kdy tento docházel k nim do bytu jedenkrát týdně či jedenkrát za dva týdny. Obžalovaná docházela pro pervitin do bytu spoluobžalovaného S. jedenkrát za dva měsíce. Kromě obžalovaného za poškozeným docházeli jeho matka, Adam Z., Pavol B. Zda užil poškozený pervitin 14 dní před svou smrtí, neví, naposledy s ním hovořila v neděli, pak byla v bytě rodičů denně, avšak již s ním nehovořila, přestože byl při vědomí, avšak nechtěl, aby za ním šla. V rámci další výpovědi z července 2012 opětovně akcentovala neutěšený zdravotní stav poškozeného, pro kterého Petr S. zajišťoval na požádání recepty na lék Codein. Nikdy neviděla, že by tento získaný Codein aplikoval nitrožilně, avšak domnívá se, že ano, neboť viděla, jak jej drtil. Setrvala na shodném tvrzení o zajišťování pervitinu prostřednictvím obžalovaného Petra S. V této souvislosti mohla uvést ne zcela přesné údaje jak v předchozí výpovědi. Přestože pervitin u něj nikdy neviděla, požadoval i po ní půjčení částky 200,- nebo 300,- Kč na pervitin, a jelikož obžalovaná včetně babičky mu kupovaly injekční jehly a stříkačky, dovozuje, že si tento aplikoval nitrožilně. Zhruba měsíc před úmrtím měl časté teploty, hodně spal, nebylo mu dobře. V pondělí před smrtí měl zimnici, ve středu a čtvrtek byl již apatický. Neví, že by poškozený během týdne užil pervitin, avšak je pravdou, že matka Petra S. byla v pondělí u obžalovaného S., neboť poškozený chtěl, aby za peníze, které obdržel od matky, mu tato koupila pervitin, zřejmě mu jej donesla, což však sama neviděla. Závěrem této své výpovědi svědkyně potvrdila, že obžalovaný S. si od nich z bytu nikdy pervitin neodnášel. Je jí známo, že Leona N., Adam Z., a domnívá se, že i Pavol B., pervitin od obžalovaného S. kupovali. U hlavního líčení potvrdila, že své výpovědi v řízení přípravném si přečetla a dále dodala, že od rodičů se odstěhovala v r. 2009, avšak téměř denně k nim docházela, trávila u nich spoustu volného času. Přestože poškozený byl drogově závislý, matka - obžalovaná S. se o něj starala. Obdobně se vyjádřila k zdravotnímu stavu poškozeného a dále uvedla, že po ukončení studia od září 2011 nastoupila do lékárny, kde měla osmihodinové směny. Ani na její naléhání nesouhlasil s odbornou lékařskou péčí. Popřela, že by pro něj v lékárně zajišťovala nějaké léky či zdravotnický materiál. Setrvala na svém tvrzení, že obžalovaný zajišťoval recepty na Codein na žádost poškozeného, za což dostával částky v rozpětí 200,- až 300,- Kč. Nikdy neviděla, že by obžalovaný S. za recept převzal či chtěl cokoli jiného než peníze. Nikdy nepožadoval jako odměnu za recept drogy, např. pervitin. Nejméně v deseti případech pozitivně viděla, jak obžalovaný donesl recept na léky. Není jí známo, že by S. s poškozeným měli nějaké společné zájmy, je však pravdou, že „taťka“ sázel na sportovní utkání v sázkových kancelářích, do kterých mu to většinou nosila babička B., někdy mamka (obžalovaná S.). Posledně jmenovaná zcela jistě žádné drogy neužívala, pouze v minulosti, když jí bylo (myšleno svědkyni) 8 let. Svědky Pavla G. zná, tento se k nim občas zastavil a rozhodně si jej neplete se spoluobžalovaným S. Svědkyně rovněž potvrdila, že na žádost otce (poškozeného F.) mu někdy půjčila telefon, neboť tento neměl kredit, aby mohl zavolat S. s tím, že někdy slyšela, jak říká „Pěťo, stavíš se?“. Obžalovaná rovněž někdy telefonovala z jejího mobilu S. nebo i ze svého, pokud měla kredit. Po tomto kontaktu obžalovaný S. přišel a šel k poškozenému do pokoje, kde s ním chvíli byl a posléze odešel. Jednáním mezi obžalovaným a poškozeným přítomna nikdy nebyla. Byly však i situace, že S. s poškozeným jednal přes okno. Když obžalovaný např. přišel večer a všichni již spali (s výjimkou svědkyně), tak se bavili přes okno, aby nezvonil a zbytek rodiny nevbudil. Věděla, že i za této situace obžalovaný S. poškozenému přinesl pervitin, neboť jí tuto skutečnost otec řekl. Jak již uvedla, samotné aplikaci přítomna nebyla, avšak předpokládá, že si pervitin aplikoval nitrožilně, neboť mu

obžalovaná nosila inzulínové sety k aplikaci. Svědkyně K. potvrdila, že svědkyně B. rodičům pomáhala finančně, platila nájem, poškozenému dávala peníze, které si tento nechal a posléze telefonoval S. Zná kamaráda od poškozeného Pavola B., který jej také občas navštívil a je jí známo, že měl užívat pervitin. Tuto informaci získala od Leony N., která byla jeho přítelkyní. B. měl rovněž pervitin získávat od S., jakož i Leona N., která u nich po nějakou dobu bydlela. Svědkyně N. jí taktéž řekla, že pervitin získává od S., posledně jmenovaný se netajil tím, že jí pervitin prodal, neboť když např. odcházel od poškozeného z pokoje, zeptal se obžalované, co je s Leonou, neboť mu dluží peníze, kdy si od něj brala na dluh. Rovněž je jí známo, že bratranec Adam Z. za pomoci poškozeného od S. rovněž získával pervitin. Svědkyně rovněž potvrdila, že v neděli (30.10.) uklízela ve svém bytě v souvislosti se stěhováním, při kterém jí pomáhala i obžalovaná. V pondělí 31.10.2011 jí obžalovaná telefonovala, že poškozenému není dobře, bylo to po práci kolem 18 hod. Přišla k nim do bytu, kdy poškozený si stěžoval, že jej vše bolí, že mu není dobře a prosil obžalovanou, aby zašla k S. a donesla mu pervitin. Obžalovaná S. skutečně odešla, ona (myšleno svědkyně) zůstala se sestrou, s poškozeným a po návratu obžalované zanedlouho odešla s tím, že přijde následující den. Co se stalo s doneseným pervitinem od S., neví. Svědkyně K. rovněž potvrdila, že následující den obžalovaná se snažila zajistit pro poškozeného antibiotika, telefonovala i své známé Janě K., antibiotika nakonec sehnala. Za poškozeným docházela i v následujících dnech, přičemž ve čtvrtek dle informací obžalované se mu mělo ulevit, v pátek jí však opětovně obžalovaná telefonovala, aby rychle přišla, neboť „taťkovi není dobře“. Když přišla do bytu, obžalovaná poškozenému již dávala první pomoc a na telefonu měla paní ze záchranné služby. V resuscitaci se střídaly. O účasti u soudu a obsahu její výpovědi se s obžalovanou nebavila. Domnívá se, že podstatný obsah její výpovědi před policejním orgánem a u soudu se neliší, možná v nějakých drobnostech. Svou procesní výpověď z 18.7.2012 označila za podrobnější. K cílenému dotazu svědkyně uvedla, že jí není známo, že by v týdnu, kdy poškozený zemřel, kromě ní, obžalované a babičky byl za účelem jeho návštěvy někdo další. V průběhu týdne tam byla svědkyně N., avšak ta jej nenavštívila, byla pouze s obžalovanou v kuchyni. Tuto informaci nalézací soud považuje za velmi podstatnou, neboť je jak v souladu s výpovědí obžalované, tak i s výsledky vyhodnocení provedeného dokazování v tom směru, že poškozený pervitin od nikoho dalšího neodebíral a s ohledem na jeho imobilitu nebyl schopen si pervitin zajistit jakýmkoliv jiným způsobem. Akcentovala, že nikdy neviděla matku připravovat pervitin pro otce v jakékoliv podobě. Setrvala na svém tvrzení, že dne 31.10.2011 po příchodu obžalované od S. s pervitinem se v bytě zdržela ještě chvíli a pak odešla. Nevidí v tomto svém vyjádření rozpor v souvislosti s výpovědí učiněnou před policejním orgánem.

Po důsledném vyhodnocení výpovědi svědkyně K. je možno učinit závěr, dle kterého i tato svědkyně usvědčuje obžalovaného S. ze zajišťování jednak receptů na lék Alnagon, posléze Codein, a jednak ze zajišťování a prodeje pervitinu poškozenému F., a to vždy po předchozí telefonické dohodě či objednávce. Předmětnou drogu buď donesl poškozenému sám do jejich bytu, event. pro něj šla obžalovaná S. I tato svědkyně potvrdila informace, byť zprostředkované, že obžalovaný S. nedodával pervitin nejen poškozenému F., tedy jejímu otci, nýbrž i N. a Z., jakož i B., k čemuž se však tento nehlásil.

Svědkyně Božena B., matka poškozeného F., jež až do smrti žil v druhovském poměru s obžalovanou Petrou S., byla vyslechnuta v přípravném řízení opakovaně. U hlavního líčení, jak vyplývá ze samotného protokolu, tato využila svého oprávnění odepřít

vypovídat ve smyslu ustanovení § 100 odst. 2 tr.ř., a proto bylo dále postupováno podle § 211 odst. 4 tr.ř. s tím, že obžalovaní měli možnost se k této výpovědi vyjádřit ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř. a současně výpověď svědkyně B. ze dne 4.9.2012 již proběhla i za účasti obhájce obžalovaného S. Z výpovědi svědkyně bylo zjištěno, že zdravotní stav jejího syna poškozeného Romana F. byl dlouhodobě velmi nepříznivý. Zhruba v r. 2002 přestal vycházet z bytu a doma se pohyboval za pomoci kolečkové židle. K dalšímu zhoršení došlo na jaře r. 2011, jež se posléze stupňovalo a vyvrcholilo jeho úmrtím 4.11.2011. Tvzení svědkyně o častých návštěvách domácnosti poškozeného a o materiální pomoci v jejich domácnosti jsou v plném souladu s provedeným dokazováním, tzn. zejména s výpovědí obžalované S., taktéž i svědkyně K. Přítomnost svědkyně B. v domácnosti poškozeného byla potvrzena i výpovědí svědkyně N. a v neposlední řadě i vyjádřením obžalovaného, který rovněž připustil, že se v bytě poškozeného mohli vidět byť letmo při odchodu obžalovaného. Přestože svědkyně B. znala detailně zdravotní stav svého syna, včetně jeho postupného zhoršení, sama nepřistoupila, a to ani k pokusu, o přivolání odborné lékařské péče. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že poškozený jakoukoliv odbornou lékařskou péčí odmítal, a proto nelze vytýkat obžalované, že se takto nechovala a že opakovaně nepřivolala lékaře či nezajistila převoz poškozeného do nemocnice, když tento byl kategoricky proti. Sama svědkyně B. tvrdila, že v posledním týdnu do bytu poškozeného docházela denně. Přece jenom z pozice matky poškozeného mohla být zřejmě v tomto směru aktivnější. Zejména výpověď z května 2012 poukazuje na nedobré vztahy mezi poškozeným a obžalovanou, kdy posledně jmenovaná měla dokonce poškozeného fackovat, měla jej nechávat samotného, měly být jejich vztahy špatné. Naproti tomu připustila, že poškozený byl vůči své družce mnohdy velmi vulgární. V rámci možností je nutno vžít se do konkrétní situace, která byla mezi poškozeným F. a obžalovanou S. Poškozený byl dlouhodobě upoután na kolečkovou židli, díky které se pohyboval po místnosti, a posléze i na lůžko. Tento nebyl schopen zajistit rodinu finančně, přestože s obžalovanou měli dvě společné dcery. Určitou zástupní úlohu stran materiálního zabezpečení tudíž plnila jeho matka svědkyně B. Díky svému neutěšenému zdravotnímu stavu si vyžadoval častou péči své družky, a to nejen péči standardní včetně péče o domácnost, nýbrž i péči „nadstandardní“, díky které se obžalovaná S. pro klid v rodině, jak sama uvedla, snažila obstarat nejen léky Alnagon a Codein, nýbrž i pervitin, byť většinou po předchozí dohodě a domluvě poškozeného s obžalovaným S. Vzhledem k tomu, že zdravotní stav poškozeného se zhoršoval a v konečné fázi skončil fatálně, je nutno z tohoto hlediska i hodnotit výpověď svědkyně B. jakožto matky, která přišla o dítě. Dle názoru soudu nebylo možno zejména v prvních chvílích očekávat, že svědkyně bude obžalovanou hodnotit v superlativech. Výpověď učiněná svědkyní B. v září 2012 již vůči obžalované nebyla tak vyhrocená. Je nesporné, že svědkyně B. poškozenému předávala na jeho žádost drobné finanční částky. Zajišťovala mnohdy vyzvedávání v lékárně léků Alnagon a Codein na recept, který jí obžalovaná předala. Akcentovat je nutno tvzení svědkyně, dle které za poškozeným docházel kamarád jménem „Petr“. Popisovala i situaci, kdy v souvislosti s příchodem či návštěvou Petra ji obžalovaná požádala o 200,- Kč, které posléze Petrovi odnesla. Osobu jménem Petr v bytě poškozeného měla vidět asi v deseti případech, naposledy 24.10.2011. Svědkyně rovněž tvrdila, že má poznatky o tom, že obžalovaná za Petrem šla opakovaně do jeho bytu. Soud musel odpovědět na otázku, zda osoba, o které svědkyně B. hovořila jako o „Petrovi“ je skutečně Petr S., obžalovaný v této věci, event. někdo jiný. Po vyhodnocení provedeného dokazování nalézací soud zaujímá jednoznačné stanovisko, že osoba, o které vypovídá svědkyně B., je skutečně obžalovaný Petr S. Obžalovaná S., svědkyně K., svědkyně N., svědek Z., všichni tito vypovídali o návštěvách poškozeného právě obžalovaným Petrem S. V podstatě i sám

posledně jmenovaný připustil návštěvy poškozeného, byť je dával do jiné souvislosti a poněkud jiné doby. S výjimkou občasné návštěvy Pavla G. a Pavola B. nikdo další z osob mužského pohlaví do bytu poškozeného nedocházel. Svědkyně B. se vyjadřovala opakovaně jasně o Petrovi, nikoliv Pavlovi. Soud I. stupně zastává stanovisko, že výpověď svědkyně B. je možno označit za výpověď usvědčující vůči obžalovanému S. a nepřímou i vůči obžalované S., když popisovala její činnost související právě s onim Petrem. Závěrem v souvislosti s výpovědí této svědkyně nutno akcentovat, že jmenovaná neměla žádné poznatky o tom, že by poškozený drogy sám vyráběl, že by je někomu jinému prodával či dával. Neměl žádnou životní pojistku, žádný movitý či nemovitý majetek. Jediným příjmem byl příspěvek na bydlení ve výši kolem 2.000,- Kč.

Z výpovědi **svědkyně Jarmily P.** nebyly zjištěny žádné zásadní poznatky. Tato se spíše vyjadřovala k obžalované S. v tom smyslu, že se spolu znají po delší dobu, a to zejména v souvislosti s jejich dětmi, kdy se scházely venku, daly si třeba kávu nebo chodily i k ní (myšleno do bytu svědkyně), kde si třeba uvařily společný oběd. Do bytu obžalované nechodily, neboť poškozený nebyl příznivcem návštěv kamarádek s dětmi. Je jí známo, že obžalovaná se o poškozeného starala, kdy tento odmítal odbornou lékařskou péči. Je jí známo z vyprávění obžalované, že tato v minulosti drogy brala, avšak později již nikoliv. Ví, že poškozený drogy užíval, viděla jej fyzicky asi před 15 lety, kdy i ona měla problémy s drogami. Svědkyně P. potvrdila, že nemá žádné informace o tom, že by v minulosti či v poslední době poškozený nějaké drogy vyráběl. O jeho zdravotním stavu jej průběžně informovala obžalovaná, která byla zoufalá, neboť poškozený hospitalizaci v nemocnici odmítal. Je jí známo, že za poškozeným chodila jeho matka, která jim pomáhala materiálně, nikoliv však fyzicky. Do bytu obžalované s poškozeným měla docházet rovněž Leona N., o nikom dalším neví. Jména Adam Z., Pavel G. jí nic neříkaly, z úst obžalované jméno S. nepadlo.

Z opakované výpovědi **svědka Pavola B.** bylo mj. zjištěno, že znal jak poškozeného, tak i obžalovanou po delší dobu. Poškozený v mládí užíval pervitin, zda tak činil v poslední době, resp. v r. 2011, neví. Navštěvoval jej doma zhruba jednou za jeden až dva měsíce, pervitin či drogy mu nikdy nepřinesl. Ani zprostředkovaně nedisponuje s informací, že by poškozený nebo obžalovaná vyráběli pervitin. Taktéž zná obžalovaného S. a neví, zda drogy užívá, zda byl schopen je zajistit a prodat. Taktéž zná Leonu N., jež kdysi drogy užívala, ovšem jakým způsobem si je zajišťovala, neví. Z. nezná. Poškozeného navštívil naposledy v r. 2011, kdy tento se pohyboval na kolečkové židli, měl zavázanou ruku a nohu. Blíže se s ním o jeho zdravotním stavu bavit nechtěl. Svědek B. neusvědčuje obžalovaného S., naproti tomu ani nepotvrzuje, že by obžalovaná a poškozený vyráběli pervitin či že by tento prodávali.

Na návrh obhajoby byli vyslechnuti svědci G. a N.

Z výpovědi **svědka Pavla G.**, zvaného též „primář“ bylo zjištěno, že jmenovaný měří 190 cm, jeho hmotnost je 95 kg a dle názoru soudu, který měl možnost vidět jak svědka G. tak obžalovaného S., jedná se o dva rozdílné typy osob, které nelze zaměnit. Svědek G. potvrdil, že poškozeného znal zhruba 20 let, avšak neví o tom, že by užíval drogy. Připustil, že F. občas navštěvoval doma, spíše však chodil za obžalovanou, když potřeboval kávu, čaj či cigarety. Jeho bydliště bylo nedaleko od bytu poškozeného s obžalovanou. V době úmrtí F. však již bydlel jinde v xxx, takže ani neví přesně, kdy tento zemřel. Zprostředkovaně je mu známo, že poškozený potřeboval léky Alnagon a Codein, avšak nic bližšího k tomu neví. Jeho ošetřujícím lékařem je MUDr. H., který pro

jeho potřebu (problémy s krční páteří) předepsal asi v 10 – 20 případech Codein. Jméno B. nezná, připustil však, že když byl u obžalované, mohla tam být matka poškozeného, která mu představena nebyla, avšak obžalovaná mu řekla, že se jedná o matku poškozeného, avšak nesetkal se s ní. Toto tvrzení považuje nalézací soud za důležité, neboť vylučuje event. záměnu svědka G. s obžalovaným S. tak, jak se o „Petrovi“ vyjadřuje svědkyně B. ve své výpovědi. Jak již bylo uvedeno, mj. G. se nejmenuje Petr, nýbrž Pavel, a je byt' výškově podobný obžalovanému S., avšak typově nikoliv. Do již zmíněné jiné části města xxx se přestěhoval v dubnu 2011 a poté již v bytě obžalované a poškozeného nebyl. Taktéž se mu dosud nestalo, že by si jej někdo na ulici spletl s obžalovaným S. Závěrem své výpovědi uvedl, že neví o tom, že by obžalovaný S. vyráběl pervitin, neví o tom, že by poškozený či obžalovaný vyráběli pervitin. Poznává zápach v souvislosti s výrobou pervitinu, tento však na chodbě ani v bytě, kde bydleli obžalovaná s poškozeným, necítil. Od r. 1999, kdy byl odsouzen v souvislosti s výrobou pervitinu, již tento neužíval. Když byl v bytě S., taktéž necítil zápach související s výrobou pervitinu.

Z výpovědi **svědkyně Petry N.**, užívatelky bytu, jež se nachází naproti bytu obžalované s poškozeným, bylo zjištěno, že neví již přesně, o který den se jednalo, byla však venku před domem „na zahrádce“, když k ní přiběhla sousedka – obžalovaná S. a žádala ji o zapůjčení telefonu, neboť potřebovala přivolat sanitku a taktéž telefonovala své dceři. O něco později po odjezdu sanitky ji opět požádala dcera obžalované o telefon s tím, že potřebují zavolat pohřební službu. Z bytu obžalované a poškozeného nebyl slyšet v minulosti křik, hádky apod. Jejich domácnost se jí jevila jako klidná, měli pouze „hlasité dveře“, což znamená, že tyto bouchly a tudíž věděla, že někdo přichází či odchází. Poškozeného F. snad s jedinou výjimkou nikdy po dobu 10 let, co se do domu nastěhovali, neviděla, již tehdy šel do schodů velmi špatně. Registrovala toliko jednu ženu ve věku asi 40 let, blond vlasů, menšího vzrůstu, která chodila na návštěvu do bytu obžalované s poškozeným. Dle názoru soudu se jednalo o svědkyni N., neboť tento popis odpovídal jmenované. K cílenému dotazu, zda do smrti poškozeného F. zpětně několik měsíců či let z jejich bytu cítila nějakou vůni či zápach, uvedla, že spíše v létě byl na chodbě cítit „smrad“, který by charakterizovala jako smrad hnilobný, kdy se domnívala, že „soused může být nemocný“. Po nějaké době tento zápach vymizel. Svědkyně zmíněný zápach přirovnala k tomu, že kdysi její babička měla otevřenou ránu na noze, která rovněž silně zapáchala. Intenzivnější, jak již uvedla, byl v létě, avšak tento po úmrtí poškozeného skončil. Zmíněný zápach, pokud jej cítila, trval déle, několik dní, nejednalo se např. o jeden den. Na výpověď svědkyně N. reagovala ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř. obžalovaná, která potvrdila domněnku soudu, že svědkyní popsaný zápach souvisel s otevřenými ranami poškozeného, neboť tato uvedla, že v létě, když bylo horko, nebylo možno větrat, nebylo možno otevřít okno, proto při otevření dveří do bytu mohl tento zápach být cítit. Nalézací soud v souvislosti s touto výpovědí musí akcentovat několik podstatných zjištění. Svědkyně N., která bydlela po dobu cca 10 let naproti bytu poškozeného s obžalovanou, nezaregistrovala, že by zde docházely cizí lidé či titěž, avšak opakovaně, kteří by toliko u dveří zazvonili, něco si vzali a odešli. V podstatě do bytu jmenovaných nikdo nechodil. Z bytu nebylo slyšet křik, hádky ani jiný hluk a taktéž nebyl cítit zápach v souvislosti s nějakou chemickou reakcí. Hnilobný zápach tak, jak potvrdila i obžalovaná, pocházel od otevřených ran poškozeného. I tato výpověď nepřímou usvědčuje obžalovaného S., dle kterého to byla právě obžalovaná s poškozeným, kteří pervitin prodávali. Pokud by dle názoru soudu oba jmenovaní byli skutečnými dealery, pak by rozhodně pervitin neprodávali pouze obžalovanému S. jakožto jedinému odběrateli, neboť by to nemělo žádný efekt, žádný

smysl, mj. pro tento závěr v rámci provedeného dokazování zcela nic nesvědčilo.

Od výsledku **svědka L.** bylo ustoupeno právě i s ohledem na výslechy svědkyně N., a od výsledku **svědkyně K.**, která se opakovaně omluvila, upustil nalézací soud, neboť dospěl k závěru, že její výpověď s ohledem na její obsah není pro meritorní rozhodnutí nalézacího soudu podstatná.

V rámci **stručné rekapitulace** soud I. stupně konstatuje, že skutek popsany v rozsudku se stal a tento spáchali obžalovaní S. a S. Akcentovat je možno výpovědi svědků Leony N. a Adama Z., samotné uživatele pervitinu, kteří s menšími či většími rozpory, kterými se však soud zabýval, potvrdili, že pervitin opakovaně odebrali v době a množství uvedené v tomto rozhodnutí a to právě od obžalovaného Petra S. Psychotropní látku nakupovali v množství zejména jedné dávky za cenu 200,- Kč, příp. dvou dávek za 300,- Kč. Soud I. stupně musí rovněž akcentovat výpověď obžalované Petry S., která nejenže usvědčuje spoluobžalovaného Petra S., nýbrž se i sama doznává ke spáchání trestné činnosti, přestože takto činit nemusela. Jmenovaná potvrdila, že po předchozích telefonických dohodách opakovaně převzala od obžalovaného S. oproti finanční hotovosti pervitin, který posléze předávala k užití svému druhovi Romanu F. Je nesporné, že jmenovaná tudíž fungovala jako určitý „poštovní doručovatel“ či mezičlánek v případech, kdy nedošlo k přímému obchodu mezi F. a Petrem S., který jinak pravidelně za poškozeným docházel. Nalézací soud vzal rovněž za prokázáno, že to byl obžalovaný S., který oproti finanční hotovosti 200,- až 300,- Kč zajišťoval recepty na lék Codein, který po výběru některé z havířovských lékáren opět S. předávala k užití svému druhovi Romanu F. Obžalovaná rovněž připustila, že v několika případech předala, čili zase fungovala jako určitý spojovací článek, pervitin pocházející od obžalovaného S. Adamu Z. Kromě již zmíněné výpovědi je nutno rovněž odkázat na výpověď svědkyně Jarmily K., jež popsala soužití rodičů včetně zdravotních problémů poškozeného, a to zejména v poslední době. I tato svědkyně v podstatě potvrdila, že poškozený si objednával u obžalovaného Petra S. jak recepty na lék Codein, tak i drogu pervitin. Právě i tato svědkyně potvrdila, že jak recepty, tak drogu do bytu přinášel obžalovaný S., ale taktéž pro tyto „věci“ docházela obžalovaná do bytu samotného S. Nelze opomenout ve zmíněné rekapitulaci i výpověď svědkyně B., která rovněž potvrdila dle názoru soudu, že v době její osobní přítomnosti v bytě poškozeného tohoto navštívil a po určitou dobu se zdržoval u něj v pokoji „Petr“. Dle názoru soudu se jedná právě o obžalovaného S. Svědkyně B. potvrdila finanční výpomoc obžalované a poškozenému včetně nespočetkrát poskytnuté částky cca 200,- Kč, která nepochybně sloužila pro úhradu pervitinu S. Jak z výpovědi slyšených svědků v rámci dokazování u hlavního líčení, taktéž ani z výpovědí jiných důkazů zprocesněných během trestního řízení, nebyla zjištěna žádná další osoba, jež by event. mohla být považována za dodavatele drog pro poškozeného F., jakož i další zjištěné odběratele. Nebylo prokázáno, že to byli právě poškozený s obžalovanou, kteří drogy vyráběli či prodávali. Svědkyně N. nezaregistrovala v bydlíšti poškozeného a obžalované žádný větší počet návštěv různých osob tak, jak již bylo zmíněno, což by event. nasvědčovalo probíhajícímu obchodu s drogami, zápach, o kterém se zmínila, byl zápachem hnilobným, nikoliv chemickým. Svědek Pavel G. popřel, že by byl osobou, která pervitin poškozenému a obžalované prodávala, event. od nich nakupovala. Dále nelze přehlédnout zajištěný zbytek pervitinu v bytě obžalovaného, jeho obchodování s chemickými látkami potřebnými pro výrobu pervitinu. Díky zajištění receptu na lék Codein tímto zprostředkoval kontakt obžalované S. s lékárnami, a tudíž jí umožňoval vyzvedávání samotných léků a jejich předávání poškozenému Romanu F. k užití. Ve vztahu

k obžalované Petře S. nalézací soud považuje za prokázané, že tato Adamu Z., Romanu F. opatřila za situace podrobně popsané a rozvedené bez oprávnění pervitin a poškozenému F. rovněž i lék Codein. Soud I. stupně nemá důvodné pochybnosti o tom, že dodavatelem drog pro poškozeného Romana F. v rozhodné době byl jen a pouze Petr S. s tím, že předmětný pervitin byl v některých případech předán poškozenému prostřednictvím obžalované Petry S. Dále je nutno akcentovat, že dle názoru soudu I. stupně poslední dávku pervitinu obdržel poškozený Roman F. v podvečerních hodinách dne 31.10.2011, kdy soud vycházel z výpovědi obžalované S., která potvrdila, že na žádost poškozeného telefonicky objednala pervitin u obžalovaného S. a po jeho vyzvednutí u jmenovaného jej předala k aplikaci poškozenému F. Tato část výpovědi obžalované je v souladu s výpovědí svědkyně Jarmily K., nepřímo svědkyně Leony N. Skutečnost, že poškozený pervitin užil, je prokázána nálezovými okolnostmi na místě činu, dle kterých se zde nacházel prázdný sáček od pervitinu, ve kterém obžalovaná zmíněnou drogu poškozenému předala. V této souvislosti rovněž nutno odkázat na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, dle kterého mj. bylo zjištěno ve vzorku krve poškozeného hladina metamfetaminu 0,15 mg/l a amfetaminu 0,05 mg/l. S ohledem na zdravotní stav poškozeného je vyloučeno, aby tento nejen v rozhodné době, nýbrž i několik měsíců, resp. let zpětně opustil svůj byt a získal jiným přesně nezjištěným způsobem pervitin, který by event. mohl mít v zásobě, a užít si jej dle své potřeby. Ani po úmrtí poškozeného v rámci ohledání místa činu nebyly zjištěné jakékoliv zásoby pervitinu, což potvrzuje předchozí názor soudu. Rovněž nelze přehlédnout, že nejen poškozený, nýbrž i obžalovaná nedisponovali s nadměrnými finančními prostředky, které by mohli použít na nákup pervitinu. I tato skutečnost jej výrazně limitovala. Od večerních hodin 31.10.2011 nebyla zjištěna ani teoreticky osoba, která by mohla poškozenému doručit další nekontrolovaný pervitin. Zdravotní stav poškozeného, jak bylo objektivizováno, byl dlouhodobě špatný, avšak od pondělí 31.10.2011 se začal náhle zhoršovat. V tomto směru je možno odkázat na výpovědi obžalované S., dále svědkyň K., B., N., neboť tyto měly možnost poškozeného v době od 31.10.2011 do 4.11.2011 sledovat. Poškozený v podstatě již pouze ležel v horečkách, byl apatický, měl halucinace či spal. Již z tohoto pohledu je varianta o další možné aplikaci pervitinu bez jakýchkoliv vnějších poznatků vyloučena.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou velmi podrobně popsány závěry znaleckého posudku **z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie** tak, jak byly zjištěné z písemných závěrů, jakož i vystoupení všech znalců v rámci dokazování u hlavního líčení. Není smyslem odůvodnění tohoto rozhodnutí opětovně podrobně odkazovat na tyto citované závěry. V rámci stručné rekapitulace však nutno konstatovat, že jak zevní, tak i vnitřní prohlídkou těla zemřelého byly objektivizované ať již četné defekty měkkých tkání na dolních i horních končetinách, resp. na celém těle. Vnitřní prohlídkou byly zjištěny zejména známky dispersního lalúčkového zánětu pravé plíce, chronický zánět sleziny, ztukovatění jaterní tkáně, otok mozku, známky atrofie kory i dřeně nadledvinky. Žádná poranění, jež by svědčila pro působení aktivního násilí či sebeobranu, jež by měla vitální charakter, zjištěna nebyla. V krvi poškozeného nebyl zjištěn žádný alkohol, naproti tomu byla objektivizována hladina metamfetaminu 0,15 mg/l a amfetaminu 0,05 mg/l. Znalci dospěli k závěru, že bezprostřední příčinou smrti byl otok mozku při ovlivnění organismu metamfetaminem (pervitin), kdy jako zátěžový faktor se na nastalé smrti mohl podílet i lalúčkový zánět plic. Znalci v rámci toxikologického vyšetření se detailně zabývali složením včetně působení na lidský organismus metamfetaminem (pervitinem), Codeinem, morfinem, amoxicillinem a dalšími látkami, na což soud odkazuje. V rámci výslechu znalců u hlavního líčení byly

v mnoha případech blíže rozebrány a vysvětlené písemné závěry. Výrazná pozornost byla věnována poměrně neobvyklému odstupu mezi dobou dle názoru soudu poslední aplikace pervitinu a smrtí způsobenou právě užitím této drogy. Soud I. stupně si musel odpovědět základní a zásadní otázku, zda smrt poškozeného, ke které došlo v ranních hodinách dne 4.11.2011, byla v příčinné souvislosti s aplikací pervitinu 31.10.2011 po 18 hod. Z pohledu odborného znaleckého je možno konstatovat, že buď poškozený po datu 31.10.2011 užil ještě jednu dávku pervitinu a nebo došlo k tzv. postupné kumulaci pervitinu v těle poškozeného tak, aby bylo možno vysvětlit nalezené objektivizované množství pervitinu v krvi poškozeného v době jeho úmrtí. Po vyhodnocení celkově provedeného dokazování tak, jak je patrné shora, soud I. stupně dospěl k závěru, že poškozený F. v mezidobí od 31.10.2011 do 4.11.2011 nepožil žádný další pervitin či jinou drogu a tudíž poslední aplikace byla skutečně dne 31.10.2011 po 18 hod. poté, co obžalovaná S. donesla dávku pervitinu od obžalovaného S. a tuto předala svému druhovi poškozenému Romanu F. Pokud soud vyloučil další dávku pervitinu v již zmíněném mezidobí, pak je nutno učinit závěr, že v krvi poškozeného objektivizované množství pervitinu bylo v důsledku jeho dlouhodobé a pravidelné užívání této drogy, tudíž došlo ke zmíněné kumulaci ve spojení s velmi špatným zdravotním stavem, což vedlo ke vzniku otoku mozku a následnému úmrtí. Vzhledem k těmto závěrům považuje nalézací soud výpověď **obžalovaného S.** za vyvrácenou.

Nalézací soud nepřistoupil event. k přibrání znaleckého ústavu z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, za účelem revize stávajícího soudně znaleckého posudku, neboť k tomuto postupu nebyly splněné zákonné podmínky. Závěry znalců nebyly zpochybněné obžalovanými zejména z pohledu odborného.

Soud I. stupně taktéž nepřistoupil k dalšímu event. doplnění dokazování, neboť dospěl k závěru, že skutkový děj popsáný v tomto rozhodnutí byl dostatečně ze všech hledisek objektivizován a nemá o něm důvodné pochybnosti. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 3 Tdo 1339/2010, ze dne 27.10.2010, vyplývá, že v § 2 odst. 5 tr.ř. a ani v § 2 odst. 6 tr.ř. zákon nestanoví žádná pravidla jak pro míru důkazů potřebných k prokázání určité skutečnosti, tak stanoví relativní váhu určitých druhů či typů důkazů. Soud v každé fázi řízení zvažuje, které důkazy je třeba provést, příp. zda a na kolik se jeví nezbytným dosavadní stav dokazování doplnit. S přihlédnutím k obsahu již provedených důkazů tedy posuzuje, na kolik se jeví např. návrhy stran na doplnění dokazování důvodnými (potřebnými) a které mají naopak z hlediska zjišťování skutkového stavu věci jen okrajový, nepodstatný význam. Shromážděné důkazy hodnotí podle vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Rozhodnutí o rozsahu dokazování spadá do jeho výlučné kompetence. Je na úvaze soudu, jakými důkazními prostředky bude objasňovat určitou okolnost, která je pro zjištění skutkového stavu významná. Z hlediska práva na spravedlivý proces je však klíčový právě požadavek náležitého odůvodnění rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 125 odst. 1 tr.ř.

Ze závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, nebylo ve vztahu k obžalovaným S. a S. zjištěno nic, co by mohlo mít vliv na jejich **trestní odpovědnost**. Takto objektivizovaný skutkový děj může být posléze předmětem jeho **právního posouzení**.

V této konkrétní trestní věci byly oběma obžalovanými dle názoru soudu naplněné všechny znaky skutkové podstaty **zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a**

jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný Petr S. neoprávněně prodal, zprostředkoval a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku a způsobil uvedeným činem smrt, obžalovaná Petra S. neoprávněně zprostředkovala omamnou a psychotropní látku a způsobilá uvedeným činem smrt.

Objektem zmíněného trestného činu je zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami, přípravky obsahujícími omamnou nebo psychotropní látku a prekursory. **Prodejem** se rozumí situace, kdy prodávající již některou omamnou nebo psychotropní látku odevzdal kupujícímu za dohodnutou peněžní protihodnotu. Nemusí jít jenom o konečný prodej, ale může jít i o prodej mezi výrobcem a osobou zajišťující prodej, kterou může být tzv. dealer nebo osoba, která předmětnou látku dále distribuuje jednotlivým dealerům. **Zprostředkováním** se rozumí jakékoliv zajištění kontaktu mezi jednotlivými osobami zabývajícími se nakládáním s omamnou nebo psychotropní látkou. Jestliže předmětem je dodání takovéto látky, ten, kdo zprostředkuje dodání takové látky, sám s ní nenakládá, tedy ji neprodává, nedaruje, nekupuje apod. Zpravidla půjde o zprostředkování mezi prodejcem, jímž může být výrobce, ale i překupník nebo tzv. dealer, a kupujícím. Nemusí tomu tak být ale vždy, neboť zprostředkování je i zajištění kontaktu mezi osobou, která jiným způsobem obstará někomu omamnou nebo psychotropní látku. Jak prodej, tak i zprostředkování se musí stát **neoprávněně** (tzn. v rozporu se zákonem) a již z povahy věci musí směřovat vůči jinému. **Přechováváním** se rozumí jakýkoliv způsob držení omamné nebo psychotropní látky, kdy pachatel nemusí mít takovou látku přímo u sebe, ale postačí, že ji má ve své moci. Na délce doby přechovávání pro vymezení tohoto pojmu nezáleží. I zmíněné přechovávání však musí být vykonáváno pro jiného. Z účelu tohoto ustanovení (§ 283) vyplývá, že k trestnímu postihu stačí **jakékoliv množství takové látky**. **Pachatelem** tohoto trestného činu může být kdokoliv.

Nalézací soud dále považuje za nutné uvést, že pro naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku stačí, když pachatel jinému opatří nebo pro jiného přechovává drogu. Není podmínkou, aby prováděl činnost překupníka drog (R 24/2000-I).

Z obsahu zákona o návykových látkách je zřejmé, jaké nakládání a se kterými předměty je tímto zákonem zakázáno, takže nerespektování takového zákazu naplňuje pojem „**neoprávněně**“ dispozice s nimi, resp. dispozice „**bez povolení**“ ve smyslu ustanovení § 283 tr. zákoníku (TRNS 18/2005-T822).

Ve vztahu k **obžalovanému Petru S.** bylo zjištěno, že tento v letech 2009 – 2011 opakovaně a pravidelně prodával drogu pervitin Romanu F., Leoně N. a Adamu Z. a taktéž opakovaně předal Petře S. zmíněný pervitin, která jej po předchozí telefonické objednávce Romana F. tomuto předala za účelem nitrožilní aplikace. Obžalované Petře S. dále za úplatu opatřoval recepty předepisující lék Codein po předchozích telefonických objednávkách Romana F., přičemž nebylo prokázáno, že by obžalovaný S. měl toto léčivo obsahující účinnou látku Codein ve své faktické dispozici, je však zřejmé, že jen díky těmto receptům mohla obžalovaná opakovaně navštívit lékárnu nacházející se na území města Havířova a požádat vždy o vydání tří balení léků, které zjevně nebyly určeny pro léčebné účely. Tím, že obžalovaný S. umožnil kontakt mezi obžalovanou S. a jednotlivými lékárnami, což by bez jím prodaným receptů nebylo vůbec

možné, lze hovořit o zprostředkování nákupu drogy Codein. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný S. pervitin vyráběl, přesto jej prodával, což znamená, že tento musel zmíněný pervitin alespoň po nějakou dobu přechovávat, disponovat s ním, než ji předal zájemci, čímž naplnil znak „pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku“.

Obžalovaná Petra S. v období let 2009 až do 31.10.2011 opakovaně opatrovala Adamu Z. a svému druhovi Romanu F. na základě jejich žádosti psychotropní látku pervitin a posledně jmenovanému pak i omamnou látku Codein. Ve vztahu k poškozenému F. tato fakticky zajišťovala přesun pervitinu mezi obžalovaným S. a poškozeným, kteří si uzavření obchodu již předem sjednali telefonicky. Ve vztahu k Adamu Z. lze hovořit taktéž dle názoru soudu o zprostředkování, neboť tato v mnoha případech obžalovaným S. předaný pervitin tomuto fakticky u ní v bytě předala. Ve vztahu k oběma obžalovaným dále nutno konstatovat, že tito měli pozitivní informace o faktickém dlouhodobě špatném zdravotním stavu poškozeného Romana F., přesto každý (buť z jiné pohnutky) aktivně konali, tzn. obžalovaný S. prodával pervitin a zajišťoval recepty na lék Codein, a obžalovaná S. zajišťovala v mnoha případech předání pervitinu od obžalovaného S. poškozenému a taktéž zajišťovala vyzvednutí a doručení léku Codein adresátovi, tzn. svému druhovi poškozenému F. Obžalovaný S. s ohledem na předchozí telefonické objednávky věděl, že droga je určena pro poškozeného. Nebylo tomu jinak ani dne 31.10.2011. I za této situace, kdy došlo ke zhoršení zdravotního stavu, s čímž obžalovaný S. byl srozuměn, prodal poškozenému F. pervitin, kdy tento fakticky doručila a jmenovanému předala k aplikaci právě obžalovaná Petra S. S ohledem na dlouhodobě špatný zdravotní stav, kumulaci dlouhodobě užívaného pervitinu včetně poslední aplikace dne 31.10.2011 ve večerních hodinách došlo posléze ke vzniku otoku mozku při ovlivnění organismu pervitinem, jež vedlo v ranních hodinách dne 4.11.2011 k jeho úmrtí v místě trvalého bydliště.

Omamné a psychotropní látky jsou takové látky, u kterých vzniká nebezpečí chorobného návyku nebo psychických změn nebezpečných pro společnost nebo pro toho, kdo je opakovaně bez odborného dohledu používá. Pervitin chemicky definovaný jako metamfetamin je uveden v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb. o **návykových látkách** jako psychotropní látka zařazena do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách. Codein je uveden v příloze č. 2 téhož zákona jako omamná látka, rovněž zařazena do seznamu II podle Úmluvy o omamných látkách.

Zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy vyžaduje v jeho základní skutkové podstatě z pohledu subjektivní stránky **úmysl**. Trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (§ 15 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku), nebo b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (§ 15 odst. 1 písm. b/ tr. zákoníku). Zavinění je vybudováno a) na složce vědění (intelektuální), která zahrnuje vnímání pachatele, tj. odraz předmětů, jevů a procesů ve smyslových orgánech člověka, jakož i představu předmětů a jevů, které pachatel vnímal dříve, nebo ke kterým dospěl svým úsudkem na základě znalostí a zkušeností, a b) na složce vůle zahrnující především chtění nebo srozumění, tj. v podstatě rozhodnutí jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Jestliže pachatel rozhodné skutečnosti nechce ani s nimi není srozuměn, není tu žádný volní vztah. Jak složka vědění, tak i složka volní nemusí zcela přesně odpovídat objektivní realitě, nemusí vždy zcela přesně odrážet skutečnosti příslušnými ustanoveními zvláštní části trestního zákoníku předpokládané a nemusí se vztahovat ke všem podrobnostem, které jsou pro daný čin

charakteristické. Postačí, když skutečnosti spadající pod zákonné znaky skutkové podstaty uvedené ve zvláštní části trestního zákoníku jsou zahrnuty v představě pachatele alespoň v obecných rysech. Jak vyplývá z popisu skutkového děje v tzv. skutkové větě výroku rozsudku, obžalovaní aniž by byli držiteli povolení k zacházení s návykovými látkami, obžalovaný S. prodal, zprostředkoval a pro jiného přechovával, obžalovaná S. zprostředkovala k aplikaci psychotropní látku metamfetamin, který, jak již bylo uvedeno, je podle zákona č. 167/1998 zařazen do seznamu II přílohy č. 5 podle Úmluvy o psychotropních látkách, přičemž si byli vědomi, že se o takovou látku jedná, neboť mj. oba dva měli osobní zkušenosti s aplikací pervitinu. Ve vztahu k léku Codein byla situace naprosto obdobná, pouze s tím, že se nejednalo o látku psychotropní, nýbrž omamnou. Oba obžalovaní se chovali způsobem popsáným v již zmíněném skutkovém ději, přestože zejména ve vztahu k poškozenému F. znali jeho velmi špatný zdravotní stav, věděli, že tento je dlouhodobým uživatelem pervitinu, jakož i léku Codein. Oba dva ze zkušeností věděli, že pervitin je tzv. „tvrdá droga“. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti, jakož i způsob provedení zastává nalézací soud stanovisko, že zavinění obou obžalovaných ve vztahu k základní skutkové podstatě je možno spatřovat v úmyslu přímém dle **§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku**.

Po vyhodnocení provedeného dokazování nalézací soud zastává stanovisko, že je v příčinné souvislosti jednání obžalovaných, díky kterým došlo k úmrtí poškozeného (předání metamfetaminu k následné aplikaci včetně zmíněné aplikace v souvislosti s kumulací s ohledem na dlouhodobé užívání pervitinu a velmi špatný dlouhodobý zdravotní stav). Ve vztahu k této okolnosti – **těžšímu následku** podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 283 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku byla u obou naplněna taktéž subjektivní stránka, a to ve formě **nedbalosti** nevědomé dle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

K okolnosti přitěžující nebo k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby dle § 17 tr. zákoníku se přihlédne a) jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné, nebo b) jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.

Trestný čin je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí (§ 16 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku), nebo b), nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl (§ 16 odst. 1 písm. b/ tr. zákoníku).

Soud I. stupně v této souvislosti rovněž považuje za nutné akcentovat, že je obecně známo (je notorieta), že aplikace drogy může vést k závažným zdravotním obtížím, resp. může skončit i smrtí. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že obžalovaný S. byl nejen dealerem drog, ale také jejich uživatelem (uživatelkou v minulosti byla i obžalovaná S.), tedy pokud jde o aplikaci drog a jejich účinky, byly osobami znalými a zkušenými. Oba obžalovaní byli seznámeni s nedobrým aktuálním stavem poškozeného, oba jmenovaní věděli, že tento je uživatelem pervitinu a Codeinu po dobu několika let. Oba jmenovaní věděli, že zejména v poslední době docházelo ke zhoršení zdravotního stavu poškozeného, a s ohledem na tyto skutečnosti vědět měli a

mohli, že účinek drogy na organismus poškozeného může být v důsledku již zmíněných kombinací fatální, tj. vedoucí k úmrtí. Nálezací soud zastává stanovisko, že zavinění u obou obžalovaných ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě bylo naplněno ve formě nevědomé nedbalosti vycházející z ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Otázka příčinné souvislosti mezi užitím drogy a následným úmrtím je velmi podrobně řešena v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6 Tdo 1591/2008.

K osobě **obžalovaného Petra S.** bylo zjištěno, že tento se narodil xxx v xxx. Po ukončení základní školní docházky dosáhl dle svého tvrzení středoškolského vzdělání bez maturity. Z opisu rejstříku trestů zjištěno, že byl v letech 1985 až 2003 celkem pětkrát odsouzen pro trestnou činnost týkající se především neplnění své vyživovací povinnosti. Poslední záznam se týká odsouzení Okresním soudem v Přerově ze dne 9.10.2003, sp.zn. 3T 166/2001, kdy mu však za trestný čin krádeže nebyl uložen trest, neboť soud rozhodl o upuštění od uložení souhrnného trestu, vzhledem k rozhodnutí Okresního soudu Karviná, pobočka Havířov, ze dne 28.1.1999, sp.zn. 102T 13/99. V letech 2010 a 2011 pak byl ve třech případech Magistrátem Města Havířova, odborem vnitřních věcí řešen pro přestupky proti občanskému soužití podle § 49 odst.1 písm.c) z.č. 200/1990 Sb. Ve dvou případech bylo přestupkové řízení odloženo podle § 66 odst. 3 písm. c). z.č. 200/1990 Sb., v posledním případě byla obviněnému uložena pokuta ve výši 3.000,- Kč. Obžalovaný byl v období od 5.1.1999 do 29.9.2009, kdy došlo k jeho sankčnímu vyřazení, veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce s tím, že mu nevznikl nárok na podporu v nezaměstnanosti. Jak je zřejmé z výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku obžalovaný je ode dne 29.9.1992 evidován jako podnikatel s oborem činnosti koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej.

K osobě obžalované **Petry S.** bylo zjištěno, že tato se narodila xxx. Po absolvování školní docházky se vyučila kuchařkou. Je svobodná, matkou dvou dětí a to Jarmily S., provdané K., nar. xxx, a Terezy S., nar. xxx. Jmenovaná je nemajetná. V opise rejstříku trestů nemá záznam. Z místa bydliště nebyly k její osobě zjištěné negativní poznatky, pro přestupek nebyla projednávána. V období od 9.1.2002 do 27.4.2005, kdy došlo k jejímu sankčnímu vyřazení, byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce.

Při úvahách o **ukládání trestu** byla zvažována všechna kritéria ve smyslu ustanovení §§ 37, 38 a 39 tr. zákoníku. Současně byly hodnoceny okolnosti polehčující i přitěžující ve smyslu ustanovení §§ 41 a 42 tr. zákoníku. **U obžalovaného S.** polehčující okolnosti shledány nebyly. Naproti tomu okolnosti přitěžujících bylo několik. Spáchání trestného činu v úmyslu přímém po předchozím uvážení, resp. s rozmyslem, je nutno vyhodnotit jako okolnost přitěžující ve smyslu ustanovení § 42 písm. a) tr. zákoníku. Je nesporné, že obžalovaný S. ať již pervitin či recept na lék Codein prodával po předchozím zajištění za finanční částky, tedy spáchal trestný čin ze ziskuchtivosti ve smyslu ustanovení § 42 písm. b) tr. zákoníku. Jak vyplývá z opisu RT, rozhodně se u něj nejedná o první střet se zákonem, jmenovaný byl pro trestný čin již odsouzen, byť jiného charakteru. Tato okolnost je vyhodnocena taktéž jako přitěžující dle § 42 písm. p) tr. zákoníku. **U obžalované S.** bylo přihlédnuto k polehčujícím okolnostem vyplývajícím z ustanovení § 41 písm. e) tr. zákoníku, tzn. že vytýkaného jednání se dopustila pod vlivem tíživých rodinných poměrů, které si sama nezpůsobila. Je nesporné, že i přes možné drobné výhrady se obžalovaná o poškozeného starala po dobu mnoha let a to i za situace, kdy tento byl v podstatě bez finančního příjmu, přesto užíval pravidelně drogy pervitin a taktéž látky omamné jako Alnagon a Codein. Jeho zdravotní stav se i díky

užívání drog neustále zhoršoval, přesto u něj zůstala a nadále pečovala, přičemž jak pervitin, tak i další zmíněné omamné látky zajišťovala, vyzvedávala z lékáren apod., v podstatě jen a proto, aby vyhověla žádosti poškozeného, aby v domácnosti, do které patřily i jejich dvě společné dcery, byl relativně klid. Nebylo zjištěno, že by obžalovaná poškozeného k užívání drog či zmíněných léků jakkoliv naváděla. Nalézací soud si je plně vědom výpovědí obžalované, v rámci kterých tato popsala celkovou situaci, v rámci kterých tato usvědčovala obžalovaného, svědky N., Z., ale taktéž i sebe. Tento postoj je možno vyhodnotit jako napomáhání při objasňování své trestné činnosti a významné prospění k objasnění trestného činu spáchaného jiným ve smyslu ustanovení § 41 písm. l) tr. zákoníku. Obžalovaná se v současné době dostala poprvé do střetu se zákonem, kdy k její osobě nebyly dosud zjištěné žádné negativní poznatky, což znamená, že řádné vedení občanského života před spácháním nynější trestné činnosti bylo hodnoceno jako okolnost polehčující dle § 41 písm. o) tr. zákoníku. Naproti tomu je nutno s ohledem na všechny okolnosti případu vyhodnotit spáchání trestného činu s rozmyslem ve smyslu okolnosti přitěžující dle § 42 písm. a) tr. zákoníku. Vytýkaného jednání se dopouštěla v úmyslu přímém po delší dobu. **Oba obžalovaní** se pohybovali v rozpětí zákonné trestní sazby dle § 283 odst. 4 tr. zákoníku od 10 – 18 let. S ohledem na všechny okolnosti případu, osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, okolnosti přitěžující, absenci okolností polehčujících, délku páchaní trestné činnosti včetně samotného fatálního následku byl nalézacím soudem tomuto ukládán trest odnětí svobody v trvání 11 let, což je při spodní hranici zákonné trestní sazby. Pro účely výkonu trestu byl v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl ukládán trest za zvlášť závažný zločin ve výměře vyšší než 8 let. U obžalované S. soud přihlédl k okolnostem polehčujícím, taktéž i k okolnosti přitěžující, zejména však vyhodnotil okolnosti případu. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaná S. sice v dávné minulosti byla rovněž uživatelkou drog, údajně na doporučení poškozeného F., neboť v té době nezvládala okolnosti související s jejich podnikáním. Následně s ohledem na zdravotní problémy včetně operace srdce již žádné drogy až do současné doby neužívala. Soud si je vědom toho, že obžalovaná s poškozeným žili v druhovském poměru, což je obdobný poměr manželskému a tudíž z toho vyplývá vzájemná péče, respekt a tolerance jeden druhého. Jak bylo zjištěno např. z výpovědi svědkyně N., sousedky obžalované, poškozeného za dobu 10 let viděla pouze jednou mimo byt, což znamená, že tento po celou dobu setrval v prostorách společně užívaného bytu. Poškozený F. po celou dobu odmítal na naléhání nejen obžalované, nýbrž i všech příbuzných a známých návštěvu odborného lékaře, poskytnutí lékařské péče přímo u něj v bytě či jakoukoliv možnost rehabilitace, event. hospitalizace. Poškozený byl stále více odkázán na pomoc a péči svých nejbližších, tzn. zejména své družky obžalované S., která mu v podstatě poskytovala maximální servis. Soud si je vědom zejména materiální pomoci matky poškozeného, avšak jak bylo zjištěno, tato pomoc v podstatě „fyzická“ ve vztahu k poškozenému nebyla. Pokud Roman F. zaujímal takovéto iracionální stanovisko k jakékoliv možné odborné léčbě, tak by se zřejmě nikdo nedivil, kdyby obžalovaná jej opustila, neboť veškerá její snaha se míjela účinkem a byla to pouze otázka času, kdy musí s ohledem na absenci již zmíněné odborné lékařské péče dojít k fatálnímu následku. Jmenovaná přesto všechno u poškozeného setrvala a až do poslední chvíle mu pomoc poskytovala. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že to byl právě poškozený, který ať již pervitin či Alnagon, posléze lék Codein domlouval s obžalovaným S. a obžalovaná S. byla skutečně v tomto smyslu toliko „pošťákem“, která zajišťovala přesun či předání ať již drogy či léku adresátovi, tzn. poškozenému F. zejména proto, aby, jak již opakovaně bylo uvedeno, byl klid v rodině a vyhověla jeho žádostem či alespoň částečně zmírnila po přechodnou dobu jeho bolest a

utrpení. Právě s ohledem na tyto skutečnosti vedly soud I. stupně k použití zmírňujícího institutu zakotveného v ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku a přistoupil k ukládání trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Trest odnětí svobody v trvání 3 let je i přes všechny uvedené konkrétní skutečnosti nepodmíněný, neboť na druhé straně nelze přehlédnout i aktivity obžalované ve vztahu k svědku Z. Pokud by ve vztahu k této osobě odmítla poskytnout jakoukoliv součinnost, nemohl by jí to nikdo vytýkat a bylo by to zcela v pořádku. Pro účely výkonu trestu byla Petra S. zařazena do věznice s dozorem ve smyslu ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť této byl ukládán trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující 3 léta, současně byla splněna i podmínka, že jmenovaná nebyla dosud ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin.

Soud I. stupně přistoupil i k uložení **ochranného opatření** ve formě zabránění věci dle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, neboť v průběhu přípravného řízení byly zajištěny věci, a to ve vztahu k obžalovanému S. zbytek pervitinu (nalezen u něj doma), a taktéž léčivo zn. Codein či OxyContin, jež byly nalezené v pokoji poškozeného. Nekontrolovatelné užití těchto látek by mohlo vést k ohrožení bezpečnosti lidí, event. by mohlo dojít k opětovnému použití ke spáchání zločinu, proto soud přistoupil k uložení tohoto opatření. V rámci ohledání místa činu, resp. pokoje poškozeného byla zajištěna řada dalších věcí, avšak tyto byly zcela bezcenné, neboť se jednalo o papírové krabičky, sáčky, použité injekční stříkačky či jehly, kdy soud ve vztahu k těmto věcem postupoval podle § 81 odst. 3 tr.ř.

Poškozená **Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR** se včas a řádně připojila se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení ve vztahu k obžalované Petře S. ve výši 212,- Kč, což byly náklady vynaložené na dopravu, resp. náklady ve vztahu k výjezdu vozidla záchranné zdravotnické služby dne 4.11.2011 (č.l. 572 a dál, č.l. 688 a dál). Vzhledem k tomu, že tyto náklady vznikly v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných, soud zavázal Petru S. k zaplacení této částky, neboť poškozená společnost se připojila se svým nárokem jen a pouze vůči obžalované S. Proč takto neučinila i vůči obžalovanému S., soudu není známo, neboť poškozená společnost byla řádně a včas vyrozuměna o konání hlavního líčení a taktéž jí byla zaslána obžaloba, jež byla převzata 5.12.2012. S vyrozuměním o konání hlavního líčení byli poškození poučeni i ve smyslu ustanovení § 196 odst. 2 tr.ř. Posléze nalézací soud potřeboval ještě další upřesnění k uplatněné náhradě škody, čemuž bylo vyhověno, avšak ani v tomto doplnění nebyl rozšířen nárok i vůči spoluobžalovanému S., přičemž stačilo toliko přečíst obžalobu, a to první tři stránky, ze kterých je zcela evidentní, že vytýkaného jednání se měli dopustit oba obžalovaní. Soud je však vázán návrhem poškozeného, a proto bylo rozhodnuto výrokem shora uvedeným.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **je** možno podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož

i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě **do 8 dnů** od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 11.3.2013

Za správnost vyhotovení:
Marie Kubinová

JUDr. Miroslav M u c h a, v.r.
předseda senátu